

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

Στην Αθήνα σήμερα 19 Σεπτεμβρίου 2001 και ώρα 10.00 συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτήριου η «Βουλή των Εφήβων» σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου της Βουλής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, αρχίζει η συνεδρίαση της Ολομέλειας της ΣΤ' Συνόδου της «Βουλής των Εφήβων». Θα διακόψουμε για πέντε λεπτά, γιατί έρχεται ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και θα τον υποδεχτώ στην είσοδο του Κοινοβουλίου. Κατόπιν θα συνεχίσουμε κανονικά τη συνεδρίαση μας. (ΔΙΑΚΟΠΗ) (Κατά τη διάρκεια της διακοπής εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Καραμανλής. Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν Επίσης, εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Στεφανόπουλος, συνοδευόμενος από τον Πρόεδρο της Βουλής, κ. Απόστολο Κακλαμάνη. Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν) (ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συζήτηση και ψηφοφορία επί της αρχής των προτάσεων και του συνόλου της σύνθεσης κειμένων των μαθητών της Α' και Β' τάξης των Ενιαίων Λυκείων και των Τεχνικών Επαγγελματικών Εκπαιδευτηρίων από την Ελλάδα και τον απόδημο ελληνισμό και των μαθητών της Β' τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων». Σύμφωνα με το Πρόγραμμα το οποίο έχετε υπόψη σας θα μιλήσουν πρώτα οι εισηγητές των έξι επιτροπών με αλφαβητική σειρά και στη συνέχεια θα μιλήσουν με αλφαβητική επίσης σειρά οι Έφηβοι Βουλευτές που κληρώθηκαν σε κάθε επιτροπή για να μιλήσουν. Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής του Νομού Ρεθύμνης, Εύη ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗ. (Χειροκροτήματα) ΕΥΗ ΠΑΝΝΟΥΣΑΚΗ (Νομός Ρεθύμνης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, κύριε Πρωθυπουργέ, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπημένε συνομήλικε Αντώνη Σαμαράκη, φίλες και φίλοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, «κουρασθήκαμε χρόνια τώρα να προσπαθούμε να σταθούμε όρθιοι απέναντι στην τρομοκρατία της εποχής μας. Και να φανταστεί κανείς πως τα πόδια μας είναι από χώμα και νερό. Ούτε καν από ατσάλι άχρηστο γυαλί και μπετόν, σαν γυάλινοι δίδυμοι πύργοι». Με συναισθήματα παρόμοια με αυτά που εγείρει η ανάγνωση των στίχων που προηγήθηκαν, του Εφήβου Βουλευτή Γιάννη Σιούτη, συνεδρίασαν τις προηγούμενες ημέρες τα μέλη της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων θίγοντας θέματα που σχετίζονται με το εκπαιδευτικό σύστημα την πολιτισμική κληρονομιά μας αλλά κυρίως τον κύριο εκφραστή της την ελληνική γλώσσα. Όλα αυτά που ειπώθηκαν προσπάθησα να τα συνδέσω και να σας τα μεταφέρω εδώ. Όμως, από τις συνεδριάσεις αυτές που διήρκεσαν συνολικά εννέα ώρες απουσίαζε εκπρόσωπος του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Οι Έφηβοι Βουλευτές θεώρησαν απαραίτητη την παρουσία του και αυτό ήταν το πρώτο αίτημα τους. Στη συνέχεια υπήρξε μια διαπίστωση που όλοι οι μαθητές έχουμε κάνει. Η ακαταλληλότητα κάποιων καθηγητών για διδασκαλία. Έτσι, ψηφίστηκε η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών από τους μαθητές ως τρόπος για τον περιορισμό αυτού του φαινομένου το οποίο έχει άμεσα αρνητικές συνέπειες για εμάς. Για τον ίδιο λόγο ψηφίστηκε η πρόταση για παρακολούθηση των εκπαιδευτικών από ειδικευμένους επιστήμονες, για παράδειγμα ψυχολόγους, καθ' όλη τη διάρκεια της σταδιοδρομίας τους καθώς επίσης και η άρση της μονιμότητας του επαγγέλματος τους. Παρατηρήθηκε δε το εξής αξιοπερίεργο και κάπως κωμικό φαινόμενο, συγγραφείς σχολικών βιβλίων να εκδίδουν βοηθήματα με άριστη δομή, επεξηγήσεις και διευκρινίσεις

πάνω σία κακογραμμένα και γεμάτα ανακρίβειες σχολικά βιβλία που οι ίδιοι συνέγραψαν. Γι' αυτό προτάθηκε να απαγορευθεί για μια τουλάχιστον πενταετία στους συγγραφείς

491

σχολικών βιβλίων να εκδίδουν βιβλία με ανάλογα θέματα. Μιλήσαμε, επίσης, για τη χρησιμότητα των Πανελληνίων εξετάσεων που διενεργούνται στη Β' Λυκείου ως «πρόβα τζενεράλε» για τις πιο καθοριστικές Πανελλήνιες της Γ' Λυκείου. Αποφασίσαμε ότι δεν θα έπρεπε να καταργηθούν με την προϋπόθεση ότι ο βαθμός δυσκολίας των θεμάτων πρέπει να είναι χαμηλότερος από τον υπάρχοντα. Επίσης πιστεύουμε ότι οι καθηγητές των Λυκείων είναι καταλληλότεροι για την επιλογή των πανελληνίων θεμάτων, αφού είναι μέσα στα πράγματα και έχουν επίγνωση του βαθμού δυσκολίας στον οποίο μπορούν να ανταποκριθούν οι μαθητές σε αντίθεση με τους πανεπιστημιακούς που διορθώνουν τώρα τα γραπτά των πανελληνίων εξετάσεων. Στις Πανελλήνιες εξετάσεις έχει παρατηρηθεί και ένα άλλο σοβαρό φαινόμενο. Γραπτό το οποίο για τον πρώτο βαθμολογητή είναι σχεδόν άριστο για το δεύτερο μετά βίας περνάει τη βάση. Έτσι ψηφίστηκε πρόταση για τον περιορισμό του αριθμού των γραπτών που διορθώνει ένας βαθμολογητής, όπως επίσης και για δειγματοληπτικό έλεγχο των διορθωμένων γραπτών. Ο τρόπος διδασκαλίας κάποιων μαθημάτων στα σχολεία δεν μας ευχαριστεί, θα προτιμούσαμε για παράδειγμα ο καθηγητής της ιστορίας να συνδέει τα παρελθόντα ιστορικά γεγονότα με τα σύγχρονα χωρίς να γίνεται κάποια προσπάθεια διάδοσης ιδεολογίας όπως συχνά γίνεται σήμερα. Η ιστορία της Κύπρου να περιλαμβάνεται εκτενέστερα στα σχολικά βιβλία. Το μάθημα των θρησκευτικών θα έπρεπε να διακρίνεται στο βαθμολογήσιμο μάθημα της θρησκευσιολογίας και στο μη βαθμολογήσιμο της χριστιανικής θρησκείας το οποίο θα διδάσκεται από κληρικούς. Ο επαγγελματικός προσανατολισμός είναι ελλιπής αν όχι ανύπαρκτος. Γι' αυτό ομόφωνα ψηφίστηκε η ίδρυση ενός γραφείου ενημέρωσης για τον επαγγελματικό προσανατολισμό σε όλα τα σχολεία έτσι, ώστε η πρόσβαση των μαθητών σε πληροφορίες σχετικά με τις σχολές που λειτουργούν και με τις δυνατότητες που προσφέρουν να είναι άμεση, θέλουμε να προτείνουμε και την εισαγωγή κάποιων μαθημάτων τα οποία δεν διδασκόμαστε ακόμα στα σχολεία. Η γλωσσολογία είναι ένα μάθημα που θα μας βοηθούσε να συνειδητοποιήσουμε τον πλούτο της γλώσσας μας και να την εκτιμήσουμε καλύτερα. Σε αυτό θα συνέβαλλε και η έκδοση σχολικών εφημερίδων οι οποίες όχι μόνο θα προωθούσαν την ορθή χρήση της ελληνικής γλώσσας αλλά και θα καλλιεργούσαν την ελευθερία έκφρασης στις μαθητικές κοινότητες. Ακόμη είναι απαραίτητο να διδάσκεται η σεξουαλική αγωγή ήδη από το δημοτικό σχολείο. Όμως, παρ' όλο που είναι επιθυμητή η ένταξη νέων μαθημάτων στο σχολικό πρόγραμμα, είναι αντιφατικό αλλά πιστεύεται ότι το ήδη υπάρχον σχολικό πρόγραμμα είναι πιεστικό. Γι' αυτό ψηφίστηκε ο περιορισμός των επτά ωρών καθημερινής διδασκαλίας σε έξι ή πέντε ώρες. Αντίθετα, ζητάμε αύξηση του αριθμού των εκπαιδευτικών εκδρομών έτσι ώστε να έχουμε την ευκαιρία να δούμε από κοντά μνημεία και τόπους των οποίων την ιστορία παρακολουθούμε μέσα από τα βιβλία. Ψηφίστηκε ομόφωνα η ενίσχυση των προγραμμάτων ανταλλαγής μαθητών με ελληνόπουλα από άλλες χώρες που θεωρούν εποικοδομητική την προσπάθεια να γνωρίσουν το μεγαλείο του ελληνικού πολιτισμού. Κρίνουμε αναγκαία και την ίδρυση ελληνικών πολιτιστικών πρεσβειών σε όλες τις χώρες του κόσμου. Τέθηκε και το αίτημα για ανέγερση κτιρίων από το ελληνικό κράτος για τη στέγαση ελληνικών σχολείων στις χώρες του εξωτερικού όπως επίσης για την ανέγερση μουσουλμανικών και χριστιανικών σχολείων στη Θράκη για την

καταπολέμηση του προβλήματος του αναφαλβητισμού. Επίσης, θίχτηκε το θέμα του σχολικού αθλητισμού που είναι υποβαθμισμένος. Ζητάμε οι έφηβοι αθλητές να έχουν τη δυνατότητα να ασκούνται σε ειδικά εξοπλισμένες αθλητικές εγκαταστάσεις. Ψηφίστηκε ακόμη η πρόταση για εμπλουτισμό του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης και με τις υπόλοιπες πανεπιστημιακές σχολές και πρωτίστως σχολές Γεωπονίας, Βιολογίας και Δασοπονίας. Στα πλαίσια της προσπάθειας μας να διαφυλάξουμε την πολιτιστική μας κληρονομιά προτείνουμε τη φύλαξη όλων των αρχαιολογικών χώρων από άτομα έμπειρα και εξειδικευμένα σε θέματα αρχαιολογίας, ώστε να καταπολεμηθεί το φαινόμενο της αρχαιοκαπηλίας. Έγινε και μια πρόταση άτυπα, εκτός του χώρου των συνεδριάσεων, από το συνάδελφο Έφηβο Βουλευτή Παύλο Νικολαΐδη με την οποία συμφωνώ. Είναι η πρόταση για μια επέκταση της Βουλής των Εφήβων με την ίδρυση Βουλής των Σχολείων. Ένας τέτοιος θεσμός που θα λειτουργούσε σε κάθε περιοχή καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου θα πολιτικοποιούσε τους μελλοντικούς πολίτες από νωρίς κάνοντας τους να κατανοήσουν την αξία του δημοκρατικού διαλόγου και του πολιτεύματος, τη δύναμη της γλώσσας, την ισχύ της πλειοψηφίας καθώς και τη χαρά της συμμετοχής στα κοινά. Μια άλλη πρόταση είναι για προσθήκη επιτροπής παραπόνων στη Βουλή των Εφήβων, διότι παρατηρήθηκε το φαινόμενο πολλοί Έφηβοι Βουλευτές να δυσανασχετήσουν με τον τρόπο που έγιναν κάποιες διαδικασίες εδώ στη Βουλή. Είχα σχεδιάσει να κλείσω τονίζοντας ότι οι περισσότεροι από μας ήλθαμε στη Βουλή των Εφήβων με τη ρομαντική ιδέα, ίσως και με την αλαζονεία ή έπαρση, του να μπορέσουμε να αλλάξουμε, έστω και ελάχιστα, την κοινωνία μας προς το καλύτερο, παρ' όλο που υπάρχουν φόβοι ότι οι προτάσεις μας θα καταγραφούν απλά στα Πρακτικά της ΣΤ' Συνόδου και δεν θα τους δοθεί περισσότερη προσοχή πέρα απ' αυτό. Όμως, ελπίζουμε ότι κάποια προβλήματα θα έχουν λυθεί ως την επόμενη Σύνοδο της Βουλής των Εφήβων, έτσι ώστε οι

492

Έφηβοι Βουλευτές που θα μας διαδεχθούν θα έχουν να ασχοληθούν με καινούργια και όχι με τα ίδια θέματα. Θα ήθελα να τελειώσω με μια διαπίστωση που έκανα πριν από πολύ λίγο. Δεν ήλθαμε γι' αυτό το σκοπό εδώ στη Βουλή, αλλά παρ' όλα αυτά οι ανθρώπινες σχέσεις που αναπτύχθηκαν μεταξύ μας, μεταξύ των παιδιών που ήμασταν στην ίδια επιτροπή, μεταξύ του κ. Δρακόπουλου και της κ. Χατζηγιαννακού, ήταν πολύ θερμές. Το διαπίστωσα τώρα που ήμουν πολύ τρακαρισμένη γι' αυτή την ομιλία και προσπαθούσαν τα παιδιά να μου δώσουν κουράγιο, σε τέτοιο σημείο που άρχισα να σκέπτομαι ότι ίσως θα έπρεπε να κάνω επίτηδες ότι είμαι αγχωμένη για να μου δίνουν κουράγιο και να με εμπυχώνουν. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Διονύσιος ΑΔΡΑΚΤΑΣ, Έφηβος Βουλευτής από το Νομό Ηλείας, εισηγητής της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου έχει το λόγο. (Χειροκροτήματα) Παρακαλώ οι ομιλητές να σέβονται τον χρόνο των άλλων που θα έλθουν στο Βήμα. Πρέπει να είναι και γι' αυτούς ο καθορισμένος. Ορίστε, έχετε το λόγο. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Νομός Ηλείας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι Υπουργοί, Αρχηγοί Κομμάτων, αγαπημένα μας κύριε Σαμαράκη, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, στον ελάχιστο χρόνο που έχω στη διάθεση μου και στα πλαίσια της ομιλίας της ΣΤ' Συνόδου της Βουλής των Εφήβων και με την ιδιότητα του εισηγητή της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου, την οποία έχω την τιμή να εκπροσωπώ, στην εισήγησή μου θα ήθελα να

αναφερθώ στα προβλήματα που έχουμε διαπιστώσει ότι σχετίζονται άμεσα με την οικονομία μας, καθώς και σε αυτά που ταλανίζουν τον πληθυσμό της υπαίθρου που ασχολείται με τη ΓΕΩΡΓΙΑ και τον τουρισμό. Κατ' αρχήν όλοι μας γνωρίζουμε ότι, παρά τα θετικά επιτεύγματα της ελληνικής οικονομίας, εκδηλώνεται έντονη ανησυχία για το μέλλον της. Από το 2002 που μπαίνουμε ουσιαστικά πλέον στην Ευρωπαϊκή Νομισματική Ένωση το ευρώ θα είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής μας, που θα επιφέρει επιπτώσεις θετικές και μη, τόσο στην οικονομία μας, όσο και στο σημερινό τρόπο ζωής μας. Η είσοδος του ευρώ στη ζωή μας θα είναι μία πρόκληση για την οικονομία μας, που όμως θα πρέπει να την αντιμετωπίσουμε ενωμένοι. Το ευρώ σημαίνει σταθερότητα και αντοχή στις πιέσεις, όμως δεν πρέπει να εφησυχάζουμε, αλλά να συμβάλλουμε όλοι μας στην ομαλή ένταξη μας στην Ευρωπαϊκή Νομισματική Ένωση. Βέβαια, απαραίτητη προϋπόθεση αποτελεί η πάταξη της παραοικονομίας και της φοροδιαφυγής. Ιδιαίτερη έμφαση από μέρους μας δόθηκε, επίσης, και στο πολεοδομικό οικιστικό πρόβλημα με την απαράδεκτη αισθητική των πολυκατοικιών που παρατηρείται στις μεγαλουπόλεις, αλλά και με την κυκλοφοριακή συμφόρηση. Επιπλέον, η αυθαίρετη δόμηση έρχεται να εντείνει το πρόβλημα. Έτσι, λοιπόν, είναι αναγκαία η βελτίωση του οδικού δικτύου, η απαγόρευση αυθαίρετης δόμησης, η αναπαλαίωση παραδοσιακών οικισμών, καθώς και η δημιουργία χώρων πρασίνου για παιδιά και ηλικιωμένους, που θα έχει σαν αποτέλεσμα την καλύτερη αισθητική των μεγαλουπόλεων. Επίσης, σε όλη τη χώρα μας δημιουργούνται μεγάλα δημόσια έργα εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, τα οποία θα είναι έργα πνοής και ανάπτυξης που θα βελτιώσουν σημαντικά και αισθητικά τη χώρα μας. Όμως θα πρέπει να είναι έτοιμα εγκαίρως, γι' αυτό απαιτείται αυστηρός κρατικός έλεγχος και επιβολή προστίμων σε όσους εργολάβους δεν εργάζονται αξιόπιστα. Παράλληλα, ως προς τα θέματα παραγωγής και εμπορίου το ενδιαφέρον μας επικεντρώνεται σε όλους εκείνους τους τομείς που δίνουν ζωή και οντότητα στην ελληνική οικονομία. Κατ' αρχήν, η ΓΕΩΡΓΙΑ μας διέρχεται κρίση και παρακμάζει όλο και περισσότερο με την πάροδο του χρόνου, αφού οι οικονομικές απολαβές από το επάγγελμα του γεωργού είναι μικρές και τα έξοδα παραγωγής πολύ υψηλά. Έτσι οι νέοι στρέφονται προς τις πόλεις σε αναζήτηση καλύτερης μοίρας, η επαρχία ερημώνει και η βάση της ελληνικής οικονομίας καταστρέφεται. Προτείνουμε, λοιπόν, να δοθούν κίνητρα, ώστε περισσότεροι νέοι να απασχολούνται με τον πρωτογενή τομέα απασχόλησης. Επιπλέον, είναι αναγκαία η μείωση των φορολογιών, η αύξηση των αγροτικών συντάξεων καθώς και η δημιουργία φραγμάτων και αρδευτικών έργων, ώστε τους θερινούς μήνες να μη δημιουργείται λειψυδρία σε αγροτικές περιοχές και έτσι να μην καταστρέφονται οι αγρότες. Ακόμα εξέχουσα θέση στην ελληνική οικονομία κατέχει και ο τουρισμός. Όμως, παρότι ο τουρισμός στη χώρα μας αναπτύσσεται και προκαλεί παράλληλα μείωση της ανεργίας, το κόστος από την άλλη μεριά αυξάνεται και η ξενομανία εισχωρεί και πιο πολύ στην πατρίδα μας με κίνδυνο να ξεριζώσει την εθνική μας ταυτότητα. Έτσι, λοιπόν, είναι απαραίτητο να αναπτυχθεί ο κοινωνικός τουρισμός, καθώς και να προστατευθούν και να αναπαλαιωθούν οι παραδοσιακοί οικισμοί που εγκαταλείπονται ο ένας μετά τον άλλον. Έτσι, όλοι μας θα πρέπει να σεβαστούμε την παράδοση και τον πολιτισμό μας ώστε και να μην αλλοτριωθούμε αλλά και να προστατεύσουμε και να πετύχουμε την ανάπτυξη του τουρισμού μας, πράγμα που θα επιτευχθεί εν μέρει, αν δεν παραγκωνισθεί η Αρχαία Ολυμπία κατά τη διάρκεια των

Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, αλλά αν γίνουν έργα πνοής στη γενέτειρα των Ολυμπιακών Αγώνων από όπου κερδισμένοι θα είμαστε και εμείς και η εθνική μας οικονομία. Επιπλέον, μας απασχόλησε και η διαχείριση των φυσικών μας πόρων, που, όπως διαπιστώσαμε όλοι μας, δεν είναι καθόλου ορθολογική. Το νερό είναι σημαντικότερο αγαθό πάνω στη γη. Χωρίς αυτό δεν μπορεί να υπάρξει και να επιβιώσει ζωντανός οργανισμός. Υπάρχουν άτομα στην Αφρική που πεθαίνουν από έλλειψη νερού, ενώ άλλοι λαοί χρησιμοποιούμε το νερό χωρίς να αναλογιστούμε τη σπατάλη που συντελείται. Επιπλέον, οι υδάτινοι πόροι μολύνονται από τα φυτοφάρμακα αλλά και από τα απόβλητα των βιομηχανικών μονάδων, με αποτέλεσμα οι διαθέσιμοι υδάτινοι πόροι να καθίστανται ακατάλληλοι. Απαιτείται, λοιπόν, η αφαλάτωση του νερού, η δημιουργία περισσότερων φραγμάτων, ώστε το νερό να συλλέγεται και να χρησιμοποιείται σε περιόδους λειψυδρίας κατά τους θερινούς μήνες. Ακόμα, είναι αναγκαία και η δημιουργία βιολογικών καθαρισμών έτσι, ώστε τα απόβλητα των εργοστασίων να καταλήγουν κάθε φορά στο υδάτινο περιβάλλον. Όμως, όσα μέτρα και να παρθούν από την πολιτεία δεν θα είναι αρκετά, αν εμείς οι ίδιοι δεν μάθουμε να το χρησιμοποιούμε σωστά και υπεύθυνα. Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στην τεχνολογία η οποία ανάπτυξη της οποίας είναι αλματώδης και στη χώρα μας προχωρά με γοργά βήματα. Σημαντική είναι η ανάπτυξη του διαδικτύου, το οποίο θεωρείται ένα ιδιαίτερα δυναμικό μέσο επικοινωνίας αλλά και μια αστείρευτη πηγή γνώσεων και πληροφοριών. Ενδιαφέρον επίσης παρουσιάζουν οι μοναδικές εκπαιδευτικές δυνατότητες του διαδικτύου, οι οποίες επιτρέπουν την εξ αποστάσεως εκπαίδευση. Ο χρήστης έχει τη δυνατότητα να έχει πρόσβαση σε ολοένα και περισσότερες πηγές πληροφοριών. Όμως, από την άλλη πλευρά υπάρχει κίνδυνος εμφάνισης ενός νέου τύπου αναλφαβητισμού, επειδή πολλοί άνθρωποι δεν γνωρίζουν τη χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή. Αρνητικές επιπτώσεις στην απασχόληση επέρχονται αφού αυξάνεται η ανεργία. Έτσι η πληροφορική και ο υπολογιστής περιορίζουν τις ανθρώπινες επαφές και οι άνθρωποι μεγάλης ηλικίας δεν μπορούν να τα χρησιμοποιήσουν με ευκολία. Προτείνουμε λοιπόν νομοθετικό πλαίσιο για τη λειτουργία του διαδικτύου και ταυτόχρονα πάταξη της ηλεκτρονικής πειρατείας. Επίσης, απαιτείται η σύνδεση όλων των σχολικών μονάδων με το διαδίκτυο καθώς και καθηγητές πληροφορικής με αυξημένες γνώσεις. Με την αλματώδη ανάπτυξη της τεχνολογίας αναπτύχθηκε και η γενετική. Έτσι η αποκρυπτογράφηση των γονιδίων έγινε πραγματικότητα και θα βοηθήσει σημαντικά στη διάσωση διαφόρων ειδών που κινδυνεύουν να εξαφανιστούν. Οι κίνδυνοι όμως που επιφυλάσσει η κακή χρήση της κλωνοποίησης караδοκούν. Συγκεκριμένα, η ανθρώπινη ζωή χάνει κάθε ίχνος ιερότητας και υπάρχει μεγάλος κίνδυνος δημιουργίας ανθρώπων χωρίς παρελθόν. Έτσι, λοιπόν, θα πρέπει να απαγορευθεί δια νόμου η κλωνοποίηση του ανθρώπου και να προστατεύονται με νόμο τα δεδομένα που σχετίζονται με το γενετικό κώδικα κάθε ανθρώπου. Τεχνολογία και άνθρωπος, οικονομία και περιβάλλον απαιτούν επειγόντως λογισμό, σύνεση και σωφροσύνη. Χρέος όλων των σημερινών νέων είναι η ανάδειξη των ανθρωπίνων αξιών, γιατί αυτές είναι οι ασπίδες στην αλαζονεία, την έπαρση, τον εγωισμό, την επίδειξη, την αδράνεια, την αποχαλίνωση των ηθών, όλα γεννήματα του πλούτου και της ματαιοδοξίας μας. Η παιδεία είναι η πιο θεμελιώδης παραγωγική επένδυση επιβίωσης του έθνους μας ιδιαίτερα τώρα που καλούμαστε με την ένταξη μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε ένα πανευρωπαϊκό ολυμπιακό στάδιο οικονομικής και πνευματικής άμιλλας. Ευχαριστώ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Στυλιανός ΚΥΜΠΟΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Έφηβος Βουλευτής από το Υπόλοιπο Αττικής, Εισηγητής της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων του Α' τμήματος έχε ι

το λόγο. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΚΥΜΠΟΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υπόλοιπο Αττικής, Ενιαίο Λύκειο Κορωπίου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Πρωθυπουργέ, κύριοι Βουλευτές, αγαπημένε κ. Σαμαράκη, φίλοι και φίλες Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, ζούμε σε μία κοινωνία με αρκετά προβλήματα και προβληματισμούς, που πρέπει κάποια στιγμή να δοθούν λύσεις. Στα περσινά Πρακτικά διάβασα ότι ο Πρόεδρος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων είπε στους Έφηβους Βουλευτές ότι δεν πρέπει να επαναλαμβάνουμε τα (δια και τα ίδια. Πώς να γίνει όμως αυτό, όταν δεν γίνονται απτές οι λύσεις στα προβλήματα που μας απασχολούν; Έτσι αναγκαζόμαστε να τα επαναλαμβάνουμε συνεχώς, μήπως κάποια στιγμή ακουστούμε. Έτσι, και φέτος προβληματιστήκαμε με διάφορα θέματα. Μα ιδιαίτερα μας απασχόλησε το θέμα του κοινωνικού ρατσισμού, ένα θέμα που μας καίει όλους και πιστεύω ότι θα περάσουν πάρα πολλά χρόνια για να βρούμε το σωστό δρόμο, να μάθουμε να φερόμαστε σαν άνθρωποι με παιδεία και σοβαρότητα. Πότε, επιτέλους, θα μάθουμε να μην εξευτελίζουμε την ανθρώπινη αξιοπρέπεια; Πότε θα μάθουμε να ζούμε σε αυτή την κοινωνία με καθαρή καρδιά και ανοιχτό μυαλό; Αφήστε μας να έχει νόημα η ζωή μας, αφήστε μας να ζήσουμε σε έναν κόσμο ελεύθεροι, χωρίς βία και αναρχία. Είμαστε μι

494

κροί, μα με μεγάλη ψυχή και ενωμένοι όλοι σαν μια γροθιά μπορούμε να καταφέρουμε πολλά. Ποιος παράφρων είναι αυτός που θέλει να ζει με βία, για τη βία; Τί μυαλά είναι αυτά που σκορπούν τον όλεθρο και την καταστροφή με χιλιάδες αθώα θύματα; Τί άνθρωποι είναι αυτοί που βυθίζουν οικογένειες στο πένθος και καταστρέφουν τη ζωή χιλιάδων ανθρώπων; Ποιο θεϊκό χέρι θα βάλει τέρμα σε όλα αυτά και θα μπορούμε να ζούμε σε μία κοινωνία ειρηνική; Είναι όνειρο αυτό; Αν είναι όνειρο, έχουμε το δικαίωμα να ονειρευόμαστε, για να μπορούμε να μη ζούμε σε μία κοινωνία πνιγμένη στην παιδική πορνεία και στα ναρκωτικά, αυτή την κόλαση που βυθίζονται καθημερινά όλο και πιο πολλά παιδιά, αναζητώντας τον επίγειο παράδεισο που δεν βρίσκουν ούτε στην οικογένεια ούτε στη δουλειά. Μιλήσαμε, σαν νέοι άνθρωποι που είμαστε, με πόνο ψυχής για την παιδική πορνεία. Τι διεφθαρμένα μυαλά είναι αυτά που κινούν μέσα στο βούρκο και στη διαφθορά αυτά τα πλάσματα εξαγοράζοντας ψυχές και κορμιά, μικρά παιδιά που γίνονται βορρά στη σάπια κοινωνία; Γι' αυτό το λόγο πρέπει να θεσπιστούν μέτρα όσον αφορά την παιδική πορνογραφία, ιδίως μέσω ιντερνέτ. Στη συνέχεια συζητήσαμε για ένα θέμα που απασχολεί τους περισσότερους έφηβους: την ανεπαρκή επικοινωνία μεταξύ γονέων και εφήβων. Ο καθένας υποστηρίζοντας τις δικές του απόψεις προσπαθεί να επιβληθεί στον άλλον, μη βρίσκοντας τη χρυσή τομή για να μπορέσουν να συνεννοηθούν. Και έτσι μεγαλώνει το χάσμα των γενεών, θα πρέπει λοιπόν να ιδρυθούν συμβουλευτικά κέντρα για νέους και γονείς. Και σε συνδυασμό με ανοιχτή γραμμή επικοινωνίας ειδικά για νέους με κοινωνιολόγους, ψυχολόγους, με σκοπό την καθοδήγηση τους, το χάσμα αυτό σιγάσιγά μπορεί να μειωθεί. Μιλήσαμε για το θέμα της υγείας, αυτό το μεγάλο θέμα που ταλανίζει τόσα χρόνια τον ελληνικό λαό και τον σύρει άβουλο σία χέρια επιτήδειων γιατρών που εκμεταλλεύονται τον ανθρώπινο πόνο. Όμως ακόμη και μέσα σε αυτό τον παραλογισμό της ύλης μπορεί να γίνονται κάποια σεμινάρια ζωής, σεμινάρια για την μεσογειακή αναιμία σε μας τους απλούς πολίτες που από το αίμα μας εξαρτάται η δική τους η ζωή. Μπορεί να γίνεται υποχρεωτική αιμοδοσία μία φορά το χρόνο για όσους έχουν ανάγκη, καθημερινή προβολή διαφημίσεων για την αιμοδοσία και να υπάρχουν ειδικές κινητές μονάδες ειδικά

στα χωριά που είναι απομακρυσμένα. Στα χωριά που είναι μακριά από το θεό, εκεί όπου η μάνα αγρότισσα δίνει καθημερινά αγώνα ζωής, αγώνα επιβίωσης μέσα σε αντίξοες συνθήκες πρέπει η πολιτεία να βοηθήσει χορηγώντας ένα επιπρόσθετο επίδομα. Τέλος, επειδή δεν θέλω να σας κουράσω άλλο, θέλω να σας παρακαλέσω να βάλετε το χέρι στην καρδιά και να πά-ρετε αγάπη, να σκύψετε όλοι πολίτες και πολιτικοί πάνω από εμάς που έχουμε κινητικά προβλήματα. Να δείτε τις ανάγκες μας στο δρόμο, στο σχολείο, στη ζωή μας, γενικά. Και όλοι μαζί να μας κάνετε τη ζωή καλύτερη σε ποιότητα και σε ισότητα. Γιατί πάνω απ' όλα πρέπει να ζούμε μια ζωή χωρίς οίκτο, αλλά με αξιοπρέπεια, κάτι νομίζω που θέλετε και εσείς. Και έτσι, πιστεύω, όλοι μαζί ενωμένοι μπορούμε να καταφέρουμε πολλά. Φίλοι μου Έφηβοι Βουλευτές, θέλω να σας πω ένα μεγάλο ευχαριστώ μέσα από την καρδιά μου για τη μεγάλη συμπαράσταση και βοήθεια. Σας ευχαριστώ πολύ. (Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει τώρα η Κωνσταντίνα Όλγα Λουπεΐδου, Έφηβος Βουλευτής από τη Β' Περιφέρεια Θεσσαλονίκης, εισηγήτρια του Β' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων. (Χειροκροτήματα) ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ - ΟΛΓΑ ΛΟΥΠΕΙΔΟΥ (Β' Θεσσαλονίκης) Εκπαιδευτήρια Μανωλίδου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας, κύριε Πρωθυπουργέ, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητέ κύριε Αντώνη Σαμαράκη, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, στις συνεδριάσεις του Β' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων ακούστηκαν ποικίλες απόψεις και προτάσεις, από τις οποίες μετά από ψηφοφορία άλλες επικροτήθηκαν και άλλες απορρίφθηκαν, μερικές μάλιστα με μικρή διαφορά ψήφων. Δεν επιζητήσαμε τη διαφωνία, αλλά τον εποικοδομητικό διάλογο και τη γόνιμη αμφισβήτηση, όσο το επέτρεπαν οι διαδικασίες. Πολλούς μαθητές απασχόλησε το δημογραφικό πρόβλημα, που αποτελεί ορατή απειλή για την ίδια την ύπαρξη του έθνους μας. Πρόκειται για ένα επακόλουθο του σύγχρονου δυτικού τρόπου ζωής και της οικονομικής δυσχέρειας, δεδομένου ότι στην ελληνική κοινωνία για το μεγάλωμα ενός παιδιού χρειάζονται, επιπλέον των άλλων εξόδων, και κονδύλια για ιδιωτική εκπαίδευση και παραπαιδεία, για ιδιωτική περίθαλψη ή για να σπουδάσει ένα παιδί σε άλλη πόλη ελλείψει εστών. Απόρροια του φαινομένου είναι η μείωση και η γήρανση του πληθυσμού, η μείωση του στρατού, η επιβάρυνση της οικονομίας και η διόγκωση του ασφαλιστικού με την αναλογία εργαζομένων συνταξιούχων να φθάνει στο δημόσιο τομέα το ένα προς ένα. Υπάρχει επίσης η εγκατάλειψη της υπαίθρου και η αποδυνάμωση της αγροτικής οικονομίας. Προτάθηκε να δοθούν οικονομικά κίνητρα, να πολεμηθεί η παραπαιδεία, να γίνουν έργα υποδομής στην περιφέρεια και να γίνονται διευκολύνσεις στις εργαζόμενες ή άνεργες μητέρες. Επίσης, ψηφίστηκε να δοθούν κίνητρα σε Έλληνες

495

και ξένους επιχειρηματίες, για να επενδύσουν σε ακριτικά μέρη και να αξιοποιηθούν τουριστικά, για να μη βρεθούμε μπροστά σε μια νέα Κύπρο. Επίσης, να προβληθεί το πρόβλημα από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Ρατσισμός. Καταδικάστηκε από όλους μας και σε όλες του τις μορφές. Παρατηρήθηκε, ωστόσο, ότι η κοινωνία μας είναι ρατσιστική, αφού έχει προβλέψει τις ανάγκες μόνο των αρτιμελών, των οικονομικά και κοινωνικά εύρωστων, όσων έχουν την πρόσβαση στα αστικά κέντρα και τα τεχνολογικά επιτεύγματα, αλλά και είναι ομόδοξοι. Είναι απλή πραγματικότητα το γεγονός ότι το φαινόμενο αυτό αποτελεί τροχοπέδη για την ουσιαστική ανάπτυξη και πρόοδο της κοινωνίας, αφού οι κοινωνικές

ανισότητες προκαλούν μία σειρά από αλυσιδωτές αντιδράσεις, όπως εγκληματικότητα, δημιουργία ομάδων γκέτο και πτώση του μέσου βιοτικού επιπέδου. Τις τελευταίες ημέρες το ζήτημα της τρομοκρατίας βρίσκεται στην επικαιρότητα εξαιτίας της ασύλληπτου μεγέθους επίθεσης που έγινε σε αμερικανικό έδαφος. Χιλιάδες νεκροί βρίσκονται κάτω από τα ερείπια των κτιρίωνστόχων της επίθεσης. Χιλιάδες οικογένειες θρηνούν, μαζί τους και όλοι εμείς. Πρόκειται αναμφίβολα για ένα γεγονός που πρέπει να μας απασχολήσει και να μας κάνει να σκεφθούμε. Η ΣΤ' Επιτροπή καταδικάζει κάθε μορφή βίας και προβάλλει τον απόλυτο σεβασμό στις αρχές της δημοκρατίας και της δικαιοσύνης ως λύση και ως προϋπόθεση για τη συνύπαρξη των λαών. Συνεπώς, δεν μπορούμε να αρνηθούμε την καταδίκη των υπόπτων με συνοπτικές διαδικασίες και με τυφλά χτυπήματα εναντίον αμάχων. Αν η Δύση προβεί σε τέτοιου είδους ενέργειες χωρίς περίσκεψη, δεν θα τιμωρηθούν οι ίδιοι οι ένοχοι, αλλά χιλιάδες αθώοι, γυναικόπαιδα και γέροντες. Άλλωστε η Δύση, πριν τιμωρήσει με ανελέητη αυστηρότητα, θα πρέπει να αναλογιστεί πως, αν το χτύπημα, όπως πιθανολογείται, προέρχεται από ισλαμιστικές οργανώσεις της Μέσης Ανατολής, τότε στην πραγματικότητα είναι η (δια) που όπλισε τους τωρινούς αντιπάλους της, δαπανώντας μάλιστα δισεκατομμύρια δολάρια. Η αναφορά μου αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι δεν θα μπορούσε η επιτροπή μας να μην ασχοληθεί με το καυτό θέμα που απασχολεί την επικαιρότητα, αν και δεν έχει άμεση σχέση με τις αρμοδιότητες της. Ρατσισμός. Καταδικάστηκε απ' όλους μας και σε όλες του τις μορφές. Συζητήθηκε στην επιτροπή μας σχετικά με την επίθεση στην Αμερική ότι για να καταδικασθεί κάποιος, πόσο μάλλον ένα κράτος, απαιτείται μια δίκαιη δίκη. Η ανευθυνότητα και οι αυθαιρεσίες των δυτικών στη Μέση Ανατολή γέννησαν αυτή την τρομακτική βία που δεν πρέπει να καταπολεμηθεί με νέες αυθαιρεσίες. Ο πόλεμος, συνάδελφοι, με την κρίση στα Σκόπια έφθασε ως την πόρτα μας. Επικροτώντας τις αυθαιρεσίες των δυτικών τους δικαιοδοτούμε να μας απειλούν με πόλεμο, εάν η πολιτική τους ή τα συμφέροντα τους αντιστρατεύονται τις αποφάσεις της Ελληνικής Δημοκρατίας. Και αυτό δεν διαφέρει πολύ από τη δειλία. Είναι μια αιτία κοινωνικής ανελευθερίας. Οι Έλληνες πολιτικοί οφείλουν να απαιτήσουν την εφαρμογή των κανόνων του διεθνούς δικαίου όχι μόνο τυπικώς αλλά και στην ουσία τους. Και αν οι καθιερωμένοι κανόνες δεν είναι δίκαιοι αλλά υποστηρίζουν τους ισχυρούς, πρέπει να αλλάξουν. Δεν επιθυμούμε εμείς οι νέοι να εμπλακεί στρατιωτικά η Ελλάδα σε έναν ανίερο, ιερό πόλεμο. Σε εσωτερικό επίπεδο προβάλλει στις μέρες μας επιτακτική η ανάγκη να βρεθεί μια ισορροπία ανάμεσα στις προσπάθειες για διατήρηση της δημόσιας ασφάλειας και στην προστασία της ουσιαστικής δημοκρατίας, της λαϊκής κυριαρχίας και των ατομικών δικαιωμάτων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν τα φαινόμενα βίας σε σχολικούς χώρους τα οποία έγιναν αφορμή για την περιφρούρηση των σχολείων από ιδιωτικούς ή μη αστυνομικούς. Συνέπεια είναι να μην προστατευόμαστε από τις αυθαιρεσίες τους, όπως η ψυχολογική βία που ασκείται ή η υπερβολική και αναίτια αυστηρότητα απέναντι σε άτομα που απαιτούν ιδιαίτερη αντιμετώπιση λόγω της ευαισθησίας που τα χαρακτηρίζει. Ακόμη σημαντικότερο είναι το ζήτημα που προέκυψε με τον τρομονόμο. Στα κείμενα των συναδέλφων μου διαφαίνεται ότι οι νέοι θέλουν να ληφθούν αυστηρά μέτρα κατά της τρομοκρατίας. Ωστόσο, ποιοι θα θεωρούνται τρομοκράτες και πώς θα διασφαλιστεί ότι δεν θα μπορούν να επωφεληθούν οι πολιτικά ισχυροί και όσοι ελέγχουν ή υποκινούν τις αποφάσεις τους, ώστε να μην κινδυνεύσει η δημοκρατία; Η μάστιγα της ανεργίας ανησυχεί τους νέους οι οποίοι έχουν αφυπνιστεί ιδιαίτερα για τις δραματικές διαστάσεις που έχει πάρει το πρόβλημα σε ακριτικές περιοχές.

Ψηφίστηκε να υπάρξει νομική προστασία των εργαζομένων από απολύσεις και την εργοδοτική ασυδοσία και να δοθούν επιδόματα για όλους τους ανέργους και για όλο το διάστημα της ανεργίας τους. Τέλος, να επιδοτούνται προαιρετικά καλοκαιρινά επιδοτούμενα προγράμματα στη μέση εκπαίδευση, ώστε να υπάρχει δυνατότητα μερικής απασχόλησης σε ιδιωτικές ή δημόσιες υπηρεσίες. Το ασφαλιστικό θέμα είναι ουσιαστικής σημασίας αλλά και λόγω της τρέχουσας επικαιρότητας και της νομοθετικής διευθέτησης που εκκρεμεί δεν θα μπορούσε να μην απασχολεί τους νέους. Οι Έφηβοι Βουλευτές αξιώνουν να υπάρχει ασφάλεια και δωρεάν περίθαλψη για όλους. Υπερψηφίστηκε η διμερής χρηματοδότηση των ασφαλιστρών για τους ιδιωτικούς υπαλλήλους από το κράτος και τους εργοδότες και στις συχνές περιπτώσεις των μερικώς απασχολούμενων. (Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της Εφήβου Βουλευτή).

496

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, να ολοκληρώσω τη σκέψη μου. Τέλος, σημαντικότερα θέματα απασχόλησαν τις εργασίες μας και συζητήθηκαν από την επιτροπή μας. Πρόκειται για το θέμα της δημόσιας κινητοποίησης κατά των ναρκωτικών που νεκρώνουν τους νέους πνευματικά ή κυριολεκτικά που σκοτώνουν, των αστέγων, των προβλημάτων που αντιμετωπίζει ο θεσμός της οικογένειας, το χάσμα των γενεών, οι διαπροσωπικές σχέσεις, το δίλημμα για τη νομιμοποίηση ή μη της ευθανασίας, καθώς και το κάπνισμα, το αλκοόλ, το ΑΙ05, οι αμβλώσεις και οι ανύπαντρες μητέρες που η ελληνική κοινωνία και πολιτεία δεν τις προστατεύει. Ευχαριστώ για το χρόνο σας και για την ευκαιρία να αναπτύξουμε τους προβληματισμούς μας. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η έφηβος Βουλευτής κα Χάρις Αχιλλέως από την Κύπρο, εισηγήτρια της επιτροπής Εθνικής Έμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων. ΧΑΡΙΣ ΑΧΙΛΛΕΩΣ (Λευκωσία Λύκειο Απ. Βαρνάβα): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, αγαπητέ Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Πρωθυπουργέ, κύριοι Υπουργοί, αγαπητέ κύριε Σαμαράκη, αγαπητοί συνάδελφοι έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, σε μερικές ώρες το έκτο πρόγραμμα της Βουλής των Εφήβων θα είναι πια γεγονός. Σε λίγες ώρες ο χώρος αυτός θα πάψει να αναπνέει υπό τον εφηβικό παλμό και μεις οι έφηβοι Βουλευτές θα γυρνάμε πίσω στα σπίτια μας, πίσω στο σχολείο κατά πολύ πλουσιότεροι, γιατί θα έχουμε ζήσει μια εκπληκτική τετραήμερη εμπειρία, θα έχουμε γευτεί το προνόμιο του Βουλευτή, θα έχουμε γνωρίσει τόσα νέα άτομα, τριακόσιους πενήντα νεαρούς Βουλευτές, άτομα με άποψη. Απόψεις που αρκετές φορές αντικρούονταν η μία την άλλη. Ωστόσο, ο σεβασμός παρέμενε πάντα έκδηλος σε κάθε συζήτηση. Με αυτή την ευκαιρία, εκ μέρους της δεύτερης επιτροπής, απευθύνω θερμές ευχαριστίες προς όλους όσους εργάστηκαν για την πραγμάτωση του προγράμματος. Ως εισηγήτρια της επιτροπής Εθνικής Έμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων παραθέτω τα θέματα που θίξαμε κατά τις συνεδριάσεις και αρχίζω με το πιο επίκαιρο θέμα, αυτών των πρόσφατων τρομοκρατικών επιθέσεων στις ΗΠΑ. Έχουν εκφραστεί φόβοι για την τύχη ολόκληρης της ανθρωπότητας, αφού τα θλιβερά αυτά γεγονότα επηρεάζουν άμεσα ή έμμεσα το παγκόσμιο, μέσα στο κλίμα συγκινησιακής φόρτισης και ανασφάλειας που έχει δημιουργηθεί και ενώ η Αμερική ετοιμάζεται να εισέλθει στην αντεπίθεση υπό την απειλή ενός νέου πολέμου που θα επηρεάσει και τον Ελληνισμό. Η μαύρη Τρίτη καταφέρνει να αλλάξει τον κόσμο. Δημιουργείται λοιπόν η ανάγκη για συλλογικές προσπάθειες, ώστε η πραγματική τρομοκρατία να χτυπηθεί στη ρίζα της. Και ενώ ο Ελληνισμός απειλείται, αφού η εσωτερική και η διεθνής τρομοκρατία ελλοχεύει, καλείται να αντιμετωπίσει και ένα άλλο

πρόβλημα, το πρόβλημα στα Βαλκάνια. Οι μεγάλες δυνάμεις, προσπαθώντας δήθεν για τα ανθρώπινα δικαιώματα, κατάφεραν να σπείρουν το θάνατο και την προσφυγιά, να δημιουργήσουν ατμόσφαιρες ουρανίου και να επιφέρουν μια τόσο σοβαρή κρίση στην περιοχή. Η Ελλάδα έχει καθήκον να συμβάλει στο να επέλθει σταθερότητα. Συστήνεται μάλιστα από την επιτροπή να συγκροτηθεί μία συμμαχία ενάντια στο NATO, ενάντια στην ιμπεριαλιστική τάξη πραγμάτων. Παράλληλα, η φωνή των συναδέλφων από τη βόρειο Ήπειρο κατά τη συνεδρία της επιτροπής δηλώνουν αγανάκτηση. «Είμαστε και μεις Έλληνες», λένε, «μην μας ξεχνάτε». Παρομοίως έχει τονιστεί η ελληνικότητα του κράτους των Σκοπίων, για το οποίο το όνομα Μακεδονία δεν γίνεται δεκτό. Στο θέμα των μειονοτήτων έχει προταθεί να μην αντιμετωπίζονται ρατσιστικά και να δημιουργηθούν ευνοϊκότερες συνθήκες για την εκπαίδευσή τους. Αγάπη και αλληλεγγύη για τους Αλβανούς που διαμένουν στην Ελλάδα. Δεν είναι μόνο Έλληνες, όταν δοξάζουν την Ελλάδα στον αθλητισμό. Στην επιτροπή μας υπάγεται ένας αρκετά μεγάλος αριθμός απόδημων Ελλήνων. Οι Έλληνες έφηβοι της διασποράς δηλώνουν πως προσπαθούν για τη διατήρηση κάθε δεσμού με την πατρίδα τους. Εκφράζεται το παράπονο ότι η ελληνική πολιτεία δεν βοηθά όσο θα έπρεπε τις προσπάθειες τους για διατήρηση του ελληνικού φρονήματος. Ζητούν να ενισχυθεί η εκπαίδευσή τους και να εισαχθούν προγράμματα ανταλλαγής μαθητών. Αφού λοιπόν τα άτομα αυτά δεν μπορούν να έρθουν στην Ελλάδα, παρακαλούν να πάει η Ελλάδα εκεί, στη Γερμανία, στην Αίγυπτο, τον Καναδά, τις ΗΠΑ, το Βέλγιο, τη Βρετανία. Λόγος έγινε για τις σύγχρονες εξελίξεις των τελευταίων χρόνων, όπως για το θέμα της παγκοσμιοποίησης. Εκφράζονται φόβοι για χαλάρωση εθνικών αξιών και χαρακτήρα, μιμητισμό. Και έτσι τίθεται το ερώτημα: θα μπορέσουμε να διατηρήσουμε τον εθνικό μας χαρακτήρα, δίχως να ακολουθήσει μια δυτικοτροπη ζωή, δίχως να καταλήξουμε απρόσωπες μάζες στα χέρια αυτών που κινούν τα νήματα; «Ναι», δηλώνουν οι έφηβοι Βουλευτές, «αν η παγκοσμιοποίηση γίνει σταδιακά με τη δημιουργία ευρύτερων γεωγραφικών περιφερειών, αν μάθουμε να αντιστεκόμαστε στο μιμητισμό, αν εκλαμβάνεται ο άνθρωπος ως αξία». Θέμα συζήτησης απετέλεσε και αυτό της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Τέθηκε ως στόχος όλοι μαζί οι Ευρωπαίοι να κτίσουμε έναν καλύτερο κόσμο. Εκτιμάται ότι μπροστά στο όραμα της ενωμένης Ευρώπης ο ελληνικός χώρος έχει σημαντικό ρόλο να διαδραματίσει. Χρέος των Ελλήνων η καλή γνώση της ιστορίας, των προσπαθειών για την ευρωπαϊκή ενοποίηση και τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

498

Η Κύπρος καταβάλλει το άπαν των δυνάμεων της, ώστε να καταστεί δυνατή η ένταξη της κατά την πρώτη φάση εισδοχής. Έτσι, εκτός των άλλων ωφελγημάτων, θα μπορεί πιο εύκολα να επιλυθεί το Κυπριακό πρόβλημα, αφού δεν θα είναι εύκολο για την Τουρκία να κρατά διαιρεμένο ένα ευρωπαϊκό κράτος. Εξάλλου, και η ίδια φαίνεται να εντείνει τις προσπάθειες της προς ένταξη. Επομένως, έχει συζητηθεί στην επιτροπή και το θέμα Τουρκία και Ευρωπαϊκή Ένωση. Σε απάντηση για το αν θα πρέπει η Τουρκία να ενταχθεί, έχει δηλωθεί πως ναι, μπορεί να θεωρηθεί υποψήφια για ένταξη, αλλά μόνο αν αποκτήσει κάποια απαραίτητα στοιχεία, πρωτίστως δημοκρατία, στοιχεία που στο παρόν στάδιο απουσιάζουν από αυτή. Θα πρέπει να επιδείξει καλή θέληση για επίλυση του Κυπριακού δείχνοντας πως δεν εμμένει στη διατήρηση του status quo στην Κύπρο. Μόνο έτσι θα πληροί η Τουρκία τα κριτήρια ένταξης. Συνεχίζοντας η επιτροπή καταπιάστηκε με το Κυπριακό. Κύπριοι συμπατριώτες μου έκαναν λόγο για την τουρκική εισβολή και τα

τετελεσμένα του 1974 καθώς και για την παρούσα κατάσταση στο νησί. Τουρκικά στρατεύματα κατέχουν για 27 τώρα χρόνια το 37% του εδάφους, τα ανθρώπινα δικαιώματα καθημερινά καταπατούνται, ενώ Τουρκοκύπριοι και Ελληνοκύπριοι ζουν υπό εξαναγκαστικό διαχωρισμό. Συνάμα ακούστηκαν απόψεις γύρω από το κεφάλαιο των δικαιοδικών επαφών ή διαφορετικά της επαναπροσέγγισης. Δόθηκε μία άλλη όψη του Κυπριακού προβλήματος. Εισηγήθηκε συνέχιση των κοινών εκδηλώσεων Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων καθώς κάθε ειρηνιστικής πορείας. Ειδικότερα σήμερα με το μαζικό ξενιτεμό των Τουρκοκυπρίων και την ασταμάτητη ροή Τούρκων εποίκων στο νησί, η ανάγκη στήριξης τους από μέρους της Ελληνοκυπριακής πλευράς γίνεται ακόμη εντονότερη. Είναι καιρός να εκλείψουν οι καχυποψίες, να σβήσει η προκατάληψη και ενωμένοι Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι να αγωνιστούν για την κοινή τους πατρίδα. Έχουμε ήδη αρχίσει τις προσπάθειες εδώ και καιρό και σ' αυτή την καθ' όλα ανθρώπινη διαδικασία διαπιστώσουμε πως σαν κοινότητες δεν πολεμάμε η μία την άλλη, πολεμάμε τις μάσκες του διαβόλου που έχουμε ζωγραφίσει η μια στο πρόσωπο της άλλης. Εν κατακλείδι, έγινε αναφορά στο σχήμα «ειρήνηπόλεμος». Δίχως την ειρήνη δεν μπορούμε να μιλάμε για διεθνείς σχέσεις. Εν τούτοις σήμερα, αυτές τις κρίσιμες για ολόκληρη την υφήλιο ώρες, παρακολουθούμε την αρετή της ειρήνης να κατασπαράζεται. Αθώς, άμαχος πληθυσμός θυσιάζεται άδικα στο βωμό των συμφερόντων και η βία συνεχίζει δίνοντας απάντηση στη βία. Αν λοιπόν, ακολουθήσουμε το γνωστό «οφθαλμό αντί οφθαλμού» και «οδόντα αντί οδόντος» ολόκληρη η ανθρωπότητα θα καταλήξει ένα πλήθος αόμματων ατόμων δίχως δόντια. Εμείς οι νέοι, όμως, κυρίες και κύριοι, αρνούμαστε να γίνει ο κόσμος μας μία ζούγκλα. Εμείς συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε και να ελπίζουμε. Μήπως είναι έγκλημα να αναζητά κανείς λίγη ελπίδα μέσα στην εξαθλίωση και την απόγνωση; Αν ναι, τότε έχουμε ήδη εγκληματήσει. Γι' αυτό και «ζητείται ελπίς», κύριε Σαμαράκη. «Ζητείται ελπίς», φίλοι μου! Σας ευχαριστώ. (Ζητήρα και παρατεταμένα χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Αλεξάνδρα Παπαλεξίου, Έφηβος Βουλευτής του Νομού Ροδόπης, εισηγήτρια της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης έχει το λόγο. (Χειροκροτήματα) ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΛΕΞΙΟΥ (Νομός Ροδόπης 2ο Ενιαίο Λύκειο Κομοτηνής): Κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, κύριε Πρωθυπουργέ, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητέ κύριε Σαμαράκη, κύριοι Αρχηγοί και αντιπρόσωποι των κομμάτων, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι. Αποτελεί ξεχωριστή τιμή για μένα να βρίσκομαι σ' αυτόν το χώρο και να μιλώ για ζητήματα μεγάλης σημασίας που αφορούν όχι μόνο εμάς που βρισκόμαστε εδώ, αλλά και τους συνανθρώπους μας σε ολόκληρο τον κόσμο. Θεωρώ την Επιτροπή μας μία από τις σημαντικότερες μιας και τα ζητήματα που υπάγονται σ' αυτήν συνδέονται με την καθημερινή ζωή όλων μας, γι' αυτό και έχουμε υποχρέωση, προσεγγίζοντας τα από τη δική μας οπτική γωνία, να επισημάνουμε με το νεανικό ζήλο που μας διακρίνει και το δικό μας όραμα, προτάσεις και λύσεις πάνω σ' αυτά. Τα θέματα που υπάγονται στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης και απασχόλησαν περισσότερο τους Έφηβους Βουλευτές είναι τα εξής: Αποκέντρωση, αστυφιλία, δημόσια διοίκηση, ισότητα των φύλων, Τύπος και Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, δημόσια ασφάλεια, σωφρονιστικά ιδρύματα, θανατική ποινή, δικαιοσύνη, κοινωνική ανισότητα, αξιοκρατία, αναξιοκρατία, πολιτική και κόμματα, δημοκρατία και ελευθερία, Βουλή των Εφήβων. Όσον αφορά, όμως, τα θέματα με τα οποία ασχολήθηκαν οι περισσότεροι, πρέπει να επισημανθούν τα εξής: Στον τομέα της αστυφιλίας παρατηρείται ένα σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα. Χιλιάδες νέοι εγκαταλείπουν τις εστίες τους, λόγω

έλλειψης θέσεων εργασίας στην ύπαιθρο, ανεπαρκούς ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, έλλειψης εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και χαμηλού βιοτικού επιπέδου και ωθούνται στη φυγή προς τις σύγχρονες μεγαλουπόλεις προς αναζήτηση καλύτερων ευκαιριών για ένα καλύτερο αύριο. Αποτέλεσμα, το κλείσιμο πολλών σχολείων και η ερήμωση της υπαίθρου. Αναγκαία μέτρα για την αντιμετώπιση του προβλήματος, είναι η δημιουργία και η αναβάθμιση των νοσοκομείων, η

499

ανάπτυξη του αγροτουρισμού, καλύτερα σχολεία με σύγχρονη υποδομή και ενίσχυση των Ελλήνων μεταναστών για επιστροφή στον τόπο τους. Όσον αφορά το ζήτημα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, επισημαίνεται η δυνατότητα τους για ενημέρωση, ψυχαγωγία και επικοινωνία ανθρώπων και λαών και εκτιμάται αρνητικά η κομματικοποίηση τους, η λειτουργία τους με γνώμονα το κέρδος, η έλλειψη αισθητικής στα προγράμματα τους. Προτείνεται η εξυγίανση τους, τόσο με τη βοήθεια της πολιτείας, όσο και με τη συμμετοχή όλων μας. Στον τομέα της δημόσιας ασφάλειας το πρόσφατο τρομοκρατικό κτύπημα που δέχθηκε η ανθρωπότητα με τους χιλιάδες νεκρούς στη Νέα Υόρκη των Ηνωμένων Πολιτειών φανερώνει για ακόμα μια φορά πως η έξαρση της τρομοκρατίας και της διεθνούς εγκληματικότητας έχει πάρει τρομακτικές διαστάσεις και είναι επιτακτική η ανάγκη πάταξης τους. Τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν άμεσα είναι η ενίσχυση, ο εκσυγχρονισμός και η ποιοτική αναβάθμιση των Σωμάτων Ασφαλείας, καθώς και συνεργασία όλων των χωρών του πλανήτη για την καλύτερη αντιμετώπιση του προβλήματος. Όσον αφορά το θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, επισημαίνεται ότι γίνεται κατάφωρη καταπάτηση τους σε πολλές χώρες και ειδικότερα στις ασθενέστερες ομάδες, όπως οι μειονότητες, οι πρόσφυγες, οι μετανάστες, οι αλλόθρησκοι, οι γυναίκες και τα παιδιά. Προτείνεται η ανάληψη πρωτοβουλιών από διεθνείς οργανισμούς όπως ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών και UNICEF, ο σεβασμός της ατομικότητας και της διαφορετικότητας του ανθρώπου και η θέσπιση αυστηρών νόμων για την προστασία ιδιαίτερα των παιδιών και των ατόμων με κινητικές ανάγκες. Στον τομέα της πολιτικής, είναι κοινή διαπίστωση πως οι πολίτες, απογοητευμένοι από τις ψεύτικες υποσχέσεις ορισμένων πολιτικών, την ανευθυνότητα, την αφερεγγυότητα και την έλλειψη ουσιαστικού και εποικοδομητικού διαλόγου, αποστασιοποιούνται από τα κοινά. Κρίνεται απαραίτητη η επαγρύπνηση τους και η συμμετοχή τους στα κοινά, καθώς και η ένδειξη ουσιαστικού ενδιαφέροντος από τη μεριά των πολιτικών στα προβλήματα της κοινωνίας. Για τη Βουλή των Εφήβων έχουν διατυπωθεί πολλές απόψεις. Οι περισσότεροι πιστεύουν πως είναι ένα Πρόγραμμα που αξίζει συγχαρητήρια, αφού δίνεται η δυνατότητα στους νέους να εκφράσουν τις απόψεις τους και να διατυπώσουν τον προβληματισμό τους πάνω σε διάφορα θέματα που τους απασχολούν. Υπάρχει βέβαια και η αντίθετη άποψη που θεωρεί ότι ο θεσμός αυτός είναι ανούσιος και δεν εξυπηρετεί σε τίποτα. Προτείνεται η προστασία του θεσμού αυτού, η υλοποίηση των προτάσεων των Εφήβων Βουλευτών, η επέκταση της Βουλής των Νέων σε Ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο με το παγκόσμιο Βουλευτήριο των νέων. Περνώντας σ' ένα άλλο θέμα που απασχόλησε πολύ την Επιτροπή μου και είναι το θέμα της αξιοκρατίας και αναξιοκρατίας, έχω να επισημάνω τα εξής: Βασική αρχή και αξία των αρχαίων Ελλήνων ήταν η αξιοκρατία και δεν πρέπει να ξεχνάμε πως το πρώτο Ελληνικό Σύνταγμα της Επιδάουρου αναφερόταν στην αρχή της αξιοότητας των Ελλήνων. Τα άτομα που είναι εκλεγμένα αξιοκρατικά, αισθάνονται ηθικά ολοκληρωμένα, δικαιωμένα, ασφαλή,

αποδοτικά και αυτό συντελεί στην ευημερία και την κοινωνική ανάπτυξη μιας χώρας. Δυστυχώς, όμως, στη χώρα μας, όπως και σε άλλες χώρες, η αναξιοκρατία είναι ένα φαινόμενο που παίρνει όλο και μεγαλύτερες διαστάσεις. Υπάρχει ασυμφωνία λόγων και έργων από ορισμένους πολιτικούς, τα πανεπιστήμια με τον τρόπο των εξετάσεων είναι άσυλα μετριοτήτων, ενώ ικανοί άνθρωποι παραμερίζονται ή ξενιτεύονται και διαπρέπουν στο εξωτερικό. Απαιτείται, λοιπόν, σωστή παιδεία και αγωγή από μικρή ακόμα ηλικία, καλή οργάνωση και εκσυγχρονισμός των δημοσίων υπηρεσιών, αυστηρή τήρηση των νόμων που αφορούν τις προσλήψεις και αντικειμενικά κριτήρια. Αυτά ήταν εν συντομία τα θέματα που απασχόλησαν την Επιτροπή μας στην 6η Σύνοδο της Βουλής των Εφήβων και πρέπει να τους δοθεί ιδιαίτερη σημασία. Εγώ όμως, ως γνήσια θρακιώτισσα δεν μπορώ να παραλείψω να αναφερθώ στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ιδιαίτερη πατρίδα μου, η όμορφη και ακριτική Θράκη, σε σχέση με τα θέματα που συζητήθηκαν στην Επιτροπή. Η Θράκη είναι, ίσως, η πλουσιότερη περιοχή της Ελλάδας σε φυσικές ομορφιές και βιότοπους και μια από τις φτωχότερες σε προβολή, αξιοποίηση και τουριστική εκμετάλλευση. Είναι παράλληλα υπόδειγμα αρμονικής συμβίωσης, μια που η πληθυσμιακή αντίθεση και η ποικιλομορφία της φύσης είναι έκδηλες. Χαρακτηριστικά παραδείγματα η κοιλάδα και το δέλτα του ποταμού Νέστου, που αποτελούν τα δυτικά όρια της Θράκης, η λίμνη Βιστωνίδα που αποτελεί το εκλυσιότερο καταφύγιο σπάνιων πουλιών και το δέλτα του ποταμού Έβρου που φιλοξενεί ένα δυναμικά εξελισσόμενο οικοσύστημα. Ρίχνοντας τώρα μία ματιά στο πληθυσμιακό στοιχείο αυτού του τόπου, παρατηρεί κανείς το εξής αξιοπρόσεκτο. Η Ελλάδα με τα δέκα εκατομμύρια χριστιανών κατοίκων, έχει τη Θράκη των τριακοσίων πενήντα χιλιάδων κατοίκων και εκατόν δέκα χιλιάδων μουσουλμάνων. Προφανώς η Ελλάδα με 1,1% μουσουλμάνους δεν έχει μειονοτικό πρόβλημα. Τί γίνεται, όμως, με τη Θράκη; Αυτή δεν είναι που κρατά όλο το βάρος στα χέρια της, μια που οι μουσουλμάνοι είναι εγκατεστημένοι σ' αυτήν; Εδώ έχουμε έναν προμαχώνα του έθνους που από τη σύν-

500

θήση του πληθυσμού και από τη γεωπολιτική θέση του, καλείται να είναι κρίκος φίλιας με τα γειτονικά έθνη. Χριστιανοί και μουσουλμάνοι Έλληνες καλούνται να δείξουν στα μάτια του κόσμου, ότι η διαφορά θρησκείας δεν είναι διαχωριστικό στοιχείο. Αντίθετα, οι αμοιβαίος σεβασμός ηθών και εθίμων, η στενή συγκατοίκηση στη γειτονιά, στο χωριό, στον αγρό και την πόλη, η συνεννόηση και συλλειτουργία οδηγούν στην αδελφοποίηση. Και πράγματι οι χριστιανοί με τους μουσουλμάνους συμβιώνουν αρμονικά και βιώνουν την κοινή ζωή, πέρα από θρησκευτικές και πολιτικές βλέψεις. Οι Θρακιώτες πολίτες, όμως, νοιώθουμε καθημερινά το αίσθημα της εγκατάλειψης. Ντρεπόμαστε να ξέρουμε πως οι Έλληνες εκτός Θράκης δεν μας υπολογίζουν, μας αγνοούν ή κάποιες φορές δεν έχουν ακούσει καν για μας. Ένα νεαρό αγόρι όταν ρωτήθηκε σχετικά για τη γνώμη του για το μειονοτικό πρόβλημα της Θράκης και συγκεκριμένα της Κομοτηνής, απάντησε με αφέλεια, «τι είναι αυτό;», μη ξέροντας πως εκείνη τη στιγμή εξέφραζε τη συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων που αγνοούν τους κινδύνους που εγκυμονεί το γεγονός να αφηθεί η Θράκη στη μοίρα της. Δεν θα ήταν, λοιπόν, κρίμα και άδικο να λείπει από τους Έλληνες η ουσιαστική προσέγγιση και συμφιλίωση με τις ιδιαιτερότητες του κάθε τόπου; (Στο σημείο αυτό χτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της Εφήβου Βουλευτού). Δεν θα ήταν αχαριστία από μέρος του ταξιδιώτη να λησμονηθεί η Θράκη, αυτός ο τόπος που προσφέρει τόσο απλόχερα τις ομορφιές του στον κάθε επισκέπτη; (Στο σημείο αυτό χτυπά

επανελημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της Εφήβου Βουλευτού). Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Είναι ανεπίτρεπτο το γεγονός ότι, ενώ οι Θρακιώτες είναι οι σύγχρονοι ακρίτες που ζουν φυλάσσοινα τα σύνορα, κάποιοι νέοι από άλλες περιοχές της Ελλάδας δεν θέλουν καν να υπηρετήσουν στο στρατό του Έβρου. Μα, πώς είναι δυνατόν η Θράκη να καταλάβει τη θέση που της αξίζει, όταν οι Έλληνες αρνούνται να την επισκεφθούν; Ξέρετε τι προβλήματα αντιμετωπίζουν καθημερινά οι Θρακιώτες πολίτες, εξαιτίας της συνεχούς αυτής άρνησης; Η Πολιτεία και οι πολίτες θα μπορούσαν να συμβάλουν ενεργά. Όσον αφορά την πολιτεία, μπορεί να χρηματοδοτήσει κάποια έργα για την αναβάθμιση των συγκοινωνιών, των επικοινωνιών και την κατασκευή ξενοδοχειακών μονάδων για την καλύτερη αξιοποίηση των πλούσιων σε χλωρίδα και πανίδα ακτών της Θράκης, αλλά και των αρχαιολογικών της χώρων. Η κατασκευαζόμενη Εγνατία Οδός, ο κάθετος οδικός άξονας που θα συνδέει τη Βόρεια Ευρώπη με την Αλεξανδρούπολη, ο εκσυγχρονισμός και η επέκταση των λιμανιών του Πόρτο Λαγός, της Μαρώνειας και κυρίως της Αλεξανδρούπολης, συμπεριλαμβανομένου και του αεροδρομίου της ίδιας πόλης, καθώς και η ουσιαστική βελτίωση του υπάρχοντος σιδηροδρομικού δικτύου είναι έργα πνοής για τη Θράκη και βασική προϋπόθεση για κάθε ανάπτυξη βιομηχανική, οικονομική, τουριστική, πολιτιστική. Τι μπορώ όμως να κάνω εγώ από τη μεριά μου για την ιδιαίτερη πατρίδα μου; Προσωπικά σας προσκαλώ όλους στη Θράκη. Ελάτε να θαυμάσετε τις ομορφιές της, να γνωρίσετε τους ανθρώπους της, να την αγαπήσετε, γιατί έτσι μόνον η γη αυτή θα πάρει διαβατήριο για την ψυχή σας, έτσι μόνο θα την γνωρίσετε, αγαπώντας τη, βλέποντας, ακουμπώντας, ακούγοντας. Έτσι μόνο θα καταλάβετε γιατί ο Καζαντζάκης έγραψε πως κάποια μέρη της Ελλάδας είναι δυσπρόστατα και δυσπρόστατη είναι και η συγκίνηση που αναβρύζει. Η Θράκη το αξίζει και σας περιμένει! Ευχαριστώ. (Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Φίλες και φίλοι, σ' αυτό το σημείο για δύο λεπτά θα σας παρακαλέσω να μείνετε στις θέσεις σας ήσυχοι, να συνοδεύσω τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον Πρωθυπουργό και τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, οι οποίοι θα αποχωρήσουν. (Στο σημείο αυτό ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής συνοδεύει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον Πρωθυπουργό και τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, οι οποίοι αποχωρούν από την Αίθουσα) Συνεχίζεται η συνεδρίαση μας. Το λόγο έχει ο Ιορδάνης Βαρελάς, Έφηβος Βουλευτής του Νομού Ξάνθης. (Χειροκροτήματα) ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΒΑΡΕΛΑΣ (Νομός Ξάνθης 2ο Ενιαίο Λύκειο Ξάνθης): Πριν καταθέσω απλώς τις ιδέες μου, δεν θέλω να απευθύνω τυπικές προσφωνήσεις, αλλά έναν εγκάρδιο χαιρετισμό σε όλους όσους συνεχίζουν να αγωνίζονται για υψηλές αξίες και ιδανικά. Φίλες και φίλοι, σύμφωνα με το νέο σύστημα παιδείας που εφαρμόζεται στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια, δημιουργήθηκαν και συνεχίζουν να δημιουργούνται νέα τμήματα στη δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση, ώστε οι μαθητές να έχουν περισσότερους δρόμους ανοιχτούς για να ακολουθήσουν. Αυτό, όπως όλοι καταλαβαίνουμε, είναι μία από τις θετικότερες παραμέτρους του συστήματος, γιατί έτσι δημιουργούνται πρώτα νέες θέσεις εργασίας και δεύτερον, αναβαθμίζεται πλέον ο κρατικός μηχανισμός, λειτουργώντας όλο και περισσότερο με τις ευρωπαϊκές προδιαγραφές. Το σφάλμα στην όλη υπόθεση ήταν ότι η δική μου άποψη είναι ότι μόνο στα μεγάλα αστικά κέντρα γίνεται η κατάλληλη ενημέρωση για τις νέες σχολές. Έτσι οι μαθητές των ακριτικών περιοχών έχουν κυριολεκτικά μαύρα μεσάνυχτα. Στο υπάρχον εκπαιδευτικό σύστημα χρήζουν κάποιες αλλα

γές και ρυθμίσεις που θα πρέπει σύντομα να εφαρμοσθεί, για να μην έχουμε τα γνωστά φαινόμενα με την «επαναστατική γυμναστική» μπροστά στο Υπουργείο Παιδείας. Για να γίνω πιο σαφής, θέλουμε ουσιαστικό και γόνιμο διάλογο με την αρμόδια πολιτική ηγεσία. Πρέπει να καταλάβουν όλοι πως μας ενώνει μαζί τους η αγωνία για το μέλλον. Από την πρώτη ημέρα της εφαρμογής του νέου συστήματος μέχρι σήμερα, όλοι οι αρμόδιοι Υπουργοί υπενθυμίζουν και τονίζουν συνεχώς πως με το νέο σύστημα θα καταπολεμηθεί η παραπαιδεία. Εγώ πάντως ως μαθητής και σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις ανάμεσα μας, βλέπω πως όχι μόνο δεν καταπολεμάται η παραπαιδεία, αλλά ενισχύεται όλο και περισσότερο. Γιατί άραγε να είμαστε από τις ελάχιστες χώρες στην Ευρώπη, αν όχι η μοναδική, στην οποία οι μαθητές παρακολουθούν τέτοιου είδους φροντιστήρια καθημερινά; Όλοι το έχουμε αναρωτηθεί αρκετές φορές. Προτείνω να ιδρυθούν σε όλα τα σχολεία γραφεία ενημέρωσης για τον επαγγελματικό προσανατολισμό, για τις σχολές που λειτουργούν, καθώς και για τις δυνατότητες που προσφέρουν. Τέλος, το θεωρώ απαράδεκτο, και αν γίνομαι σκληρός και οξύς, είναι γιατί επιτέλους το Υπουργείο Παιδείας δεν αποφασίζει να εμπλουτίσει το φτωχό μας Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο με τις ανάλογες σχολές που υπάρχουν και στα υπόλοιπα ΑΕΙ και ΤΕΙ της πατρίδας μας. Ενδεικτικά σε μία περιοχή με ιδιαίτερο φυσικό κάλλος και με τους σπανιότερους υδροβιότοπους του πλανήτη, δεν υπάρχουν τμήματα γεωπονίας, δασοπονίας, βιολογίας και άλλα. Ξέρω πως υπάρχουν δεκάδες ακόμη προβλήματα που μας αφορούν και επιζητούν λύση. Στο λίγο διαθέσιμο χρόνο μου, ήταν αδύνατο να τα απαριθμήσω και να προτείνω λύσεις, γι' αυτό περιορίστηκα στα παραπάνω. Κλείνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο της Βουλής και το Προεδρείο που τίμησαν τη Θράκη με σειρά εκδηλώσεων για τα 80 χρόνια από την Ενσωμάτωση της στον Εθνικό Κορμό. Σας ευχαριστώ που με ακούσατε, όπως και το Προεδρείο της Βουλής που φέτος το πρόλαβα και δεν με διέκοψε. Καλή σχολική χρονιά σε όλους σας. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Δημήτρης Καλαφάτης, Έφηβος Βουλευτής της Α' Περιφέρειας Αθήνας. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Α' Αθήνας 6ο Εσπερινό Ενιαίο Λύκειο Αθήνας): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές της ΣΤ' Συνόδου, το εκκρεμές της ιστορίας χτύπησε 12.00'. Αυτό που μέχρι την 10η Σεπτεμβρίου λέγαμε μέλλον, την 11η Σεπτεμβρίου έγινε παρόν. Μπροστά μας έχουμε μία καινούργια σελίδα της ιστορίας και όμως δεν γύρισε με μία σταγόνα σάλιο στο δάκτυλο, γύρισε με πολύ αίμα, ή βίαια γύρισε με την παλάμη του χεριού. Γύρισε με πόνο, δάκρυ και κλάμα. Με την πρώτη αίσθηση του πόνου και πριν καν το δάκρυ γίνει κλάμα, τα χείλη όλων των νέων της Ελλάδας της δικής μας Ευρώπης και σε όλο τον κόσμο, αδιάκριτα ψέλλισαν ένα μεγάλο γιατί. Γιατί, κύριε Πρόεδρε; Γιατί, κύριοι Βουλευτές; Είναι και γίνεται νόμος αντικειμενικός ο πρόλογος κάθε σελίδας της ιστορίας να γράφεται με αίμα; Στον παραλογισμό του πανικού και της συγκίνησης, όπου ο πεζός λόγος αδυνατεί να περιγράψει, αισθανθήκαμε εμείς οι έφηβοι, οι συνεχιστές της ιστορίας, στην πρώτη βαθυστόχαστη αστραπή του νου να διερωτηθούμε: Η ειρήνη είναι υπαρκτή ή εικονική; Ο πόλεμος είναι μια γενική αποδεκτή αλήθεια; Ο πόλεμος είναι αντικειμενικός και μια φάση στον παλμογράφο της κίνησης και το βαθμό της έντασης ονομάζουμε ειρήνη; Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Βουλευτές, αισθανόμαστε δέος, σημείο της εποχής μας, όχι τόσο από την εικόνα των προβλημάτων των πολιτικών, κοινωνικών, πολιτιστικών φαινομένων άλλωστε, στην ιστορία βλέπουμε πως είναι (δια ανακυκλώνονται. Αυτό όμως το νέο φαινόμενο που

μας προκαλεί δέος είναι η ταχύτητα της εναλλαγής. Αυτή η ταχύτητα είναι που παγώνει τη σκέψη μας. Μέσα στο συρμό της ταπεινής μας στοχαστικής μικρής σκέψης αισθανόμαστε την ταχύτητα μέσα στην (δια την σκέψη μου, τη σκέψη μας. θεωρώ πως με βάση αυτό το φαινόμενο που ξεπρόβαλε στην εποχή μας πρέπει να εξοπλίσουμε το νου και τη σκέψη μας με δυο μεγάλους ακατάβλητους πύργους που να μην μπορεί καμιά τρομοκρατική ιδεολογική, οικονομική, πολιτιστική, τρομοκρατική οργάνωση να καταρρίψει. Να κτίσουμε τα δικά μας δίδυμα, την παιδεία και τον πολιτισμό. Έχουμε την χρονική ευκαιρία στα χέρια μας, έχουμε τη συγκυρία των Ολυμπιακών Αγώνων, ταχύτητα αξιοποίησης και δράσης, αξιοποίηση της ομογένειας και τη διανοήση της διασποράς. Οι ΗΠΑ, ο Καναδάς, η Αυστραλία κληροδότησαν πλούτο φυσικό, τεχνικό. Αυτά τα αγαθά προσφέρουν στο παγκόσμιο παζάρι της αγοράς. Το δικό μας κληροδότημα είναι η παιδεία και ο πολιτισμός. Με αυτά θα πάμε, με αυτά τα αγαθά θα κατακτήσουμε. Αυτά θα αποτελέσουν πηγή πλούτου και ευημερίας της χώρας μας. Ευχαριστώ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Κουβελέτσιου από το νομό Τρικάλων. ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΒΕΛΕΤΣΙΟΥ (Νομός Τρικάλων 2ο Ενιαίο Λύκειο Τρικάλων): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι, θα μπω κατευθείαν στο θέμα, λέγοντας ότι φέτος διανύουμε τον 4ο χρόνο της μεταρρύθμισης του ενιαίου πλέον λυκείου. Ήδη οι πρώτοι μαθητές αποφοίτησαν με το νέο σύστημα. Οι καταλήψεις των διδακτηρίων και των δρόμων από τους μαθητές αποτελούν παρελθόν, ενώ οι κατά καιρούς επι

502

χειρούμενες διορθώσεις της μεταρρύθμισης φαίνεται να συγκινούν ελάχιστα την ελληνική κοινωνία στο βαθμό που η συγκίνηση αυτή αποτυπώνεται στα δελτία ειδήσεων των ΜΜΕ. Δίνεται λοιπόν η εντύπωση ότι τα εκπαιδευτικά πράγματα στο Λύκειο έχουν αποκτήσει μια καλή σειρά και συγχρόνως νομιμοποιείται σταδιακά στη συνείδηση των πολιτών η συγκεκριμένη δομή του σημερινού λυκείου. Και όμως, η εικόνα για την επιτευχθείσα ισορροπία στην εν λόγω εκπαιδευτική κοινότητα είναι άκρως υποκριτική και επικίνδυνα αναληθής. Κατ' αρχάς, παρατηρείται μια δραματική αύξηση του ωραρίου των μαθητών, οι οποίοι μετά το πέρας του σχολικού προγράμματος αρχίζουν ένα δεύτερο κύκλο μαθημάτων στα φροντιστήρια, ήδη από την πρώτη τάξη κιόλας του λυκείου για τρεις έως και πέντε διδακτικές ώρες καθημερινά. Στη συνέχεια, επιστρέφουν στο σπίτι κατάκοποι, εξαντλημένοι, αγχωμένοι και χωρίς διάθεση για απόκτηση νέων μορφωτικών αγαθών, προκειμένου να αρχίσουν να μελετούν τα μαθήματα της επόμενης ημέρας για το σχολείο. Τα Σαββατοκύριακα θυσιάζονται άλλοτε σε ώρες φροντιστηριακής διδασκαλίας, οι οποίες κατά κανόνα είναι περισσότερες, επειδή οι μαθητές δεν έχουν σχολείο και επομένως διαθέτουν περισσότερο χρόνο και άλλοτε σε επαναληπτικά θέματα και στην κάλυψη των μαθησιακών κενών που δικαιολογημένα δημιουργούνται σε όλη τη διάρκεια της εβδομάδας. Η αργία δηλαδή του Σαββατοκύριακου κυλά τόσο γρήγορα και βασανιστικά για τους μαθητές, ώστε η Δευτέρα να έρχεται μάλλον ως λύτρωση από τη συνεχή και συστηματική καταπόνηση του διημέρου. Με αυτό τον τρόπο τα παιδιά του λυκείου από το πρωί μέχρι αργά το βράδυ ασχολούνται με την εκπαιδευτική διαδικασία, με αποτέλεσμα να παρουσιάζονται στις σχολικές αίθουσες κουρασμένα, νυσταγμένα, αγχωμένα, σία όρια νευρικής κρίσης με συχνούς πονοκεφάλους από την υπερένταση, αλλά και άλλα συμπτώματα ψυχογενούς αιτιολογίας. Στα μάτια τους ο εκπαιδευτικός διακρίνει εμφανώς την απόγνωση, την αδιαφορία για τα κοινωνικά δρώμενα, την αποστροφή προς τη γνώση

και κυρίως την απόρριψη και αρκετές φορές το δικαιολογημένο μίσος για αυτή την κοινωνία που τόσο βάνουσα και προκλητικά τους καταπιέζει και τους εξουθενώνει. Ήραγε, ποια σύγχρονη παιδαγωγική αντίληψη δικαιολογεί μία τόσο σκληρή εργασία τους Εφήβους; Ποια λογική ανέχεται να εργάζεται ο έφηβος σε καθημερινή βάση περισσότερο από το ωράριο του μέσου εργαζόμενου πολίτη; Έχουμε σκεφθεί ποιες θα είναι οι συνέπειες και επιπτώσεις στην ψυχική υγεία των σημερινών μαθητών και αυριανών πολιτών από τους εξοντωτικούς ρυθμούς; Σε ποιο κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ο έφηβος καταπονείται με αυτό τον απαράδεκτο τρόπο; Το σημερινό εκπαιδευτικό σύστημα, στην προσπάθειά του να ανακτήσει το λύκειο την όντως χαμένη του αξιοπιστία, πέρασε στο άλλο άκρο, καταφέροντας θριαμβευτικά να ποδοπατήσει και τελικά να συνθλίψει το μαθητή προσφέροντας του αφειδώς άγχος, ανασφάλεια, συνεχή εγρήγορση και τελικά κραυγαλέα καταπίεση. Το πρόβλημα γίνεται οξύτερο, αν συνυπολογίσει κανείς το είδος της παρεχόμενης γνώσης σία Λύκεια. Χιλιάδες πληροφορίες, αρκετές από αυτές ανούσιες, βομβαρδίζουν καθημερινά τους μαθητές μαζί με ένα ακατάσχετο έντυπο υλικό, το οποίο μετά δυσκολίας ο μαθητής κατορθώνει να τιθασεύσει και συνακόλουθα να αξιοποιήσει. Μαθήματα χωρίς ουσιαστική πρακτική αξία με μηδαμινή έως ανύπαρκτη ωφέλεια και γνώση που υποτάσσεται στα όρια της αναγκαιότητας των πανελληνίων εξετάσεων, που συρρικνώνει την αυτενέργεια του μαθητή, ο οποίος μαθαίνει να κινείται μονολιθικά στα όρια των απαιτήσεων του εξεταστικού συστήματος είναι η εικόνα της σημερινής εκπαιδευτικής πραγματικότητας. Συνηθίζουμε, όμως, να εξετάζουμε μονόπλευρα το πρόβλημα στον εκπαιδευτικό τομέα. Αλήθεια, πόσες φορές έχουμε αναλογιστεί ότι το εν λόγω εκπαιδευτικό σύστημα γίνεται βρόγχος όχι μόνο για το μαθητή, αλλά και για τον ευσυνείδητο δάσκαλο εκπαιδευτικό, ο οποίος αναγκάζεται να εξαντλεί όλη την εκπαιδευτική δραστηριότητα στο πώς οι μαθητές θα γίνουν άριστα κάτοχοι μιας συγκεκριμένης γνώσης της εξεταστέας ύλης και στις πιθανές και απίθανες ερωτήσεις που μπορεί να τεθούν στο τέλος. Ο μελετηρός, ανήσυχος, ο φωτισμένος δάσκαλος εκπαιδευτικός αισθάνεται να παροπλίζεται σημαντικό τμήμα των γνώσεων του, διότι οι νέοι εκπαιδευτικοί προσανατολισμοί δεν φαίνεται προς τον παρόν να τον έχουν ανάγκη. Απότοκο αυτού είναι να φτωχαίνει καταλυτικά η επικοινωνία μαθητών-καθηγητών. Ο φιλόλογος, ο κατ' εξοχήν ενισχυτής της ελεύθερης σκέψης των μαθητών, όλο και λιγότερο επικοινωνεί δημιουργικά με τους μαθητές του, επειδή επιμένει να τους διδάσκει κατά κανόνα την κοινωνία της γνώσης και όχι τη γνώση της κοινωνίας. Το χειρότερο, όμως, για το νέο που αποφοιτά από το Λύκειο δεν είναι ότι δαπανά το χρόνο του, αποστηθίζοντας ανωφελείς γνώσεις που τον αγγίζουν όσο ακριβώς αγγίζουν και οι σταγόνες βροχής το αδιάβροχο, αλλά ότι αποκτά μία στρεβλή αντίληψη για την αξία της γνώσης, όσο και για τις μεθόδους που οδηγούν σ' αυτήν. Ο μαθητής δηλαδή, εξερχόμενος ενός τέτοιου σχολείου, αποστρέφεται τη γνώση και το βιβλίο, κύριους τροφοδότες και ενισχυτές του πνεύματος, ενώ παράλληλα δεν μαθαίνει σε ικανοποιητικό βαθμό να σκέφτεται δημιουργικά, να αφομοιώνει και να συνθέτει, να αναζητά τρόπους ορθής επίλυσης των προβλημάτων τους. Σήμερα ο μαθητής λαμβάνει εκπληκτικές γνώσεις, αλλά

δεν διαθέτει τον ανάλογο πνευματικό εξοπλισμό και η λογική του παρουσιάζεται αποκαλυπτικά ισχνή σε θέματα καθημερινότητας, όντας έτσι ανίκανος να αναλάβει τις υποχρεώσεις του ως υπεύθυνος πολίτης και να δράσει ως ενεργό μέλος της κοινωνίας.

Επιπροσθέτως, η ελληνική κοινωνία, ενώ βιώνει καθημερινά το αδιέξοδο της σημερινής εκπαιδευτικής πολιτικής, φαίνεται να έχει συνθηκολογήσει, να έχει εθιστεί αμαχητί στη δυσάρεστη αυτή κατάσταση. Και όμως, ζούμε σε μια εποχή όπου όλοι γνωρίζουμε ότι ο νεοέλληνας έχει ανάγκη κατά κύριο λόγο όχι από αύξηση του κατά κεφαλήν εισοδήματός του, αλλά από αύξηση του κατά κεφαλήν μορφωτικού επιπέδου. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσω του σχολείου το οποίο πρέπει να διαδραματίσει το ρόλο του ως φορέας παιδείας και όχι ως φορέας στεγνής γνώσης. Χρειάζεται, όμως, από μέρους μας βαθύτερο και ουσιαστικότερο ενδιαφέρον για μάθηση, για να αναθεωρήσουμε λανθασμένες απόψεις, για να γίνουμε επιτέλους άνθρωποι και για να καταλάβουμε ότι δεν είναι μαγκιά να δείχνουμε την πνευματική μας ανεπάρκεια, αλλά ταπείνωση και εξευτελισμός. Ευχαριστώ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Φίλες και φίλοι, θέλω να σας κάνω γνωστό ότι από το σύνολο των Εφήβων Βουλευτών δεν κατόρθωσαν να έλθουν ως σήμερα από την Αμερική η Βασιλική Αϊβαλιώτη από το Σικάγο, ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Έδσης από τη Νέα Υόρκη και ο Δημήτριος Φλούδας από το Σικάγο. Επίσης, δεν μπόρεσε να έλθει ένας Έφηβος Βουλευτής από το Κάτω Νευροκόπι Δράμας, από ένα μικρό χωριό, το Γρανίτη, για ένα πολύ δυσάρεστο λόγο: Από το καλοκαίρι, όπως με πληροφορεί η μητέρα του, πάσχει από οξεία λευχαιμία. Ο Γρηγόρης, όπως είναι το όνομα του, εζήτησε να σας μεταφέρω τις ευχές από την καρδιά του για την ευόδωση των εργασιών της Συνόδου και τους θερμότερους χαιρετισμούς του. Εμείς από εδώ νομίζω ότι πρέπει να του ευχηθούμε περαστικά. Εγώ επικοινωνήσα και με το νοσοκομείο ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ που παρακολουθεί το παιδί. Είναι καλύτερα αυτήν τη στιγμή, έκανε την πρώτη φάση χημειοθεραπείας και θα συνεχίσει τη θεραπεία του. Με τις ευχές όλων μας, λοιπόν. (Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα). Επίσης, θέλω να σας ανακοινώσω ότι η συνεδρίαση αυτή μεταδίδεται απ' ευθείας από τη ΝΕΤ, τη Νέα Ελληνική Τηλεόραση. Επίσης, από τον κόμβο της Βουλής στο Διαδίκτυο, με εικόνα και ήχο. Με τον κόμβο της Βουλής υποθέτω ότι το γνωρίζετε μπορεί κανείς να επικοινωνεί καθημερινώς και να παρακολουθεί τις συνεδριάσεις της Βουλής. Θέλω, επίσης, να σας πω ότι από το στούντιο της τηλεοπτικής ομάδας της Βουλής μεταδίδει τη συνεδρίαση αυτή για τους κωφούς, ένας διερμηνέας, τον οποίο τον είδατε και το πρώτο βράδυ εδώ, στη νοηματική γλώσσα των κωφών. Και αυτή η διερμηνεία των συνεδριάσεων από τη νέα Σύνοδο θα γίνεται και για τις συζητήσεις της Βουλής των Ελλήνων, σαν μια κίνηση σ' αυτά που είπε και ο Έφηβος Βουλευτής Στέλιος ΚΥΜΠΟΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, για την ανταπόκριση στις ανάγκες που έχουν συνάνθρωποι μας που έχουν κάποιο πρόβλημα, το οποίο φαίνεται και έτσι το γνωρίζουμε. Θέλω να πω εδώ ότι η αλληλεγγύη μας και το ενδιαφέρον μας για τους ανθρώπους που ονομάζουμε άτομα με ειδικές ανάγκες, είναι επιβεβλημένη όχι ως εκδήλωση φιλανθρωπίας. Οι συνάνθρωποι μας αυτοί έχουν κάποια προβλήματα που φαίνονται γι' αυτό και τα καταλαβαίνουμε. Όλοι οι άνθρωποι έχουν προβλήματα. Αυτό να το ξέρουμε. Ή μπορεί να αποκτήσουν προβλήματα ή μπορεί κάποιοι δικοί μας να αποκτήσουν προβλήματα. Και καμιά φορά τα προβλήματα που δεν φαίνονται είναι και σοβαρότερα. Να μην αισθάνεται, λοιπόν, κανείς ότι ξεχωρίζει, ότι είναι πιο δυνατός, πιο ασφαλής. Η ανθρώπινη μοίρα είναι κοινή για όλους. Συνεχίζουμε τώρα τη συνεδρίαση μας. Είμαι βέβαιος ότι συμφωνείτε σε αυτά που σας είπα. (Χειροκροτήματα) Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΠΑΤΣΙΟΥ, Έφηβος Βουλευτής της Α' Περιφέρειας Θεσσαλονίκης έχει το λόγο. (Χειροκροτήματα) ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΠΑΤΣΙΟΥ (Α' Θεσσαλονίκης Ιο Ενιαίο Λύκειο Αμπελοκήπων): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Σαμαράκη, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί

συνάδελφοι, ξέρω ότι έχει περάσει ήδη μία ώρα από την αρχή της συνεδρίασης. Υπόσχομαι ότι δεν θα σας κουράσω. Σε λίγο τελειώνει και επίσημα η ΣΤ' Σύνοδος της Βουλής των Εφήβων. Νιώθω λοιπόν και εγώ την ανάγκη να ευχαριστήσω όλους εκείνους που συνέβαλαν κατορθώνοντας να κάνουν πραγματικότητα και φέτος έναν θεσμό σαν και αυτόν. Επειδή, όμως, θα επιθυμούσα τη βελτίωση των συνεδριάσεων, προτείνω καλύτερες δημοκρατικές διαδικασίες και ουσιαστικό διάλογο στις επιτροπές, ιδιαίτερα στο ψήφισμα των προτάσεων, αφού πολλοί συνάδελφοι μας χθες, τουλάχιστον στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, αδικήθηκαν. Στη συνέχεια, θα ήθελα να θίξω ένα άλλο μείζον θέμα της εποχής μας. Δεν θα προβώ, σε γενικότητες ούτε θα ξεφύγω από τα θέματα που αφορούν την Επιτροπή μου. Θα σας παραπέμψω απλά στη σύνθεση των κειμένων της ΣΤ' Συνόδου που στο θέμα του πολιτισμού έχει γίνει μία επισήμανση προφητική θα έλεγα. Τίθεται ένα ερώτημα, λοιπόν, που κρίνω σωστό να απασχολήσει τη σημερινή συνεδρίαση. Παγκοσμιοποίηση: Εγκυμονεί κινδύνους για τον πολιτισμό μας;

504

Κυρίες και κύριοι, κατακτήσαμε το βάρβαρο και πανίσχυρο Latium με το πνεύμα και τον πολιτισμό μας. Διδάξαμε στην οικουμένη βασικές αρχές που πηγάζουν από την ελληνική σοφία και παράδοση, όπως τη δημοκρατία, την ελευθερία και τη δικαιοσύνη. Αναπτύξαμε τέχνη και γράμματα. Προσφέραμε επιστήμη, δώσαμε γνώση και χαρίσαμε ένα ανεκτίμητο δώρο ενοποίησης και συνοχής, όπως τους Ολυμπιακούς Αγώνες, κάτι που ενέπνευσε τον ποιητή Κωστή Παλαμά να πει: «Αρχαίο πνεύμα αθάνατο, του ωραίου, του μεγάλου και του αληθινού». Δυστυχώς, όμως, δεν καταφέραμε να διδάξουμε στον κόσμο ότι το Ολυμπιακό πνεύμα επιβάλλει διακοπή πολέμων και διαπλοκών, ότι τα τείχη πέφτουν προς τιμή των νικητών και ότι δόξα και τιμή είναι μοναχά το στεφάνι ελιάς. Αν ζούσε, λοιπόν, σήμερα ο ποιητής μας θα βλέπαμε με λύπη μας το στίχο αυτό να αλλάζει. Και θα έλεγε με τραγικότητα: «Σύγχρονο Ολυμπιακό πνεύμα των συμφερόντων, της τηλεθέασης και της cocacola». Ας μην ξεγελιόμαστε, κυρίες και κύριοι. Δεν βρισκόμαστε πια στην αρχαία Ελλάδα και ότι έχει απομείνει να θυμίζει τη χρυσή εκείνη εποχή της ιστορίας μας είναι μοναχά οι αρχαιολογικοί χώροι και τα σοφά λόγια. Σήμερα γινόμαστε μάρτυρες ενός φαινομένου αδιαφορίας και παρακμής που οδηγεί σε ένα ξέφρενο παιχνίδι χωρίς φραγμούς, κανόνες και όρια. Βλέπουμε να καταρρέουν μπροστά στα μάτια μας οι μεγάλες αξίες και οι ιδέες που στήριζαν τον πολιτισμό μας. Παγκοσμιοποίηση: Ίσως ο μεγαλύτερος κίνδυνος που θα αντιμετωπίσουν αύριο τα απομεινάρια του πολιτισμού. Μας είπαν ότι είναι η συνοχή και η συνύπαρξη διαφορετικών λαών, θρησκειών και πολιτισμών. Μα, στην πραγματικότητα είναι η επιδίωξη της επιβουλής μιας κυριαρχίας της ύλης πάνω στο πνεύμα, εκεί όπου παραγκωνίζεται η ελευθερία των ατόμων και των κρατών με μοναδικό σκοπό την απόκτηση μεγαλύτερου οικονομικού κέρδους. Η ύπαρξη πολλών ειδών πολιτισμού δημιουργεί σύγκρουση ανάμεσα τους. Φοβάμαι ότι τα χρόνια που θα ακολουθήσουν θα κληθούμε να αντιμετωπίσουμε κινδύνους συμπλοκής και την αναπόφευκτη καταστροφή πολιτισμών. Προτείνω, λοιπόν, στη σύγκρουση αυτή η χώρα μας και ο πολιτισμός μας να κρατήσει μία στάση ουδετερότητας και να μην έχει καμία ανάμειξη. Να περιμένει υπομονετικά να κατακτήσει τη νέα Ρώμη και τους βαρβάρους με το ελληνικό πνεύμα και τις πανανθρώπινες αξίες που αυτή πρώτη δίδαξε. Δεν πρέπει να δώσουμε άλλοθι σε κανέναν πολιτισμό, σε καμιά ιδεολογία, σε καμιά θρησκεία. Ο φανατισμός οδηγεί στον παραλογισμό. Δεν χρειάζεται σταυροφορία για να σωθούν τα

όνειρα μας για έναν καλύτερο κόσμο, δίκαιο, ειρηνικό. Αλήθεια, πού πήγαν η παιδεία, η μόρφωση, τα φώτα του πολιτισμού που με χαρά προσφέραμε; Γιατί δεν αποδίδουν καρπούς; Γιατί δεν σταματούν την επερχόμενη καταστροφή; Πριν κλείσω, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να πω κάτι. Δεν θα θρηνούσαμε τους χιλιάδες νεκρούς της 11ης Σεπτεμβρίου, αν πραγματικά προηγουμένως είχαμε θρηνήσει τους νεκρούς της Βοσνίας, του Ιράκ, της Παλαιστίνης, της Κύπρου. Και βλέπουμε δυστυχώς, ότι δεν είναι μόνο αυτά τα θύματα, γιατί τα μελλοντικά θύματα μπαίνουν έναένα στη λίστα αναμονής. Και προτείνω, με τη συμφωνία της Επιτροπής μου, μετά τη λήξη της συνεδρίασης ενός λεπτού σιγή για τα αδικοχαμένα θύματα, τα μελλοντικά, που πολύ σύντομα θα υπάρξουν. Κλείνοντας, σας παροτρύνω με όλη τη δύναμη της ψυχής μας να φωνάξουμε και να αγωνιστούμε για να συνειδητοποιήσουμε όλοι ότι ο πολιτισμός και η θρησκεία μας δεν θα γίνουν όχημα για την καταστροφή του κόσμου. Ίσως έτσι, αύριο θα μπορούμε να αισθανόμαστε άνθρωποι, για να μην επιτρέψουμε τα όνειρα τους να γίνουν εφιάλτες μας. Ευχαριστώ πολύ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΥΝΗΣ, Έφηβος Βουλευτής του Νομού Αρκαδίας έχει το λόγο. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΥΝΗΣ (Νομός Αρκαδίας 2ο Ενιαίο Λύκειο Τρίπολης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητέ κύριε Σαμαράκη, κύριε Υπουργέ Παιδείας, υπόλοιποι εκπρόσωποι της ελληνικής πολιτείας, φίλες και φίλοι, θα ήθελα πρώτα να ευχαριστήσω τη Βουλή των Ελλήνων για την ευκαιρία που δίνει σε μαθητές από όλο τον ελληνισμό να ανταλλάξουν απόψεις και προτάσεις για τα φλέγοντα θέματα της επικαιρότητας. Το πρώτο θέμα, βέβαια, που μας απασχολεί, φυσικά πέρα από τα γεγονότα των τελευταίων ημερών που συγκλονίζουν τον κόσμο, είναι το σχολείο μας, το σχολείο μας, το οποίο και εμείς αλλά και ολόκληρη η κοινωνία έχουμε εναποθέσει τις ελπίδες μας για ένα καλύτερο μέλλον, για ένα αύριο ανθρώπινο, ειρηνικό και δημιουργικό, για ένα μέλλον του διαλόγου, της συνεργασίας και της προσπάθειας, απαλλαγμένο από σκοπιμότητες και φανατισμούς, τα αποτελέσματα των οποίων έκπληκτοι σήμερα αντιμετωπίζουμε. Ένα σχολείο που τα τελευταία χρόνια έχει αναστατωθεί από τις συνεχείς αλλαγές στους κανόνες λειτουργίας του. Ζήσαμε την τελευταία μεταρρύθμιση έντονα με καταλήψεις, με διαδηλώσεις και με πολλές αλλαγές και διαρθρώσεις στην αρχική της μορφή. Κατανοούμε, πιστεύω, όλοι την ανάγκη της κοινωνίας μας για αναζήτηση ενός νέου εκπαιδευτικού συστήματος και συμμετέχουμε πρώτοι στην αναζήτηση αυτή, λειτουργώντας πολλές φορές και ως αντικείμενα πειραματισμού, δηλαδή εάν και πώς αντέχουμε τους ρυθμούς μάθησης και αν ανταποκρινόμαστε στις νέες απαιτήσεις.

505

Μέσα από όλα αυτά προκύπτουν για τον καθένα εύλογα ερωτήματα και ανησυχίες. Ανησυχώ μήπως στα δύο επόμενα χρόνια αλλάξει πάλι λίγο ή πολύ το νέο μας εκπαιδευτικό σύστημα. Εκπλήσσομαι για τη βραδύτητα με την οποία εφαρμόζονται οι διάφορες αποφάσεις και οι νόμοι όπως παραδείγματος χάρη η αξιολόγηση σχολείων, κτιρίων, βιβλίων, καθηγητών, εκπαιδευτικών προγραμμάτων. Αγανακτώ από τις δυσλειτουργίες του σχολείου μας. Βλέπω κτίρια που μοιάζουν εγκαταλελειμμένα, βιβλία δυσανάγνωστα, κάποιους καθηγητές κουρασμένους, αδιάφορους, ανίκανους. Απελπίζομαι, όταν αισθάνομαι έρμαιο της υποκειμενικής διάθεσης κάποιων καθηγητών μου να με βαθμολογήσουν ένα βαθμό πάνω ή κάτω κρίνοντας έτσι το μέλλον μου και τις επιλογές της ζωής μου. Θλίβομαι από την πιεστική ανάγκη να θυσιάσω δύο χρόνια από τη ζωή μου στο όνομα μιας επιτυχίας, μιας επιτυχίας που φοβάμαι ότι συχνά είναι χωρίς αντίκρισμα και

οδηγεί σε αδιέξοδο. Προσβάλλομαι από την ιδέα ότι οι αδυναμίες του σχολείου μου με αναγκάζουν να χρησιμοποιήσω άλλους τρόπους για να ολοκληρώσω τις γνώσεις μου πολλές φορές παράνομους. Επαναστατώ, όταν αισθάνομαι αντικείμενο εκμετάλλευσης από όλο αυτό το παρασύστημα που ονομάζουμε παραπαιδεία. Τρέμω στην ιδέα ότι η Πολιτεία δεν μπορεί ή δεν θέλει να κάνει τίποτα για όλα αυτά. Εξοργίζομαι στη σκέψη ότι το σχολείο μπορεί να προσφέρει αληθινή παιδεία αντί να είναι ένα προπαρασκευαστικό εξεταστικό κέντρο για τα πανεπιστήμια. Φοβάμαι όλα αυτά που θα γίνουν για μένα χωρίς εμένα. (Χειροκροτήματα) Κλείνοντας θέλω να τονίσω στους αρμοδίους ότι ονειρεύομαι ένα σχολείο που δεν θα διδάσκει στους νέους πώς να γίνουν περισσότερο ανταγωνιστικοί και πώς να κερδίζουν περισσότερα, αλλά ένα σχολείο που θα τους μαθαίνει να σέβονται και να επιβάλουν την αξιοκρατία. Να θέτουν όρους και κανόνες στον οικονομικό ανταγωνισμό που φθείρει ανθρώπινες συνειδήσεις και σχέσεις. Να δείχνουν σεβασμό και ανοχή στη διαφορετικότητα. Να ευαισθητοποιούνται σε θέματα προστασίας του περιβάλλοντος. Να σέβονται τα δικαιώματα των λαών για αυτοδιάθεση και τη διεθνή ειρήνη. Και ακόμα να μην κάνουν οτιδήποτε τους προβάλλεται ως σωστό και να αντιστέκονται σε αλλοτριωτικές στάσεις της σημερινής κοινωνίας. Κύριε Υπουργέ, κάντε κάτι για να μας δείξετε πως η Πολιτεία συμμερίζεται αυτές τις ανησυχίες και τους φόβους μας που φαίνονται, ίσως, λίγο αβάσιμοι αλλά όπως μας λένε και οι μεγαλύτεροι, είναι απολύτως πραγματικοί και υποσχόμαστε ότι θα συνεχίσουμε την προσπάθεια της δικής σας γενιάς για να κάνουμε τον κόσμο μας ακόμα καλύτερο. Ευχαριστώ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει ο Ιωάννης Δανδουλάκης, Έφηβος Βουλευτής από το Λονδίνο της Μεγάλης Βρεταννίας. (Χειροκροτήματα) Όπως ξέρετε, εφαρμόζουμε αναλόγως τον Κανονισμό της Βουλής, ο οποίος λέει ότι οι ρήτορες απευθύνονται προς τη Βουλή, όταν είναι στο Βήμα και προς τον Πρόεδρο του Σώματος, όταν μιλούν από τη θέση τους. Δεν απευθυνόμαστε σε άλλους παρευρισκόμενους, διότι αυτό δεν το προβλέπει ο Κανονισμός. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΑΝΔΟΥΛΑΚΗΣ (Μεγάλη Βρειαννία Ελληνικό Λύκειο Λονδίνου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι Υπουργοί και μέλη της επιτροπής του προγράμματος... ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μπορούμε να προσφωνούμε αλλά δεν απευθυνόμαστε, διότι, αν απευθυνόμαστε σε κάποιον, του δίνουμε το δικαίωμα να μας απαντήσει και αυτό δεν το προβλέπει ο Κανονισμός. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΑΝΔΟΥΛΑΚΗΣ (Μεγάλη Βρεταννία Ελληνικό Λύκειο Λονδίνου): Το θέμα για το οποίο έγραψα στην έκθεση που έστειλα από το εξωτερικό ήταν η μεταμόσχευση αποκλωνοποιημένων κυττάρων ασθενών και γενικά η κλωνοποίηση. Ως τις μέρες μας έχουν γίνει πάρα πολλές ανακαλύψεις και εφευρέσεις, πολλές φορές μάλιστα πάνω στον ενθουσιασμό των ανακαλύψεων και στην πεποίθηση που του προσέφεραν, ο άνθρωπος επιχειρήσε να βρει και το επιστημονικό ελιξίριο της ζωής. Με όλη την εφηβική μου αφέλεια πιστεύω ότι η μεγαλύτερη επιστημονική ανακάλυψη όλων των εποχών ήταν αυτή, το διάβασμα του ίδιου του μυστικού της ζωής. Η αποκρυπτογράφηση του ανθρώπινου γονιδιώματος ανοίγει διάπλατους ορίζοντες στην ιατρική επιστήμη και όχι μόνο. Εκτός από την τελειοποίηση της κλωνοποίησης, πλήθος άλλων ασθενειών και κληρονομικών παθήσεων περιμένουν να καταπολεμηθούν αποτελεσματικά. Όσον αφορά την κλωνοποίηση οι επιστήμονες έχουν εφεύρει μία νέα μέθοδο μεταμόσχευσης, η οποία αποτελεί εφαρμογή της και έχει ως εξής: Αφού κλωνοποιηθεί ένα κύτταρο του ασθενή το αφήνουν να μεγαλώσει μερικές εβδομάδες, ώστε τα όργανα ή οι ιστοί που θα αποτελέσουν τα όργανα να είναι ευδιάκριτοι. Τότε αποσπούν από το έμβρυο το όργανο που χρειάζεται για τον ασθενή. Στη συνέχεια,

καταψύχουν το έμβρυο για περαιτέρω χρήση. Με αυτό τον τρόπο ξεπερνιέται η δυσκολία που προκύπτει από τη μέθοδο της απλής μεταμόσχευσης οργάνου από ενήλικα υγιή άνθρωπο σε ασθενή. Δηλαδή, η δυσκολία της αποδοχής του ξένου οργάνου από τον πάσχοντα οργανισμό λόγω των διαφορετικών αντισωμάτων του.

506

Από την εφαρμογή, όμως, της παραπάνω μεθόδου προκύπτει ένα ηθικό ερώτημαδίλημμα. Αυτά τα έμβρυα που θα χρησιμοποιούνται με αυτό τον τρόπο, ώσπου να μην τους απομένει τίποτα, στο τέλος θα πεθαίνουν φυσικά. Αυτό δεν θα αποτελεί φόνο; Δηλαδή, αντί οι γιατροί να κάνουν μία έκτρωση που και πάλι είναι φόνος, με το συνηθισμένο τρόπο θα παίρνουν αυτά τα αθώα πλάσματα και πριν τα εξοντώσουν θα τα βασανίζουν με το χειρότερο τρόπο. Μήπως θα γυρίσουμε στο μεσαίωνα φθάνοντας στο απόγειο της επιστημονικής εξέλιξης και της κυριαρχίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων; Έκανα αναφορά και πάλι στη μέθοδο της μεταμόσχευσης, όπως είχα ξανακάνει και στην επιτροπή μου, γιατί ορισμένοι δεν κατάλαβαν τι ακριβώς εννοούσα. Επίσης, θα αναφερθώ σε ένα άλλο θέμα που αφορούσε την επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, στην οποία ήμουν ενταγμένος, θα αναφερθώ στα κεφάλαια που παρέχονται στο κράτος και κατά τη γνώμη μου δεν αξιοποιούνται όπως θα έπρεπε. Ένας από τους τρόπους που θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί είναι να ενισχυθεί η κοινωνική πρόνοια που θα έπρεπε να παρέχει το κράτος μας σε όλους τους πολίτες, όπως για παράδειγμα με ειδικές ανάγκες και τους ηλικιωμένους, ώστε να καταπολεμηθεί η προκατάληψη που υπάρχει εκ μέρους πολλών αλλά και το κόμπλεξ που δημιουργείται στους ίδιους χωρίς οι ίδιοι να το θέλουν, με αποτέλεσμα να ντρέπονται πολλές φορές να κυκλοφορήσουν έξω. Στη χώρα όπου ζω αυτό το πρόβλημα δεν υπάρχει, γιατί το ίδιο το κράτος παρέχει στους ανθρώπους αυτούς τέτοια μέσα, ώστε να μπορούν να κυκλοφορούν στο δρόμο χωρίς καμιά απολύτως βοήθεια. Επίσης, ως ελληνόφων του εξωτερικού έχω να κάνω μια παράκληση στο Υπουργείο Παιδείας. Να στέλνουν πιο γρήγορα τα βιβλία μας, γιατί πολλές φορές αργούν και αναγκαζόμαστε να κάνουμε μάθημα από τα παλιά. Όταν έρχονται τα καινούργια στη μέση της χρονιάς είμαστε αναγκασμένοι να επαναλαμβάνουμε την ύλη. Όσον αφορά το κτήριο που μας παρέχεται στο Λονδίνο, να πω ότι είναι ένα πολύ άθλιο κτήριο και παρακαλώ να κάνετε κάτι για να μας βοηθήσετε. Ευχαριστώ. (Χε ιροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Φίλες και φίλοι, σ' αυτό το σημείο θα κάνουμε μια διακοπή αναψυχής. Θα επανέλθουμε στην Αίθουσα στις 12.05 ακριβώς. (ΔΙΑΚΟΠΗ) ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ (Ορθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν τον κύριο Πρόεδρο της Βουλής, Απόστολο Κακλαμάνη, που εισέρχεται στην Αίθουσα). ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Υποθέτω ότι δεν χειροκροτάτε επειδή άργησα. Με τους εισηγητές των επιτροπών επισκεφτήκαμε τον Πρωθυπουργό και στη συνέχεια τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Αυτό μας έβγαλε έξω από το πρόγραμμα μας κατά δέκα σχεδόν λεπτά. Καλείται στο Βήμα η Αγγελική Ιωάννα Κοντίνη, Έφηβος Βουλευτής του Νομού Κερκύρας. (Χειροκροτήματα) ΑΓΓΕΛΙΚΗ-ΙΩΑΝΝΑ ΚΟΝΤΙΝΗ (Νομός Κέρκυρας 3ο Ενιαίο Λύκειο Κέρκυρας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπημένε μας κύριε Σαμαράκη, αξιότιμοι κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, ένα από τα θέματα τα οποία απασχόλησαν την επιτροπή μου ήταν και ο τουρισμός. Είναι γνωστό ότι η Ελλάδα αποτελεί πόλο έλξης για πολλούς τουρίστες. Πολλές περιοχές της μάλιστα ζουν, οργανώνονται και αναπτύσσονται αποκλειστικά χάρη στον τουρισμό. Αναμφίβολα, η ανάπτυξη του τουρισμού συνέβαλε στην πρόοδο και στην ευημερία του τόπου μας. Παρ'

όλα αυτά, σήμερα, έχει παρουσιαστεί μια κάμψη στην Ελλάδα. Πού οφείλεται αυτό; Μήπως το πρότυπο του μαζικού εποχιακού τουρισμού που παρέχουμε είναι πλέον παρωχημένο; Φταίει άραγε η ποιότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών, ή οφείλεται στο ότι οι Έλληνες εφησυχάζουν και δεν συνεργάζονται αλλά λειτουργούν με γνώμονα το προσωπικό τους συμφέρον; θεωρώ ότι η Ελλάδα θα μπορούσε κάλλιστα να αναπτύξει και άλλα είδη τουρισμού, όπως ο αγροτουρισμός και ο μορφωτικός τουρισμός που συναντούν μεγάλη επιτυχία σε άλλες χώρες του κόσμου. Υπάρχει βέβαια και ο τουρισμός για την τρίτη ηλικία. Η Ελλάδα μας δεν είναι μόνο ήλιος, θάλασσα και νυχτερινή διασκέδαση στα αυθαίρετα μπαράκια που ξεφυτρώνουν σαν τα μανιτάρια, προσφέροντας μουσική αμφιβόλου ποιότητας, άφθονο αλκοόλ και ναρκωτικά για να κάνει «κεφάλι» κάθε ανεγκέφαλος. Η Ελλάδα είναι κοιτίδα πολιτισμού και αυτό πρέπει να αναδεικνύεται όποτε είναι δυνατόν. Ένας τρόπος, είναι να γίνει ανάδειξη του πολιτισμού μας μέσω της πολιτιστικής Ολυμπιάδας, για να προβληθεί η χώρα μας παγκοσμίως. Επιπλέον, η προβολή της χώρας μας μέχρι σήμερα, δεν ήταν η καλύτερη δυνατή. Παρατηρώ μετά λύπης μου, ότι η χώρα μας ως τουριστικός προορισμός, δέχεται πισώπλατα χτυπήματα από άλλες χώρες. Πώς είναι δυνατόν να μας χαρακτηρίζουν ως επικίνδυνη χώρα με υψηλή τρομοκρατική δράση, όταν βλέπουμε πρόσφατα γεγονότα σε άλλες χώρες. Ο τουρισμός μας πλήττεται και ταλανίζεται απ' όλες αυτές τις φήμες. Όμως, ο τουρισμός έχει συμβάλει καταλυτικά στην υιοθέτηση ξενόφερτων ιδεών και αντιλήψεων, ξενόφερτου τρόπου ζωής που μας οδηγεί σε στείρο μιμητισμό που είναι αντίθετος με την εθνολογική μας σύσταση. Επιπλέον, υπάρχει άποψη ότι κάθε τι ξένο είναι ανώτερο και πιο ποιοτικό, με αποτέλεσμα να παραγκωνίζονται και να τυγχάνουν κα

507

κής μεταχείρισης οι Έλληνες τουρίστες. Αυτό είναι απαράδεκτο και δηλώνει αμάθεια. Τέλος, θέλω να εκφράσω την πικρία και το παράπονο πολλών κατοίκων τουριστικών περιοχών, διότι ο τόπος μας ξεχνιέται από την Πολιτεία στο τέλος κάθε τουριστικής περιόδου. Όσο είναι καλοκαίρι, η Ελλάδα του τουρισμού θαρρείς ευλογημένα μετατρέπεται σε μικρούς επίγειους παράδεισους. Το χειμώνα όμως, όλα και όλοι ξεχνιούνται. Υποσχέσεις αθετούνται, και όλοι οι κάτοικοι αυτών των περιοχών, παραμένουν αφανείς και αβοήθητοι μάρτυρες. Για να μη γίνουμε λοιπόν άποικοι τρίτης κατηγορίας στην ίδια μας την πατρίδα και για να μη μετατραπεί η πατρίδα μας σε κοινωνία δουλοπάροικων πολιτών, προτείνουμε και αποζητούμε τη μέριμνα των κρατικών φορέων, ενημέρωση, μόρφωση και οργάνωση. Ευχαριστώ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Θεμελίνα ΚΟΥΝΤΟΥΡΗ από το Νομό Δωδεκανήσου. ΘΕΜΕΛΙΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΗ (Ν. ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ 1ο Ενιαίο Λύκειο Καλύμνου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, συνάδελφοι μου Έφηβοι Βουλευτές, φίλτατε και αιώνιε έφηβε Αντώνη Σαμαράκη, αποφάσισα να γράψω για τη Βουλή των Εφήβων περισσότερο για να πω τυπωμένη την απογοήτευση και την οργή μου παρά για την εμπειρία της συμμετοχής. Οι εμπειρίες, βέβαια, είναι πάντα χρήσιμες, στην προκειμένη όμως περίπτωση κάτι μου λέει πως παίρνουμε μέρος σε ένα είδος διαγωνισμού με νικητές, δεύτερους, τρίτους και ηττημένους. Εάν η Βουλή των Ελλήνων και συγκεκριμένα η Επιτροπή για τη Βουλή των Εφήβων ζητάει από εμάς τους νέους να εκφραστούμε, τότε σίγουρα θα πρέπει να δέχεται κάθε είδους έκφραση. Η επισήμανση μάλιστα ότι το κείμενο μας δεν θα είναι σαν τις γνωστές μας εκθέσεις με κάνει να νοιώθω απόλυτα αβέβαιη. Αυτό για το οποίο δεν είμαι

βέβαιη είναι αν θα καταφέρω να εκφράσω το θυμό μου με λέξεις, και μάλιστα περιορισμένες. Ο λόγος μου για το σήμερα και το όραμα μου για το αύριο, όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στον υπότιτλο της εργασίας που μας προτείνατε, πλήττονται από τα (δια πρόσωπα που σκαρφίζονται και οργανώνουν τέτοιου είδους πολιτιστικές δραστηριότητες, δηλαδή από το ίδιο το κράτος μας. Αναγνωρίζω, φυσικά, τη σημασία που έχει η ελευθερία της έκφρασης. Σε ένα κράτος, σε μια άλλη εποχή δεν θα τολμούσα ποτέ να γράψω ή να πω αυτά που σκέφτομαι. Μου ζητάτε να οραματιστώ το αύριο χωρίς να μου έχετε δείξει καθαρά ποιο είναι το σήμερα. Γεννήθηκα και ζω στην Κάλυμνο σε ένα νησί τόσο ακριτικό όσο κάθε περιοχή, εκατόν ογδόντα μίλια μακριά από την Αθήνα. Όλοι γνωρίζουν το νησί μου σαν το νησί των σφουγγαράδων, πράγμα που για πολλούς σημαίνει ότι οι Καλύμνιοι είναι σφουγγαράδες ή έμποροι σφουγγαριών. Τρώμε πάντα φρέσκα ψάρια, αναπνέουμε καθαρό αέρα και κολυμπάμε σε καταγάλανα νερά. Έτσι, τουλάχιστον, λένε ξεδιάντροπα τα τουριστικά φυλλάδια. Οι κάτοικοι του νησιού είναι φιλόξενοι, φιλότιμοι, τίμιοι, καθαροί και ευχάριστοι. Με λίγα λόγια ζούμε σε έναν παράδεισο γεμάτο σφουγγάρια, ή αν προτιμάτε είμαστε Έλληνες επαρχιώτες που ζουν σε έναν ψεύτικο παράδεισο. Εμείς οι Έλληνες πιστεύω ότι έχουμε πιο μεγάλα προβλήματα ταυτότητας και παιδείας. Οι προγονοί μας με τις σκέψεις και τα έργα τους δημιούργησαν έναν πολιτισμό που λέγεται ευρωπαϊκός. Σήμερα δυσκολευόμαστε να καταλάβουμε τι σημαίνει Ευρώπη. Η δικαιολογία καραμέλα στο στόμα όλων είναι η τουρκοκρατία. Είμαστε λοιπόν ένα κράτος αντιφάσεων που προσπαθεί να βρει ταυτότητα και στην ταυτότητα του συνδυάζει τα σκυλάδικα με τις παραστάσεις στην Επίδαυρο, το αστραφτερό αυτοκίνητο με τους πιο βρώμικους δρόμους της Ευρώπης, τους χρυσούς ολυμπιονίκες με τα ναρκωτικά, τους χιλιάδες πτυχιούχους με τη γενική αμορφωσιά, το μουσακά με τον καπουτσίνο και τους λαμπρούς μας προγόνους με τη μίζερη υποκρισία μας. Η παιδεία μας είναι καθαρά σχολική, γνώσεις στείρες, που εμείς οι νέοι προσπαθούμε να αποθηκεύσουμε μέχρι να περάσουμε την πόρτα κάποιας σχολής. Σκοπός του συστήματος είναι να βγάλει πετυχημένους πολίτες, πράγμα που σημαίνει πλούσιους πολίτες, γιατί τελικά αυτό μετράει, πόσα χρήματα βγάζεις. Το ότι οι Ευρωπαίοι γείτονες μας γνωρίζουν καλύτερα τον Αριστοτέλη από μας, λίγο μας ενδιαφέρει. Έτσι κι αλλιώς'ρης ήταν δικός μας άνθρωπος δεν θα παρεξηγούνταν. Καθόμαστε λοιπόν όλοι, εργαζόμενοι, άνεργοι και άεργοι κάτω από τον λαμπρό ελληνικό ήλιο με τα κινητά μας, κανονίζουμε ρουσφέτια, εμπορευόμαστε ναρκωτικά, στέλνουμε μηνύματα αγάπης στον απατημένο μας σύντροφο, ή απλά προσποιούμαστε ότι μιλάμε γιατί είναι in. Οι διανοούμενοι της χώρας έχουν πάντα έτοιμη μια απάντηση για όλα αυτά, άλλωστε γι' αυτό έγιναν διανοούμενοι για να βρίσκουν μια δικαιολογία για ό,τι άσχημο υπάρχει. Τις υψηλές γνώσεις όμως τις κρατάνε πεισματικά γι' αυτούς. Η μάζα πρέπει να παραμείνει πάντα μάζα για να θολώνουν τα νερά, να δίνουν ψευδαισθήσεις ελευθερίας και πρωτοβουλίας και αρκετά βαρύγδουπα συνθήματα, «νέοι το μέλλον σας ανήκει, ας φτιάξουμε το σήμερα μαζί» κλπ. Ας γυρίσουμε, όμως, και πάλι πίσω στο παραδεισένιο νησί μου. Σκέφτομαι να ζήσω την υπόλοιπη ζωή μου στο νησί, αν φυσικά καταφέρω να βρω μια ικανοποιητική δουλειά, θα παντρευτώ, θα κάνω παιδιά και θα τα μεγαλώσω κατά πάσα πιθανότητα με τον ίδιο τρόπο που μεγάλωσα και εγώ. Από το δημοτικό τα παιδιά μου θα μάθουν ότι καλός είναι αυτός

που έχει δέκα στον έλεγχο, θα μάθουν να πετάνε με επιμέλεια τα σκουπίδια παντού, γιατί έτσι κάνουν και οι δάσκαλοι τους, θα μάθουν τον κόσμο μέσα από τα σήριαλ της τηλεόρασης και το internet. Θα καταλάβουν ότι σε ένα νησί το καλύτερο πράγμα που έχει να κάνει ένας νέος έφηβος είναι να μπεκροπίνει, να καπνίζει χασίς και να σκοτώνεται με το μηχανάκι. Αργότερα, αν δεν έχουν σκοτωθεί με το μηχανάκι, θα τα στείλω σε δέκα φροντιστήρια για να μάθουν απ' έξω το μάθημα τους και να περάσουν στην ιατρική. Αν δεν καταφέρουν, θα τα στείλω στη Ρουμανία να σπουδάσουν πάλι ιατρική. Αφού τελειώσουν, θα βρουν δύο δουλειές, μια στο δημόσιο και μια σαν ιδιώτες, θα βγάζουν χρήματα και εγώ θα είμαι μια ικανοποιημένη και ολοκληρωμένη μητέρα. Αν πιστεύετε ότι ειρωνεύομαι, πιστεύετε σωστά. Γιατί όταν αυτοί που έχουν καταστρέψει τον τόπο μας μου ζητούν να προτείνω λύσεις για το σήμερα και το αύριο, λύσεις που θα καταχωνιαστούν σε συρτάρια στην καλύτερη των περιπτώσεων, δεν μπορώ παρά να προτείνω μια: Ας γίνουμε είρωνες, ας γίνουμε λιγότερο σοβαροφάνειας και περισσότερο αυτοκριτικοί. Οι έφηβοι βουλευτές ας μην γίνουν μικρογραφία των Ελλήνων βουλευτών. Παρόλο το σεβασμό που τρέφω για τους πολιτικούς θεσμούς, είμαι απογοητευμένη με τους πολιτικούς της χώρας μας και πιστεύω πως εκφράζω την γνώμη πολλών συνομηλίκων μου. (Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Δημήτριος Κωνσταντόπουλος Έφηβος Βουλευτής από το Γιοχάνεζμπουργκ της Νότιας Αφρικής έχει το λόγο. (Χειροκροτήματα) ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Σχολείο Σαχέη Νότιος Αφρική): Κύριε Πρόεδρε, αγαπημένε κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Εφήβων, αγαπητοί συνάδελφοι, μιλώ γ'ια το περιβάλλον. Η ομιλία μου είναι για δύο θέματα γενικού ενδιαφέροντος: Ένα για το θέμα ουσίας το περιβάλλον και δεύτερον ο τρόπος που πρέπει να λέμε τα πράγματα στους νέους. Ζω στη νότια Αφρική και ζω εκεί τώρα που όλα αλλάζουν. Η παλαιά τάξη πραγμάτων που παρουσιάστηκε σε εμάς σαν θέλημα θεού ο θεός θέλησε, μας έλεγαν, να είναι χώρια οι μαύροι και χώρια οι λευκοί με το να δώσει δυο γυναίκες στον Αβραάμ και επιβεβαιώθηκε από ανακαλύψεις της επιστήμης το ξανθό κτήνος του Νίτσε κλπ. ανατράπηκε και στην ανατροπή της παρέσυρε όχι μόνο τις πολιτικοοικονομικές αλήθειες του χθες αλλά και τον ψυχικό μας κόσμο. Είμαστε ψυχολογικά ράκη. Βλέπετε ξοδέψαμε τη ζωή μας σαν κοινωνία στα «πρέπει» και στα «δεν πρέπει». Και τώρα που τα «πρέπει» άλλαξαν, δεν γνωρίζουμε πώς να αντιδράσουμε και να κοιτάξουμε το μέλλον. Αναρωτιόμαστε για το κάθε τι που θα βρεθεί μπροστά μας. Είναι με αυτό το πνεύμα που σας μιλώ σήμερα, θα πρέπει κανείς να ασχολείται με όλα τα άλλα προβλήματα του κόσμου τούτου, εφόσον υπάρχει το πρόβλημα της ρύπανσης του περιβάλλοντος; Και δεν εννοώ φυσικά την πεταμένη γόπα στο ρείθρο του πεζοδρομίου. Εννοώ τη ρύπανση εκείνη ή εκείνες που καταστρέφουν άμεσα όχι μόνο τη ζωή πάνω στον πλανήτη μας αλλά τον ίδιο τον πλανήτη μας. Πετώντας βαρέλιβαρέλι τα απόβλητα εργαζόμαστε για την αυτοκαταστροφή μας. Μια μέρα θα την φέρουμε. Πιστέψτε με, πίστεψα ότι δεν υπάρχει σωτηρία. Πόσο θα αντέξει ο πλανήτης μας; Καλό βέβαια είναι να μας νοιάζει και να φιλοσοφούμε για τα άλλα προβλήματα της γης, αλλά *primus vivere deinde*. Κάθε πουλάκι του ουρανού φτιάχνει πρώτα τη φωλιά του και μετά κάθετα εκεί μέσα να φτιάξει τη ζωή του. Εμείς τι κάνουμε; Για να φτιάξουμε τη ζωή μας, την ποιότητα της και με το σπίτι μας. Πού θα ζήσουμε αύριο, αν δεν υπάρχει ο πλανήτης μας για να απολαύσουμε τη δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα; Ας μην ξεχνάμε ότι στον πλανήτη υπήρξε ζωή και χωρίς δημοκρατία και χωρίς ανθρώπινα δικαιώματα. Ζωή χωρίς πλανήτη δεν υπήρξε. Ακόμα σας λέω ότι είναι τέτοια η απελπισία μου από την αδράνεια μας για να διορθώσουμε τα πράγματα, έστω να κάνουμε κάτι για να σώσουμε τον πλανήτη

μας, που αναρωτιέμαι: Μπας και τα παραλέμε; Μπας και δεν είναι τίποτε άλλο, αλλά το ριζιμο ενός συνθήματος από πονηρούς πολιτικάντηδες για να μαζέψουν ψήφους ή για να φανούν άριστοι στον κοσμάκη γι' αυτό το εγκληματικό παιχνίδι του prestige; Είπαμε η ζωή μας στη νότια Αφρική μας έχει κάνει άπιστους Θωμάδες, ρωτάμε και αναρωτιόμαστε για όλα. Και όμως, έχουμε σήμερα τα μέσα να κάνουμε επιστημονικές έρευνες υπεύθυνες και πρέπει να τις κάνουμε. Δεν μπορούμε να παίζουμε με ένα τόσο σοβαρό πράγμα. Είναι ή δεν είναι αλήθεια; Η μελλοντική ζωή μας εμάς των νέων εξαρτάται απ' αυτή την αλήθεια. Οι νέοι θέλουν την αλήθεια. Αφού διαπιστώσουμε την αλήθεια, πρέπει σαν λογικά όντα να ρυθμίσουμε τη συμπεριφορά μας. Όλοι οι θεσμοί της κοινωνίας, οι νομοθέτες, οι ηθικοί ηγέτες, οι εκκλησίες, τα σχολεία ακόμα και τα παραμύθια της γιαγιάς πρέπει να έχουν προσανατολισμό τη διατήρηση της ζωής του πλανήτη μας. Εμείς οι νέοι θέλουμε να ζούμε εδώ, να βλέπουμε τα ηλιοβασιλέματα από εδώ και όχι σαν τον Τίτο που τα είδε από το διαστημικό σταθμό, θα ήταν ευχής έργο να σταματήσουν οι μεγάλοι τον αγώνα του διαστήματος και να κοιτάζουν τον πλανήτη μας. Δεν θέλουμε άλλα αστέρια, θέλουμε τη γη μας. Αυτό είναι αρκετό «πρεστίτζ» για όλους. Ευχαριστώ. (Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Ευγενία Λέκ-

509

κα, Έφηβος Βουλευτής του νομού Τρικάλων, έχει το λόγο. (Χειροκροτήματα) ΕΥΓΕΝΙΑ ΛΕΚΚΑ (Νομός Τρικάλων): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι Υπουργοί, κύριοι Βουλευτές, αγαπημένε μας κ. Σαμαράκη, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κατ' αρχήν θα ήθελα να ευχαριστήσω για την ευκαιρία που μας δόθηκε στα πλαίσια της Βουλής των Εφήβων να εκφράσουμε ελεύθερα τους προβληματισμούς και τις απόψεις μας. «Εκεί που φύτρωνε φλισκούνι και άγρια μέντα και έβγαζε η γη το πρώτο της κυκλάμινο, τώρα χωριάτες παζαρεύουν και τα πουλιά πέφτουν νεκρά στην υψικάμινο!» Δυστυχώς, τα λόγια του ποιητή εκφράζουν απόλυτα τη φριχτή πραγματικότητα στην ανατολή της νέας χιλιετίας που βρίσκει τη γη και τους κατοίκους της απειλούμενους από μια ανάπτυξη χωρίς μέτρο που μήτε το φυσικό περιβάλλον σέβεται αλλά και τις πραγματικές ανάγκες του ανθρώπου αλλοιώνει. Ρύπανση, φυτοφάρμακα, σκουπίδια, λύματα του πολιτισμού μας, φωτιές, επεμβάσεις, παραγωγικές δραστηριότητες, ξοδεύουν το κεφάλαιο της φύσης, απογυμνώνουν το περιβάλλον, αφαιρούν συνεχώς, περιορίζουν εν τέλει τη ζωή μας. Την αοχημαίνουν, την κάνουν ολοένα και πιο γκριζα, περισσότερο θολή. Αφαιρούν το χρώμα το φως, τη ζεστασιά, τη χαρά, καθιστούν τη ζωή ψυχρή και ανάποδη και ο άνθρωπος κλείνει ολοένα και περισσότερο στο μετριοπαθή και σκοτεινό του κόσμο που τον ταράζει τον μεταβάλλει σε ψυχικό ράκος. Η σκιαγράφηση των δυσμενών συνεπειών που προκαλεί η οικολογική ανισορροπία, πιστοποιεί την ανάγκη να προταθούν κάποια μέτρα για την αντιμετώπιση του μείζονος αυτού προβλήματος. Προτείνω, λοιπόν, να γίνει προσπάθεια αποκέντρωσης και αποσυμφόρησης των μεγαλουπόλεων και αναβάθμιση της ζωής στην περιφέρεια, τα οποία είναι αποφασιστικά βήματα για την ανατροπή της οικολογικής ανισορροπίας. Η αποκέντρωση μπορεί να υλοποιηθεί στην πράξη σε καίριους τομείς της κοινωνικής δραστηριότητας. Πρώτον, στον οικονομικό με επενδύσεις στην περιφέρεια, βιομηχανική αποκέντρωση και δημιουργία θέσεων εργασίας και δεύτερον στον πολιτικό διοικητικό τομέα με διαρκή αναβάθμιση της τοπικής αυτοδιοίκησης. Ακόμη, πρέπει να προσανατολιζόμαστε στη προώθηση ποιοτικών κριτηρίων: Οικονομική ανάπτυξη και

σεβασμός του περιβάλλοντος, νέες αντιλήψεις για το σχεδιασμό και την οικοδόμηση των πόλεων, όπως παράλληλη δόμηση, πάρκα, ενδιαφέρον όχι μόνο για την πρακτική πλευρά των κτιρίων αλλά και για την αισθητική, περιορισμός των αποβλήτων στα ανεκτά από το οικοσύστημα όρια, ανακύκλωση των υλικών, αξιοποίηση των ήπιων ενεργειακών πόρων. Απαιτείται ορθολογικός σχεδιασμός των αγροτικών, βιομηχανικών και αστικών δραστηριοτήτων και κυρίως εκ των προτέρων μελέτη και πρόβλεψη των συνεπειών των δραστηριοτήτων αυτών και όχι εκ των υστέρων προσπάθεια διόρθωσης των καταστροφών. Η πολιτεία πρέπει να φροντίσει για τη συστηματική ενημέρωση των πολιτών αλλά και να θεσπίσει μια αυστηρή οικολογική νομοθεσία με πρόστιμα για τους παραβάτες, έστω και αν έρθει με τις ενέργειες αυτές σε ρήξη με πανίσχυρα οικονομικά συμφέροντα. Απαραίτητη είναι και η διαμόρφωση οικολογικής αγωγής μέσω της εκπαίδευσης. Η εκπαίδευση οφείλει σε όλα της τα επίπεδα να δώσει τη δυνατότητα στους μαθητές να αντιληφθούν την θεμελιακή αλληλεξάρτηση ανάμεσα στον άνθρωπο και το περιβάλλον του. Να διδάξει στα παιδιά ότι η επιβίωση τους εξαρτάται από τη συνετή χρήση των φυσικών πόρων, να διδάξει ότι ένα νέο, ποιοτικά καλύτερο μοντέλο ζωής απαιτεί περιορισμό των ανώφελων καταναλωτικών αγαθών, ειλικρινέστερες ανθρώπινες σχέσεις, καθώς και αλλαγή του ασθματικού ρυθμού ζωής, του τρόπου εργασίας και ψυχαγωγίας. Τέλος, δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπίσουμε σωστά το οικολογικό ζήτημα, χωρίς να θέσουμε υπό αμφισβήτηση τις αξίες και τους προσανατολισμούς της σύγχρονης κοινωνίας. Ιδιαίτερα εμείς οι νέοι οφείλουμε να κατανοήσουμε ότι δεν μπορούμε να χρησιμοποιούμε τη φύση σαν να είμαστε η τελευταία γενιά. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος να εξοικονομηθούν τα φυσικά αποθέματα για τις επόμενες γενιές. Οι νέοι και οι σκεπτόμενοι άνθρωποι είμαστε η ελπίδα. Οι νέοι, γιατί διατηρούμε μέσα μας ζωντανό το όνειρο και τη μεγάλη προσδοκία και δεν έχουμε ακόμη παραιτηθεί ούτε συμβιβαστεί. Οι σκεπτόμενοι, γιατί αρνούνται τη θυσία των γνήσιων ανθρώπινων αξιών στο Μολώχ της καταναλωτικής ευδαιμονίας. Εναπόκειται, λοιπόν, στις κυβερνήσεις και σε εμάς ατομικά να δημιουργήσουμε την εναλλακτική κοινωνία της φειδωλής κατανάλωσης, όπου οι αστέρες της τεχνολογίας και της επιστήμης δεν θα είναι οι εφευρέτες φωτογραφικών μηχανών μίας χρήσης, αλλά ειδών αναγκαίων με μακροβιότητα, ούτε εκείνοι που εγκαθιστούν έναν ακόμη πυρηνικό σταθμό ηλεκτροπαραγωγής, αλλά εκείνοι που εφαρμόζουν μεθόδους οργανικής καλλιέργειας με έμφαση στην εργασία και όχι στην ενέργεια. Ευχαριστώ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Θεόδωρος Παλιακίδης, Έφηβος Βουλευτής στην Α' Θεσσαλονίκης, έχει το λόγο. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΛΙΑΚΙΔΗΣ (Α' Θεσσαλονίκης, Β' Ενιαίο Λύκειο Νεάπολης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, κατάγομαι από τη Μακεδονία, ένα γεωγραφικό διαμέρισμα το οποίο αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα σε θέματα που αφορούν τη ΓΕΩΡΓΙΑ.

510

Είναι γνωστό σε όλους μας ότι η ΓΕΩΡΓΙΑ απασχολεί ένα σημαντικό μέρος του ελληνικού πληθυσμού. Έτσι, τα προβλήματα της ΓΕΩΡΓΙΑΣ ανάγονται σε μερικά από τα σημαντικότερα του ελληνικού κράτους, άρα πρέπει όλοι να συνειδητοποιήσουμε ότι η ΓΕΩΡΓΙΑ συμβάλλει σημαντικά στην ανάπτυξη της οικονομίας της χώρας μας, με αποτέλεσμα να θεωρείται επείγουσας σημασίας η αντιμετώπιση των προβλημάτων, για να μη φθάσουμε στο σημείο να είναι αναγκαίο να αντιμετωπίσουμε επιπρόσθετα προβλήματα από τα ήδη υπάρχοντα. Αυτά είναι η αβεβαιότητα του επαγγέλματος, η οποία έρχεται πάντα από τις καιρικές

συνθήκες, τα χαμηλά αγροτικά εισοδήματα, που οφείλονται στις χαμηλές τιμές των αγροτικών προϊόντων εξαιτίας της ένταξης μας στην ΟΝΕ. Ακόμη, πρόβλημα αποτελεί η απομάκρυνση των νέων από τη ΓΕΩΡΓΙΑ, εξαιτίας των χαμηλών προσφερόμενων εισοδημάτων. Και τέλος, ένα ακόμη πρόβλημα είναι η ελλιπής προώθηση των αγροτικών προϊόντων και κυρίως των παραδοσιακών από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Επιθυμώ, λοιπόν, να μην παρακμάσει η ΓΕΩΡΓΙΑ μας, αλλά αντιθέτως να ξαναζωντανέψει και να ανθίσει, αφού από μια τέτοια εξέλιξη θα έχει συμφέρον η πατρίδα μας. Γι' αυτόν το λόγο προτείνω την προώθηση των εξής μέτρων: Πρώτον, την προώθηση των συγχρόνων μεθόδων καλλιέργειας στη γεωργική παραγωγή, που συνίσταται στην επιστράτευση της σύγχρονης τεχνολογίας. Δεύτερον, προτείνω το κράτος να χορηγήσει επιδοτήσεις για τη δημιουργία αγροκτημάτων με σύγχρονες μεθόδους καλλιέργειας και δυναμικές καλλιέργειες. Τρίτον, το κράτος να χορηγεί περισσότερα δάνεια μέσω της Αγροτικής Τράπεζας με χαμηλό ή μηδαμινό επιτόκιο στους αγρότες, για να μπορούν να αντεπεξέλθουν πιο εύκολα στις οικονομικές απαιτήσεις της γεωργικής παραγωγής. Επίσης, το κράτος να προωθήσει την αύξηση της αγροτικής σύνταξης, αλλά και να χορηγεί πρόωρη σύνταξη στους αγρότες. Πέμπτον, να προωθεί τις φοροαπαλλαγές όσον αφορά τους αγρότες. Και αυτό, γιατί οι φόροι συντελούν στο να μην αποκτούν αρκετά έσοδα οι αγρότες, με αποτέλεσμα να μην εξασφαλίζουν πλήρως τα προς το ζην. Έκτον, να μειωθούν οι τιμές των μέσων της γεωργικής παραγωγής, δηλαδή των φυτοφαρμάκων και των λιπασμάτων, ενώ αντίθετα να αυξηθούν σε λογικά πάντα πλαίσια οι τιμές των γεωργικών προϊόντων. Επίσης, να μεριμνήσει το κράτος για τη δημιουργία περισσότερων αρδευτικών έργων, όπως η δημιουργία συστημάτων αφαλάτωσης νερού και τη διοχέτευση του με κανάλια και αγωγούς στις γεωργικές καλλιέργειες. Επίσης, να δώσει κίνητρα στους νέους, ώστε να ασχοληθούν με τη ΓΕΩΡΓΙΑ επαγγελματικά. Να ενισχύσει δηλαδή την επαρχία με σχολεία, αθλητικά και πολιτιστικά κέντρα, κέντρα υγείας, με αποτέλεσμα να αποκτήσει η (δια όλες εκείνες τις υποδομές που υπάρχουν στην πόλη, για να μην εγκαταλείπει ο νέος την ύπαιθρο. Επίσης, να ιδρύσει περισσότερες γεωργικές σχολές, προσφέροντας παράλληλα ίσες ευκαιρίες μόρφωσης στους νέους που θα φοιτούν σε αυτές. Με αυτό τον τρόπο θα αυξηθεί ο αριθμός των νέων που θα γίνονται γεωργοί. Ακόμη, να γίνεται ενημέρωση και να πραγματοποιούνται σεμινάρια για τα κρατικά αναπτυξιακά προγράμματα που αφορούν τη ΓΕΩΡΓΙΑ. Παραδείγματος χάρη, το πρόγραμμα «νέοι αγρότες». Αυτό το πρόγραμμα θα συμβάλει καθοριστικά στο να έχουν τα προγράμματα αυτά ευρύτερη αποδοχή από τους πολίτες. Τέλος, προτείνω να στηριχθεί το ελαιόλαδο, ώστε να αυξηθούν οι πωλήσεις σε χώρες του εξωτερικού, που σήμερα είναι περιορισμένες, με αποτέλεσμα να περιορίζεται και η οικονομική ανάπτυξη της Ελλάδος. Κλείνοντας θα ήθελα να τονίσω την ανάγκη παραδοχής των παραπάνω προτάσεων για το καλό των γεωργών και όλης της Ελλάδος. Γιατί μόνο με την πραγματοποίησή τους θα προκόψει η ΓΕΩΡΓΙΑ και όλο περισσότεροι νέοι θα ασχολούνται με αυτήν. Ευχαριστώ πολύ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόσιολος Κακλαμάνης): Η Έφηβος Βουλευτής Αναστασία ΠΡΙΟΝΑ από το Νομό Ευβοίας έχει το λόγο. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΠΡΙΟΝΑ (Νομός Ευβοίας Τ.Ε.Ε. Μαντουδιού): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητέ κύριε Σαμαράκη, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, συγκεντρωθήκαμε εδώ, στην ΣΤ' Σύνοδο της Βουλής των Εφήβων για να μιλήσουμε για τη λήψη μέτρων σε προβλήματα που μας απασχολούν. Πολλοί Έφηβοι ασχολήθηκαν με τα προβλήματα της οικονομίας, της φορολογίας, της παραοικονομίας, της παραγωγής και άλλα. Ένα από τα σπουδαιότερα προβλήματα είναι η

ξενομανία, η οποία έχει γίνει τρόπος ζωής των Ελλήνων. Όπου και να κοιτάξουμε, θα δούμε ξένες επιγραφές σε καταστήματα, ξένους τρόπους ενδυμασίας, ξένα πρότυπα και ξένα στοιχεία, ξεχνώντας τις παραδόσεις μας και τα έθιμα μας. Παντού υπάρχουν ξενόγλωσσες επιγραφές, ενώ οι ξένοι χρησιμοποιούν μόνο τη δική τους γλώσσα και προτιμάμε ξένα προϊόντα, ξένους γιατρούς, ξένες γλώσσες. Δηλαδή είμαστε άποικοι στο δικό μας τόπο. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, η διαφήμιση, ο τουρισμός, το χαμηλό πνευματικό επίπεδο και, ντροπή για την πολιτιστική κληρονομιά, η μη καλλιέργεια συνείδησης οδηγούν στην ξενομανία. Η ξενομανία έχει σαν συνέπεια τον υπερκαταναλωτισμό, την αλλοτρίωση της προσωπικότητας ενός ατόμου, τη διάβρωση αξιών, τη φθορά της πολιτιστικής κληρονομιάς

511

και διαπροσωπικών σχέσεων, τη λεξιπενία και την εισαγωγή ξένων συνηθειών στον πολιτισμό μας. Ένα άλλο πρόβλημα που δημιουργεί η ξενομανία είναι και η ανεργία, η οποία μαστιάζει τη χώρα μας. Έτσι βλέπουμε πολλούς ξένους να δουλεύουν σε ελληνικές επιχειρήσεις και βιοτεχνίες, με αποτέλεσμα πολλοί Έλληνες να μένουν άνεργοι. Ένα παράδειγμα είναι η βοριοκεντρική Εύβοια, η οποία έχει 80%85% ανέργους, με αποτέλεσμα να ερημώνουν τα χωριά, να φεύγουν οι νέοι για να βρουν δουλειά στις πόλεις και σία χωριά μένουν μόνο οι γέροι. Αν και η περιοχή θεωρείται βιομηχανική ζώνη, δεν υπάρχει ούτε ένα εργοστάσιο. Και αυτό που υπήρχε το έκλεισαν, με αποτέλεσμα να μείνουν στο δρόμο 6.500 άνεργοι. Για να λυθούν τα παραπάνω προβλήματα, θα πρέπει να μη δίνονται θέσεις εργασίας στους ξένους, για να μην μένουν άνεργοι οι Έλληνες, ειδικοί φόροι στις ξενόγλωσσες επιγραφές των ελληνικών καταστημάτων, βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών προϊόντων, κρεάτων κλπ., με έλεγχο της ποιότητας τους. Όχι προτεραιότητες σε ξένους τίτλους σπουδών, γερές βάσεις στην εκπαίδευση και ελληνική αυτογνωσία, περιφρούρηση της ελληνικής παράδοσης και ελληνικής γλώσσας. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, να ελληνικοποιήσουν την ύλη τους. Δημιουργική αφομοίωση και κρατικός έλεγχος των ξένων προτύπων και στοιχείων, ώστε να έχουμε την προβολή θετικών προτύπων, ενεργοποίηση των πνευματικών ανθρώπων ενάντια στην ξενομανία. Ευχαριστώ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Έφηβος Βουλευτής ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Βεΐζης από το Νομό Ευβοίας έχει το λόγο. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΕΪΖΗΣ (Νομός Ευβοίας 3ο Ενιαίο Λύκειο Χαλκίδας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλοι και φίλες Έφηβοι Βουλευτές, καλημέρα σας. Είχα αποφασίσει να μιλήσω για τα προβλήματα της επαρχίας και ιδιαίτερα της Εύβοιας, όμως άλλαξα γνώμη μετά από κάποια συζήτηση με μία Έφηβο Βουλευτή, αποφασίζοντας να θίξω το θέμα που με ενδιαφέρει, την ανυπαρξία του οργανωμένου αθλητισμού ως αίτιο κοινωνικών προβλημάτων. Είμαι κι εγώ αθλητής σε ένα άθλημα που νομίζω ότι το ξέρουν οι περισσότεροι σ' αυτόν εδώ το χώρο, αλλά στην Ελλάδα δεν προβάλλεται ιδιαίτερα, αν κι έχει περισσότερες επιτυχίες από κάποια άλλα. Ο αθλητισμός, όπως όλοι γνωρίζουμε, καλλιεργεί το σώμα και την ψυχή. Ο άνθρωπος μαθαίνει να είναι συγκρατημένος στους πειρασμούς. Υποβάλλεται σε μία υγιεινή ζωή, μέσα από αυστηρά προπονητικά προγράμματα, βάζει στόχους στη ζωή του και κοιτάει όλο και ψηλότερα. Εγώ νιώθω πιο οργανωμένος στη ζωή μου, στον τρόπο που συμπεριφέρομαι, στο σχολείο. Επίσης, ο αθλητισμός προσφέρει το συναγωνισμό, την ευγενική άμιλλα και τη συμφιλίωση και όχι τον ανταγωνισμό και το μίσος. Έτσι, σύμφωνα με όλα τα παραπάνω, πιστεύω ότι είναι αδιανόητο μέσα από την αθλητική ενασχόληση κάποιος να πέσει στα ναρκωτικά, στη βία, ή να γίνει ρατσιστής. Γι' αυτό από τις μικρές ηλικίες θα πρέπει τα

παιδιά να στρέφονται στον αθλητισμό, ώστε να αποφεύγουμε δυσάρεστες καταστάσεις κατά την εφηβεία και αργότερα. Οι άνθρωποι που κάνουν χρήση εξαρτησιογόνων ουσιών, αισθάνονται ότι βρίσκονται στο περιθώριο. Έτσι, μέσα από αυτήν τη συνήθεια, προσπαθούν να γίνουν το επίκεντρο του κόσμου, να κερδίσουν το ενδιαφέρον των πολιτών. Ο αθλητισμός, όμως, πάντα δίνει τη δυνατότητα σε κάποιον να κάνει ταξίδια, να κοινωνικοποιηθεί, να αποκτήσει το ενδιαφέρον αυτών που τον τριγυρίζουν. Αποκαθίσταται η ψυχική του υγεία. Σε αυτό το σημείο θα μου επιτρέψετε να πω και το γνωστό σε όλους μας σλόγκαν «ναι στον αθλητισμό, όχι στα ναρκωτικά». Ακόμη, ένα κοινωνικό πρόβλημα που καταπολεμά ο αθλητισμός, είναι εκείνο της βίας και ιδιαίτερα της βίας στα γήπεδα, που έχει κατά καιρούς απασχολήσει την Κυβέρνηση. Όποιος αθλείται, συγχρόνως αποκτά και αθλητική παιδεία. Οι λεγόμενοι χούλιγκανς, που δεν έχουν αθλητική παιδεία, είναι αυτοί που προκαλούν φασαρίες και βανδαλισμούς στα γήπεδα. Έτσι πιστεύω ότι με την αύξηση του αριθμού των αθλούμενων ατόμων θα ελαττωθεί κατά μεγάλο ποσοστό η βία στα γήπεδα και κατ' επέκταση έξω από αυτά. Η ενασχόληση με τον αθλητισμό δίνει την ευκαιρία σε άτομα να ασχοληθούν και με τον εθελοντισμό. Εθελοντισμός για την καλύτερη διεξαγωγή και οργάνωση των Ολυμπιακών και Παραολυμπιακών Αγώνων, θα είναι σημαντική η εθελοντική βοήθεια των ανθρώπων σε αυτούς τους αγώνες. Εδώ μπορούμε να αναφέρουμε και την εξής παροιμία: «Το ένα χέρι νίβει το άλλο και τα δυο το πρόσωπο». Τέλος, θεωρώ ότι ο αθλητισμός είναι σαν μία ασπίδα που αποκρούει τα ρατσιστικά αισθήματα, θα αναφερθώ σε ένα παράδειγμα, όταν οι δύο νέγροι πρώτοι νικητές ακούγοντας τον εθνικό ύμνο της χώρας τους, σήκωσαν το χέρι σε σχήμα μπουνιάς με κατεβασμένο το κεφάλι μπροστά στο Χίτλερ κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων του Βερολίνου στη δεκαετία του '30. Θα ήθελα τώρα να κάνω τις προτάσεις ενός αθλητήμαθτητή που οραματίζεται να γεμίσει τα γήπεδα από άτομα κάθε ηλικίας, όχι στις κερκίδες, αλλά στους αγωνιστικούς χώρους. Ας βελτιωθούν τα αθλητικά κέντρα και ας προωθηθεί η ιδέα για αύξηση του αριθμού των αθλητών. Να αναβαθμιστούν τα σχολεία από πλευράς αθλητικού υλικού. Διευκόλυνση στους αθλητέςμαθτητές από το σχολείο και όχι στη συνεχή ειρωνεία των καθηγητών, «δύο καρπούζια κάτω από την (δια μασχάλη δεν χωράνε». Ίδρυση περισσότερων

512

αθλητικών σχολείων, ώστε να υπάρχουν δεκαεξάχρονοι και δεκαεφτάχρονοι αθλητέςμαθτητές, οι οποίοι θα είναι το μέλλον του ελληνικού αθλητισμού. Να υπάρχει οικονομική βοήθεια στα σωματεία για αξιοποίηση του δυναμικού τους, καθώς και για τη διαφήμιση του αντίστοιχου αθλητισμού. Τα έξοδα των γονέων προς τους αθλητικούς συλλόγους να εκπίπτουν από τη φορολογική δήλωση της χρονιάς. Θα κλείσω με μία παράκληση: Γεμίστε τα στάδια, όχι στις κερκίδες, αλλά στους αγωνιστικούς χώρους. Σκεφθείτε: Τι θα απογίνουν τα στάδια ολυμπιακών προδιαγραφών κατά τη μεταολυμπιακή περίοδο; Τόσα δισεκατομμύρια στις αράχνες; Να είστε καλά. (Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Φωτεινή Γότση, Έφηβος Βουλευτής του Νομού Πρεβέζης έχει το λόγο. (Χε ιροκροτή ματα) ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΟΤΣΗ (Ν. Πρέβεζας 2ο Ενιαίο Λύκειο Πρέβεζας): Κύριε Πρόεδρε, κύριε Σαμαράκη, κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί γονείς και φίλοι, είμαι η Φωτεινή Γότση και εκπροσωπώ το 2ο Ενιαίο Λύκειο Πρέβεζας, Λύκειο χωρίς στέγη, κύριε Υπουργέ, αλλά με νιάτα γεμάτα πείσμα για ζωή και πρόοδο. Θεωρώ μεγάλη μου τιμή που για δεύτερη συνεχή χρονιά, η φωνή μου

ακούγεται σε αυτόν εδώ το χώρο, όπου ακούστηκαν φωνές μεγάλων με πρόταση και προσφορά στην ιστορία της πατρίδας μας και της κοινωνίας. Θα μιλήσω για το πρωταρχικό κύτταρο της κοινωνίας, την οικογένεια και τη σχέση της με τους σημερινούς νέους. Έχω την ελπίδα ότι η φωνή μου θα ενωθεί με τις φωνές όλων σας, όχι για να κατηγορήσουμε, αλλά για να αναδείξουμε το πρόβλημα της σημερινής οικογένειας. Να αφυπνίσουμε όλους όσοι μπορούν να επηρεάσουν θετικά την αναβάθμιση του ρόλου της. Η σημερινή οικογένεια είναι σε κρίση, κρίση κοινωνική που δεν μπορεί ούτε να αγνοηθεί ούτε να παραμεληθεί σαν απλό σύμπτωμα πτώσης και παρακμής, πτώσης και παρακμής η οποία ξεκινάει από το γάμο, που συνεχώς ολοένα και περισσότερο συρρικνώνεται και στον οποίο οι σχέσεις των ζευγαριών γίνονται ανταλλάξιμες, όπως στις επιχειρήσεις, όπου κάποιος εγκαταλείπει μια θέση μόλις του προσφερθεί μια καλύτερη. Η οικογένεια, αγαπητοί φίλες και φίλοι, ήταν ο προθάλαμος της κοινωνίας που ασκούσε τους νέους στην κοινωνική προσαρμογή και τους προσέφερε προστασία και θαλπωρή. Η αυστηρότητα του πατέρα σε συνδυασμό με την τρυφερότητα της μάνας έκανε την ενοχή της αποτυχίας δύναμη στην πορεία του παιδιού για την μετάβαση στην εφηβεία. Όπως είπα και στην επιτροπή μου, ο νέος ποτέ δεν υπήρξε βαγόνη τρένου, που τρέχει κατά τρόπο αναγκαστικό, δουλικό πάνω σε ράγες. Ήταν, είναι και θα είναι ποντοπόροπλοίο, που χαράζει αυτό την πορεία του. Βέβαια, χρειάζεται χάρτες και πυξίδα, αλλά τη γραμμή πλεύσης την καθορίζει κατά τη δική του κρίση και ευθύνη. Όμως, αγαπητοί γονείς, καθηγητές, μεγάλοι, οι σημερινοί νέοι έχουν πολλούς χάρτες με αντίθετο περιεχόμενο και πολλές απομαγνητισμένες πυξίδες που η κάθε μία δείχνει το δικό της βορρά. Τι κάνει λοιπόν, αγαπητοί φίλοι, ο σημερινός νέος σ' αυτήν τη σύγχυση; Πετάει όλους τους χάρτες και τις πυξίδες και προσπαθεί να προσανατολιστεί με άλλους τρόπους, ο οποίοι όμως του εξασφαλίζουν σίγουρα το ναυάγιο. Προσπαθεί να βρει τρόπους λυτρωμού έξω από το σπίτι. Ψάχνει να ανήκει στην προστασία των μετέωρων φίλων της στιγμής, την ανεμελιά, την ψευδαισθήση και την απόλαυση. Σεβαστοί γονείς, καθηγητές, Πολιτεία, Εκκλησία, με την αγνότητα της διαμαρτυρίας μας θέλουμε να κλονίσουμε την ύποπτη συμπεριφορά σας. Αφήσατε την οικογένεια ξέφραγη στην επιρροή του περιβάλλοντος, αδειάζοντας το κελάρι των πνευματικών και ηθικών παραδόσεων των παλαιότερων γενεών. Μας κληροδοτείτε το κενό. Δεν το θέλουμε αυτό το κληροδότημα! Αλλάξτε τη διαθήκη! Σεβαστοί γονείς, δεν είμαστε αχάριστοι, θέλουμε απλά πράγματα, θέλουμε την πυξίδα να πορευθούμε στην κοινωνία χωρίς κλυδωνισμούς, χωρίς ναυάγια. Ζητάμε από την καρδιά σας και όχι από την τσέπη σας, που απλόχερα μας δίνει. Βοηθήστε την οικογένεια να αμυνθεί, να μην υποκύψει στο θάνατο από την ηθική αστία! Η Πολιτεία ας σκύψει πάνω στην οικογένεια, βοηθώντας τους γονείς με σχολές γονέων και σεμινάρια μετά το γάμο και θα εισπράξει πολύ γρήγορα τα ευεργετικά αποτελέσματα. Οι εθελοντές της βίας και του χουλιγκανισμού θα πάψουν να υπάρχουν. Οι ψεύτικες αναζητήσεις των νέων, που τόσο στοιχίζουν όε ζωές και χρήμα, θα εξαφανιστούν. Στην ψυχική στήριξη των μελών της οικογένειας πάντοτε είχε ρόλο και η Εκκλησία, ρόλο κοινωνικό, που σήμερα έχει τραγικά ξεχάσει. Είναι λοιπόν καιρός να θυμηθεί αυτό το ρόλο, γιατί τα όποια προβλήματα αντιμετωπίζει δεν της παρέχουν άλλοθι για την αποχή της. Τελειώνοντας, αγαπητοί φίλες και φίλοι, θα ήθελα τονίσω και τη δική μας μεγάλη ευθύνη στην αναβάθμιση του ρόλου της οικογένειας, θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι η άρνηση δεν είναι λύση, ούτε η ασυδοσία ελευθερία. Η οικογένεια όμως θα είναι πάντα τόπος ασφάλειας για μας, στον οποίο μπορούμε να ξεχνάμε τις ήττες μας και να γιορτάζουμε τις νίκες. Ευχαριστώ πολύ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει η Μαρία ΔΟΥΤΣΙΝΗ,

φλίου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπημένε κύριε Σαμαράκη, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, κατάγομαι από το Τυχερό του ακριτικού Έβρου και ειδικότερα εκπροσωπώ το Λύκειο Σουφλίου. Το δημογραφικό είναι ένα από τα οξύτερα προβλήματα της εποχής μας και θεωρείται και μείζον εθνικό πρόβλημα. Ωστόσο, μέχρι τώρα δεν έχουν γίνει συστηματικές προσπάθειες για την αντιμετώπιση του, λες και η κοινωνία μας, η Πολιτεία μας κι εμείς οι ίδιοι είμαστε ναρκωμένοι στον μικρόκοσμο μας, στα μικροσυμφέροντα μας, στον ευδαιμονισμό μας. Η πρόσφατη απογραφή που αναφέρει περίπου 10.900.000 άτομα δείχνει πως μπορεί να είμαστε ωραίοι, αλλά είμαστε και λιγότεροι απ' όσο θα θέλαμε ή θα έπρεπε να είμαστε. Για να ανακάμψει ο ρυθμός των γεννήσεων, θα πρέπει να διαδοθεί το πρότυπο μεγάλης οικογένειας, καλά οργανωμένου, να δοθούν οικονομικά κίνητρα στους γονείς, να εκσυγχρονιστούν οι όροι εργασίας των γυναικών, να δίνονται επιπλέον επιδόματα στις αγρότισσες μητέρες και να αυξηθεί ο αριθμός των βρεφονηπιακών σταθμών. Είναι ζήτημα εθνικής επιβίωσης. Σε ένα δεύτερο στάδιο για προπαρασκευή κατάλληλων συνθηκών μιλούμε για δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, ανεύρεση νέων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και οργανωμένη ανακύκλωση των βιομηχανικών προϊόντων. Και όλα αυτά, γιατί ως λογικά αιτιατά της αύξησης του πληθυσμού θεωρούνται η ανεργία και η περιβαλλοντική υποβάθμιση. Ο πληθυσμός μας δεν είναι μόνο λιγοστός, αλλά και άνισα κατανομημένος. Έτσι, η κατάσταση που επικρατεί στον Έβρο και στις άλλες παραμεθόριες περιοχές είναι απελπιστική. Κάποτε ο τόπος έσφυζε από ζωή, στα πανέμορφα χωριά υπήρχε κόσμος και τα σχολεία ήταν γεμάτα. Η εξέλιξη θυμίζει το μυθιστόρημα της Πηνελόπης Δέλτα «Παραμύθι χωρίς όνομα», αφού η περιοχή άρχισε να αιμορραγεί. Τώρα, κύρια συναισθήματα των κατοίκων είναι η πικρία και η απογοήτευση που πηγάζουν από την αδιαφορία της πολιτείας. Σε κάθε περίπτωση οι νέοι αναζητούν το μέλλον τους σε κάποια μεγαλούπολη, εκεί που νιώθουν πως η φωνή τους έχει μεγαλύτερη δύναμη και που οι ευκαιρίες για επαγγελματική αποκατάσταση και συμμετοχή στον πολιτισμό είναι πραγματικά πολύ περισσότερες. Αυτήν τη στιγμή στον Έβρο ο πληθυσμός εκτιμάται γύρω στις 144.000 τη στιγμή που στην Αττική ζουν περίπου 7.000.000 άτομα. Μήπως σε αυτό το γεγονός καθρεφτίζονται οι προσπάθειες που έχουν γίνει όλα αυτά τα χρόνια για περιοχές της υπαίθρου; Μήπως εδώ διαφαίνεται το μέλλον ολόκληρης της Ελλάδας, αν σκεφθούμε ότι το ίδιο συμβαίνει και σε άλλες περιοχές; Μήπως το μέλλον φαντάζει και τραγικό, αφού οι περιοχές που ερημώνουν, είναι ακριτικές; Η απάντηση είναι καταφατική. Για να μην μείνουν, λοιπόν, μόνο τριακόσιοι να φυλάγουν τις σημερινές Θερμοπύλες μας, θα πρέπει να ληφθούν όχι πρόχειρα και προσωρινά μέτρα, αλλά να δοθούν άμεσες, αποτελεσματικές και ρηξικέλευθες λύσεις με υπευθυνότητα και φαντασία. Έτσι, πολύ σημαντικό είναι να γνωρίσουν οι παραμεθόριοι νομοί οικονομική ανάπτυξη, θα πρέπει να γίνει ανακατανομή της γης και ακόμη πλήρης εκμετάλλευση των υδάτινων πόρων. Αφού εκβαθυνθεί μάλιστα ο ποταμός Έβρος σε συνεργασία Ελλάδας-Τουρκίας, θα μπορέσουν να πλεύσουν και ποταμόπλοια που θα συμβάλλουν στην ανάπτυξη του εμπορίου και θα αποτελέσουν και πόλο έλξης τουρισμού. Επιπλέον, σε αγροτικές περιοχές θα πρέπει να μεταφερθούν οι σχετικές υπηρεσίες, όπως είναι ο ΕΛΓΑ και ο ΟΓΑ που απασχολούν χιλιάδες εργαζομένους και δεν υπάρχει κανείς λόγος που βρίσκονται στην

πρωτεύουσα. Ακόμα να ιδρυθούν περισσότερα κέντρα εκπαίδευσης στρατού και πανεπιστήμια. Όταν θα επιτευχθεί η αποκέντρωση και δεν θα υπάρχει πλέον συγκεντρωτισμός, θα μπορούν να προσεγγιστούν ευκολότερα οι ατομικές και κοινωνικές ανάγκες, ενώ θεσμοθετείται και η επιστροφή των εξουσιών εκεί όπου φυσιολογικά ανήκουν, στο άτομο. Ας προσπαθήσουμε άσκηνα πολίτες και πολιτεία μαζί, ο ένας αρωγός και συνεργάτης του άλλου προκειμένου να πάψει, επιτέλους, η Ελλάδα να αποκαλείται κράτος γερόντων και υδροκέφαλη χώρα. Έλεος! Ας βοηθήσουμε να ξαναζωντανέψει η ύπαιθρος, να αναστηθούν τα χωριά, να ξανανοίξουν τα αραχνιασμένα σχολεία, ώστε να έχει και το δικό μας παραμύθι αίσιο τέλος. Δεν θέλω να πιστεύω ότι όλα αυτά θα μείνουν απλές γραμμές στα πρακτικά, αλλά ότι θα έχουν εφαρμογή στον τόπο μας. Ευχαριστώ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Παναγιώτης ΚΟΥΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, Έφηβος Βουλευτής από την Αυστραλία, έχει το λόγο. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Αυστραλία Greek School Orthodox Community): Κύριε Πρόεδρε, Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, ο θεσμός της οικογένειας περνά σήμερα κρίση. Οικογένεια είναι ομάδα ανθρώπων που συνδέονται με δεσμούς αίματος και συνήθως κατοικούν κάτω από την ίδια στέγη. Από τα πολύ παλιά χρόνια η οικογένεια ήταν πάντα η βάση της ανάπτυξης των κοινωνιών. Κύριος ρόλος της οικογένειας στην κοινωνία μας κατά παράδοση, είναι η αναπαραγωγή της ανθρωπότητας και η απόκτηση απογόνων, τα παιδιά. Οι γονείς προσπαθούν να μεγαλώσουν και να διδάξουν στα παιδιά τους τον πολιτισμό τους, τα ήθη και έθιμα τους, τις παραδόσεις τους και προπάντων να γίνουν χρήσι

514

μοι πολίτες για τον εαυτό τους και την κοινωνία. Στο πρόσφατο παρελθόν η οικογένεια ήταν πολύ δεμένη, δηλαδή πολύ κοντά ο ένας στον άλλο. Ήταν ο παππούς, η γιαγιά, ο πατέρας, η μητέρα, τα παιδιά και ο καθένας είχε τη θέση του με τον ανάλογο σεβασμό και τις αρχές μιας καλής ηθικής και αξιοπρεπούς οικογενείας. Πάντα υπήρχαν οι συμβουλές των παλαιότερων και ο σεβασμός των νεωτέρων. Τα προβλήματα τα έλυναν μαζί με σεβασμό, ειλικρίνεια, κατανόηση, συνεργασία και πνεύμα αλληλοϋποστήριξης. Φυσικά, βοηθούσε το περιβάλλον, ιδίως στα χωριά όπου ήξερε ο ένας τον άλλο και η μία οικογένεια υποστήριζε την άλλη, καθώς οι νεώτεροι ήταν σε συνεχή επιτήρηση της οικογενείας τους, των συγγενών τους και των συγχωριανών τους. Ήταν δύσκολο η νεολαία να παραστρατήσει, καθώς μεγάλωναν οι νέοι, συνέχιζαν την καλή διαγωγή τους και τη μετέδιδαν στους απογόνους τους. Τα διαζύγια σ' αυτές τις δεμένες οικογένειες ήταν σπάνια, μάλλον ανύπαρκτα. Οι σχέσεις των δύο φύλων ήταν βασισμένες στις αρχές του ήθους, της τιμής, της ειλικρίνειας, της εμπιστοσύνης και του σεβασμού, αρχές μεγάλης αξίας για την ανάπτυξη οικογενειών και κοινωνιών. Τα τελευταία χρόνια οι αξίες που στήριζαν τις σχέσεις των ανθρώπων λείπουν, με αποτέλεσμα η οικογένεια να περνάει κρίση. Η κρίση είναι πολυποίκιλη, οι βάσεις των σχέσεων μεταξύ των γενεών, των φύλων και των ανθρώπων είναι διαταραγμένες, συγκρουόμενες και παρεξηγημένες. Είναι δύσκολο να βρούμε τις ομοιότητες της σημερινής οικογενείας με αυτές του πρόσφατου παρελθόντος. Οι γονείς δεν είναι τόσο πολύ κοντά με τους παππούδες, τα ζευγάρια χωρίζουν και υπομένουν όλες τις στεναχώριες των δικαστικών αγώνων και της οικονομικής καταστροφής και το χειρότερο τον πόνο και την ψυχολογική κατάπτωση που παθαίνουν τα παιδιά. Οι νέοι βλέποντας τις αποτυχίες των γάμων διστάζουν να παντρευτούν, με αποτέλεσμα να βλέπουν πιο απλή λύση τη συμβίωση. Έτσι ο αριθμός των ανύπαντρων μητέρων πολλαπλασιάζεται. Τα παιδιά

μεγαλώνουν σε μη σωστό οικογενειακό περιβάλλον. Οι νέοι εγκαταλείπουν το σπίτι τους, διότι θέλουν ανεξαρτησία και καθόλου έλεγχο. Όλα αυτά και άλλα επακόλουθα είναι αποδείξεις κρίσεως και ότι δεν υπάρχει πια δεμένη οικογένεια. Οι δεσμοί έχουν χαλαρώσει.' Οι αιτίες της κρίσεως της οικογενείας είναι πολλές. Μία από τις αιτίες είναι η συνήθεια σε μεγαλύτερη ελευθερία ότι; σχέσεις των δύο φύλων από μικρότερη ηλικία σε ανεπτυγμένο επίπεδο, με την τάση να απαιτείται το ίδιο και μετά το γάμο, δηλαδή κάτι σαν παντρεμένοι αλλά ελεύθεροι, με ό,τι εννοεί αυτή η έκφραση. Με δικαιολογία την ατομική ελευθερία χάνονται ορισμένες αξίες, με αποτέλεσμα να οξύνονται οι σχέσεις μεταξύ τους και να φθάνουμε στο χωρισμό.' Άλλη αιτία είναι ο τρόπος ζωής της πόλης, που δεν βοηθά στην ανάπτυξη ομαλών σχέσεων ανάμεσα στα μέλη της οικογενείας. Ο πατέρας απασχολείται στη δουλειά, στη μπυραρία, στις συγκεντρώσεις εργασίας ή με πελάτες. Η μητέρα ίσως εργάζεται ή είναι σε Λέσχη ή σε εθελοντική υπηρεσία. Τα παιδιά ή σπουδάζουν ή βγαίνουν έξω με τους φίλους τους, οπότε τα ερωτηματικά σχετικά με το είδος της παρέας τους είναι πολλά και ανησυχητικά.' Άλλη αιτία είναι η τεχνολογική εξέλιξη, όπως το αυτοκίνητο, όπου μπαίνει ο καθένας και σε λίγα λεπτά βρίσκεται πολύ μακριά. Η τηλεόραση, τα βίντεο απομακρύνουν ψυχικά τα μέλη της οικογενείας που στήνονται παθητικά μπροστά στην οθόνη για ώρες, χωρίς να επικοινωνούν μεταξύ τους. Σήμερα τα διαζύγια βγαίνουν πολύ εύκολα, αλλά τα επακόλουθα είναι δραματικά και πολλές φορές τραγικά. Είναι μεγάλη ανάγκη ο θεσμός της οικογενείας να διατηρηθεί, γιατί παίζει σημαντικό ρόλο στη διάπλαση του χαρακτήρα των παιδιών που είναι οι αυριανοί πολίτες της ανθρωπότητας. Θα πρέπει όμως να υπάρχει το σωστό περιβάλλον και δεν είναι καθόλου αναχρονιστικό να γυρίσουμε στις παλιές αξίες της οικογενείας, θα πρέπει να υπάρχει ειλικρίνεια στις σχέσεις του ζευγαριού, να γίνεται διάλογος για τα προβλήματα που δημιουργούνται, να υπάρχει περισσότερος χρόνος μεταξύ των μελών της οικογενείας, να δίνεται υπεύθυνη βοήθεια από τους κοινωνικούς λειτουργούς, για να γίνει πιο ανθρώπινη η ζωή στις μεγαλουπόλεις. Τέλος, η σωστή ανατροφή των παιδιών θα κάνει σωστούς πολίτες. Η οικογένεια δεν μπορεί να αντικατασταθεί. Ελπίζουμε ότι η κρίση θα περάσει και η οικογένεια θα γίνει πάλι υγιές κύτταρο της κοινωνίας μας. (Χε ιροκροτή ματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Ελευθερία Λαλαούνη, Έφηβος Βουλευτής από την Α' περιφέρεια Πειραιά, έχει το λόγο. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΛΑΛΑΟΥΝΗ (Α' Πειραιά Ενιαίο Λύκειο Εύβοιας Αίγινας): Καλημέρα, ονομάζομαι Λαλαούνη Ελευθερία, εκπροσωπώ το ενιαίο Λύκειο Αίγινας και το θέμα στο οποίο θα αναφερθώ είναι η υπογεννητικότητα. Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα της πατρίδας μας είναι η υπογεννητικότητα. Οι πολύτεκνες οικογένειες έχουν εκλείψει από την Ελλάδα. Οι νέοι επιλέγουν να κάνουν μόνο ένα παιδί. Λόγοι πολλοί. Η ανεργία και η αργοπορημένη επαγγελματική αποκατάσταση σχετίζονται άμεσα με την υπογεννητικότητα. (Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ) Σήμερα οι νέοι δεν αποκαθίστανται επαγγελματικά πριν τα τριάντα. Αυτό αναστέλλει κάθε σχέδιο τους για το μέλλον. Ποιος άλλωστε προγραμματίζει δημιουργία οικογένει

515

ας, όταν ο ίδιος δεν έχει λύσει το δικό του πρόβλημα επιβίωσης, σήμερα ο ανταγωνισμός στην αγορά εργασίας είναι τέτοιος που οι νέοι αναγκάζονται να επιμηκύνουν το χρόνο σπουδών και μεταπτυχιακά. Μετά το άγχος της επαγγελματικής αποκατάστασης διαδέχεται το άγχος της καθιέρωσης, της διατήρησης των κεκτημένων. Οι συνθήκες είναι

πιο πειστικές για τις γυναίκες που καλούνται να συνδυάσουν την επαγγελματική σταδιοδρομία με την οικογενειακή επιτυχία. Τις περισσότερες φορές θυσιάζεται η δεύτερη. Ειδικοί επιστήμονες, ιατροί και ψυχολόγοι υποστηρίζουν ότι οι γρήγοροι ρυθμοί ζωής, η μόλυνση του περιβάλλοντος, η ένταση του σύγχρονου τρόπου ζωής απομακρύνουν ακόμη περισσότερο τους νέους από τη δημιουργία οικογένειας. Επιπλέον, σήμερα η ανατροφή ενός παιδιού απαιτεί πολύ περισσότερα από ό,τι στο παρελθόν. Σύμφωνα με υπολογισμούς, ένα παιδί για να φτάσει στην ηλικία των 18, χρειάζεται η οικογένεια του να δαπανήσει 40 εκατομμύρια. Ας μην ξεχνάμε ότι και οι ελάχιστες οικογένειες πολυτέκνων συχνά διαμαρτύρονται ότι η ενίσχυση του κράτους παραμένει σε θεωρητικό επίπεδο και σπάνια φτάνει να υλοποιείται. Η ενθάρρυνση των Ελλήνων για την απόκτηση παιδιών πρέπει να γίνει κύριο μέλημα της πολιτείας και να παρθούν μέτρα άμεσα. Πρώτα από όλα, πρέπει να κατοχυρωθούν τα δικαιώματα της γυναίκας που αφορούν την κυοφορία, τη μητρότητα. Είναι γνωστό ότι στον ιδιωτικό τομέα, κυρίως γυναίκες σε κατάσταση εγκυμοσύνης απολύονται. Έτσι, οι περισσότερες γυναίκες δεν σκέπτονται να κάνουν παιδιά, καθώς το πρόβλημα δεν είναι πια να θυσιάσουν την καριέρα τους, αλλά το ότι αντιμετωπίζουν πρόβλημα επιβίωσης. Στη χώρα μας μόλις πρόσφατα κατοχυρώθηκαν τα οικογενειακά επιδόματα για τους δύο εργαζόμενους γονείς. Επιπλέον, η εργαζόμενη μητέρα έχει ανάγκη να ξέρει ότι το παιδί της είναι ασφαλές, όταν αυτή εργάζεται. Η λειτουργία βρεφονηπιακών σταθμών σε όλη την Ελλάδα δεν είναι γεγονός και οι ιδιωτικοί σταθμοί κοστίζουν στη μητέρα περισσότερα και από το μισθό της. Η παραδοσιακή γιαγιά έχει εκλείψει από την ελληνική οικογένεια που ζει στα αστικά κέντρα και η φύλαξη ενός νηπίου είναι πονοκέφαλος για τους νεαρούς εργαζόμενους γονείς. Επιπλέον, η κοινωνική ασφάλιση δεν είναι επαρκής για τη σύγχρονη οικογένεια. Η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη δεν είναι δεδομένη λόγω ελλείψεων ή κρουσμάτων διαφθοράς στον τομέα της υγείας. Οι αλλαγές στο ασφαλιστικό γεμίζουν ανασφάλεια τις εργαζόμενες μητέρες. Όλοι συνηθίζουν να λένε ότι είναι χρέος των Ελλήνων να αποκτήσουν παιδιά, αλλά, αν αρχίσουμε να γεννάμε και να μεγαλώνουμε παιδιά από υποχρέωση, τότε η κοινωνία θα γεμίσει από δυστυχημένους ανθρώπους. Αντί, λοιπόν, να θυμίζουμε στους Έλληνες το χρέος, θα ήταν προτιμότερο να τους δώσουμε κίνητρα για να αισθάνονται την ανάγκη να κάνουν παιδιά. Η κατοχύρωση του δικαιώματος της εργασίας σε συνδυασμό με την εξασφάλιση των συνθηκών, η απασχόληση να μην αντιστρατεύεται τη δημιουργία οικογένειας είναι πρώτη ευθύνη κάθε ευνομούμενης πολιτείας. Η χώρα χρειάζεται δημόσιους παιδικούς σταθμούς και νηπιαγωγεία που θα λειτουργούν σε ημερήσια βάση. Οι συνθήκες σε αυτούς τους χώρους θα πρέπει να τιμούν μια χώρα που ανήκει στην Ευρωπαϊκή Ένωση και όχι να γίνονται κεντρικά θέματα τηλεοπτικών εκπομπών. Ο εξοπλισμός των χώρων με τεχνική υποδομή αλλά και έμπυχο δυναμικό είναι πρώτιστη ανάγκη. Η αντιμετώπιση της ανεργίας να βοηθήσει όχι μόνο την οικονομία της χώρας αλλά και να σπλίσει τους νέους με αποφασιστικότητα για τη δημιουργία της οικογένειας. Όταν οι άνεργοι αντιμετωπίζονται ως στατιστικά μεγέθη και όχι ως πρόσωπα που ζουν μέσα στην ανασφάλεια, η υπογεννητικότητα θα είναι μια παλιά πραγματικότητα. Χρέος των κρατούντων, λοιπόν, είναι να σκύψουν άμεσα και με ευαισθησία επάνω σε αυτά τα θέματα. Η παροχή αξιοπρεπών συνθηκών υγείας, κυρίως σε απομακρυσμένες περιοχές είναι ευθύνη κάθε δημοκρατικής πολιτείας. Στην ακριτική Ελλάδα, όμως, τα βρέφη κινδυνεύουν, καθώς τα νοσοκομεία είναι ανεπαρκώς εξοπλισμένα. Η Εκκλησία επιπλέον οφείλει να δείξει το κοινωνικό της πρόσωπο. Η ενίσχυση υλική, ηθική των νέων θα μπορούσε να θερμάνει το

ενδιαφέρον τους για την απόκτηση παιδιών. Μπορεί να αξιοποιηθεί ένα μέρος των εσόδων της εκκλησίας για την αποκατάσταση των ανέργων ή των άγαμων μητέρων. Οι πολίτες κάνουν το χρέος τους, όταν νιώθουν ότι η πολιτεία σκύβει με ουσιαστικό ενδιαφέρον πάνω στο πρόβλημα τους. Ευχαριστώ πολύ. (Χε ιροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γείτονας): Η έφηβος Βουλευτής ΜΠΑΤΣΑΛΙΑ Μαρίαϊωάννα από τη Β' Αθήνας έχει ι το λόγο. (Χειροκροτήματα) ΙΩΑΝΝΑ ΜΑΡΙΑ ΜΠΑΤΣΑΛΙΑ (Β' Αθήνας 4ο Ενιαίο Λύκειο Αλίμου): Εντιμότατα κύριε Πρόεδρε, αγαπητέ σε όλους κ. Σαμαράκη, αγαπητοί φίλοι Έφηβοι Βουλευτές κυρίες και κύριοι, εκπροσωπώ το 4ο Λύκειο Αλίμου. Το θέμα που με προβληματίζει, ελπίζω να προβληματίσει και εσάς. Έχοντας μια μακροχρόνια επαφή με τον αθλητισμό, πρωταθλητισμό καθώς και από τη συμμετοχή μου στους πρόσφατους παραολυμπιακούς αγώνες του 2000 θα ήθελα να αναφερθώ στο παραολυμπιακό κίνημα για ένα καλύτερο αύριο. Η Αθήνα το 2004 θα κληθεί να οργανώσει τα δυο μεγαλύτερα αθλητικά γεγονότα στον κόσμο. Τους ολυμπιακούς και τους παραολυμπιακούς αγώνες. Δεκατέσσερις μέρες μετά τη λήξη των Ολυμπιακών αγώνων του 2004 το ολυμπιακό χωριό

516

θα ξαναγεμίσει με περισσότερους από 4000 παραολυμπιακούς αθλητές από 130 χώρες. Οι αθλητές αυτοί προπονούνται με την ίδια ένταση και ρυθμούς με ανάλογα προπονητικά προγράμματα, απαιτήσεις, προσδοκίες με τους ολυμπιακούς αθλητές. Η διαφορά τους είναι μόνο πως έχουν κάποια αναπηρία. Δεν πρέπει ωστόσο να γίνεται σύγχυση με τη διοργάνωση των σπέσιαλ ολύμπικ, όπου συμμετέχουν αθλητές με ακόμη και σοβαρές περιπτώσεις νοητικής στέρησης καθώς οι αγώνες αυτοί έχουν περισσότερο ψυχαγωγικό και εκπαιδευτικό χαρακτήρα και διαφοροποιούνται από την αυστηρά αγωνιστική φιλοσοφία των παραολυμπιακών. Συνεπώς, οι παραολυμπιακοί αγώνες είναι οι αντίστοιχοι ολυμπιακοί αγώνες αθλητών με αναπηρία. Βασικό χαρακτηριστικό τους είναι ότι έχουν το ίδιο πείσμα, επιμονή, ούτε λιγότερο ούτε περισσότερο, όπως και οι συνάδελφοι τους στους ολυμπιακούς αγώνες, θα ήθελαν να τους αντιμετωπίζουν ισότιμα ως αθλητές επιδόσεων. Ωστόσο, οι περισσότεροι απ' αυτούς παραμένουν πολύ προσγειωμένοι και γνήσιοι. Στην πραγματικότητα, οι παραολυμπιακοί αθλητές δεν έχουν τίποτε να ζηλέψουν από τις επιδόσεις που έχουν οι ολυμπιακοί αθλητές. Οι προσπάθειες τους ωστόσο μέχρι σήμερα υστερούσαν σε προβολή, με αποτέλεσμα η κοινή γνώμη να μη γνωρίζει τις προσπάθειες και τα αποτελέσματα που πετυχαίνουν συγκεκριμένοι αθλητές. Πεποίθηση της οργανωτικής επιτροπής του Αθήνα 2004 πρέπει να είναι ότι θα βοηθήσει το παραολυμπιακό κίνημα να αποκτήσει μια ξεχωριστή θέση στη συνείδηση των ανθρώπων στην Ελλάδα και τον κόσμο. Για τους λόγους αυτούς πρέπει να σχεδιασθούν και να εκπονηθούν στο άμεσο μέλλον, προγράμματα ενημέρωσης και εκπαίδευσης του κοινού σχετικά με το παραολυμπιακό γίνεσθαι. Οι άνθρωποι που θα ζήσουν από κοντά τους παραολυμπιακούς αγώνες θα νιώσουν μια ξεχωριστή αθλητική εμπειρία και θα αισθανθούν το πάθος και την αγωνία του παραολυμπιακού αθλητή όπως και του ολυμπιακού αθλητή για συμμετοχή και διάθεση. Ωστόσο, στην Ελλάδα το επίπεδο ανάπτυξης του παραολυμπιακού αθλητή δεν μπορεί να συγκριθεί με την εξέλιξη του στις αναπτυγμένες χώρες της Ευρώπης. Στο Σίδνεϋ οι παραολυμπιακοί αγώνες προσέλκυσαν 1.200.000 θεατές στα στάδια. Οι αγώνες προβλήθηκαν σε περισσότερες από 100 χώρες παγκοσμίως. Στην Ελλάδα όμως προβλήθηκαν δυστυχώς μόνο κάποια στιγμιότυπα και αυτό ύστερα από έντονες διαμαρτυρίες. Οι Έλληνες και οι Ελληνίδες αθλήτριες είναι μόνιμα απόντες και απύσες

από μεγάλα διεθνή μπιτιγκ που συμμετέχουν οι συνάδελφοι τους των άλλων χωρών. Η αντιμετώπιση της κοινωνίας. Η αντιμετώπιση των αθλητών με κινητικές, αισθητηριακές ή άλλες αναπηρίες είναι ποικίλη. Υπάρχει μια σύγχυση στην αντίληψη του κόσμου όσον αφορά την εικόνα που έχει σχηματιστεί για τους αθλητές με κινητικές ή άλλες αναπηρίες. Στην Ελλάδα δεν έχουν συμβάλει τα μέσα μαζικής ενημέρωσης στην αντικειμενική προβολή των παραολυμπιακών αθλητών. Όποτε αναφέρονται σε αθλητή με αναπηρία, δεν τον αντιμετωπίζουν ως αθλητική υπόσταση, συχνά δεν τον ονομάζουν καν αθλητή, αλλά χρησιμοποιούν αδόκιμες ορολογίες όπως αυτά τα παιδιά, οι νικητές της ζωής, πραγματικοί ήρωες και προσπαθούν να δραματοποιήσουν όσο μπορούν την περιγραφόμενη κατάσταση χωρίς να ασχολούνται καθόλου με την επίδοση και το επίτευγμα του αθλητή. Τα αίτια γι' αυτού του είδους τις προσεγγίσεις πρέπει να αναζητηθούν στην έλλειψη ανάλογης παιδείας των Ελλήνων. Τόσο οι ελλείψεις και τα κενά του εκπαιδευτικού συστήματος, όσο και η γενικότερη νοοτροπία που κυριαρχούσε στην ελληνική κοινωνία, να κρύβουν παιδιά με αναπηρίες αλλά και η τάση να περιθωριοποιούν αυτά τα παιδιά σε κλειστά ιδρύματα, θεωρώντας τα μιάσμα, τιμωρία ή ντροπή για την οικογένεια δεν βοήθησε στην ανάπτυξη αξιών ισότιμης αντιμετώπισης, ίσων ευκαιριών και σεβασμού για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Στην Ελλάδα αν δεν υπάρξουν αλλαγές στις κοινωνικές δομές, όσον αφορά στη νοοτροπία αντιμετώπισης των ανθρώπων με αναπηρίες, αν δεν υπάρξει συνειδητά ισότιμη μεταχείριση ουσιαστικότερη παιδεία, όχι τα δικαιώματα των αναπήρων αλλά των ανθρώπων, θα συνεχίσει να είναι δύσκολο για το ευρύτερο κοινό πρώτα να καταλάβει και αργότερα να συνειδητοποιήσει και να δεχθεί τη σημασία του παραολυμπιακού αθλητισμού και σαν αξία ζωής. Γίνεται λοιπόν πολύ χρήσιμο να ξεκινήσει συνεργασία με τις αθλητικές ομοσπονδίες αρτιμελών αθλητών όπου μπορεί να χρησιμοποιηθεί ήδη η υπάρχουσα τεχνική υποδομή και τεχνογνωσία όπου αυτό κρίνεται χρήσιμο. Τέλος, οραματίζομαι η οργανωτική επιτροπή Αθήνα 2004 να οργανώσει τους καλύτερους αγώνες και να εμπνεύσει όλους τους Έλληνες από το πάθος και την αποφασιστικότητα των παραολυμπιακών αθλητών που θα προσπαθήσουν σε αυτή την κορυφαία αθλητική διοργάνωση να επιτύχουν την καλύτερη επίδοση τους. Κλείνοντας θα ήθελα να ευχαριστήσω κατ' αρχάς την Επιτροπή μου που με επέλεξε ομόφωνα και όλους εσάς που με στηρίζατε στον μικρό μου αγώνα. Να είστε καλά. Ευχαριστώ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γείτονας): Η Έφηβος Βουλευτής Παπαδοπούλου Δέσποινα Νομός Σερρών, έχει το λόγο. ΔΕΣΠΟΙΝΑ Παν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ (Ν. Σερρών Ενιαίο Λύκειο Ν. Ζίχνης): Μου δόθηκε αυτή η ευκαιρία φέτος να ανέβω σ' αυτό το Βήμα και ειλικρινά ευχαριστώ όλους όσους θέλησαν να ακουστεί και η δική μου φωνή σήμερα. Άλλωστε, αυτό είναι και το μήνυμα που περνά ο θεσμός της Βουλής των Εφήβων, να μιλήσει δηλαδή και να ακουστεί ο καθένας με τη δική του φωνή.

517

Πριν πω οτιδήποτε, δίνω πολλά συγχαρητήρια σε όλους τους Εφήβους Βουλευτές που είναι σήμερα εδώ και ιδιαίτερα στους Έφηβους Βουλευτές της Ε' Επιτροπής, επειδή και μονό ήμουν κοντά στα παιδιά αυτά αυτές τις μέρες και ένιωσα πως ευτυχώς υπάρχουν ακόμα νέοι που έχουν συνείδηση, ωριμότητα και μόρφωση, μια κοινωνική μόρφωση. Αν μάθουμε κάποια στιγμή να αγαπάμε τη ζωή μας, πραγματικά όμως και αληθινά, ίσως και να την τοποθετήσουμε πάνω σε πιο ασυνήθιστες βάσεις. Ίσως να βλέπουμε τον Αλβανό, τον Ρώσο, τον Κορεάτη, τον Ιεχωβά, τον άνθρωπο με μαύρο ή κίτρινο χρώμα δέρματος ίσο και όμοιο με μας τους ίδιους. Ίσως να μη βάλουμε το χρήμα να μας εξουσιάζει σε κάθε τι.

Ίσως να μη χρειαστούμε ένα κινητό για να πούμε τι αισθανόμαστε για τον άλλο άνθρωπο. Ίσως να χαμογελάμε και να αγκαλιάζουμε με αγάπη και ενδιαφέρον έναν άνθρωπο που το χρειάζεται αυτό. Ίσως να μάθουμε να ζούμε με αξία την κάθε στιγμή της ζωής μας, κάνοντας τα έτσι όλα πιο μαγικά. Ίσως να αγαπήσουμε και να μη φοβηθούμε τον πόνο και το δάκρυ, γιατί και αυτά είναι μεγάλης αξίας πόνια μέσα στο παιχνίδι της ζωής. Αν κατορθώσουμε έστω και λίγα απ' όλα αυτά τα αγαθά και τα εφόδια της ζωής να πετύχουμε, τότε θα νιώσουμε πως είμαστε άνθρωποι, πόσο ακόμα άραγε άνθρωποι με άλφα κεφαλαίο; Ο Αντώνης Σαμαράκης κάποτε έγραψε «όσο υπάρχουν δύο άνθρωποι, υπάρχει μια αβεβαιότητα, όσο υπάρχουν δύο άνθρωποι υπάρχει ένα αρνούμαι». Να είστε όλοι καλά. Ευχαριστώ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γείτονας): Ο Έφηβος Βουλευτής ΠΟΥΛΑΚΑΣ Ιωάννης από το Νομό Μαγνησίας έχει το λόγο. ΠΟΥΛΑΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Ν. Μαγνησίας 5ο Ενιαίο Βόλου): Αξιότιμε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητοί φίλοι και φίλες, διάλεξα να ασχοληθώ με το θέμα των ναρκωτικών, διότι αποτελείτο πλέον διαχρονικό φαινόμενο, καθ' ότι ο εθισμός περνά δια μέσου των αιώνων αλλά και γιατί είναι το πιο σύνθετο πρόβλημα της σύγχρονης κοινωνίας μας, με ποικιλία επιπτώσεων. Επιπτώσεις στην υγεία του ίδιου του χρήστη και στον περίγυρο του, αφού αναζητεί συνεχώς συντρόφους και συνεπώς δημιουργεί μολυσματικό περιβάλλον από τη μετάδοση ασθενειών, όπως κυρίως το ΑΠ)8 και η ηπατίτιδα, από την αγχώδη αντίδραση του που αυξάνει τους κινδύνους τροχαίων ατυχημάτων, τη βία, την εγκληματικότητα και τις αυτοκτονίες, από τις παρενέργειες σε συνδυασμό με την ανεπαρκή διατροφή που έχουν αυτά τα άτομα και επιφέρουν ακόμα αποβολές και πρόωρες γεννήσεις μη υγιών βρεφών. Επιπτώσεις επιφέρουν και στην οικογένεια που οπωσδήποτε δημιουργούν τεταμένες σχέσεις και επιπτώσεις στο σχολείο και στις επιδόσεις τους. Είναι το φαινόμενο της εγκατάλειψης. Προκαλούν πόνο, στεναχώρια, ενοχές, διάψευση των ονείρων των γονέων τους, οικονομικές δυσχέρειες και στη συνέχεια, κοινωνικό αποκλεισμό λόγω προκατάληψης εργοδοτών, σε απώλειες ευκαιριών και αρνητική επαγγελματική σταδιοδρομία. Επιπτώσεις επιφέρουν στην κοινωνία και στην κοινωνική ζωή, διότι αυξάνει το φαινόμενο της παραοικονομίας, ξέπλυμα βρώμικου χρήματος, φοροδιαφυγή, κλοπές, διαρρήξεις, πορνεία, αυτοκτονίες κλπ. που κάνει το άτομο για να εξασφαλίσει τη δόση του και κυρίως για να αποφύγει τις συνέπειες της στέρησης. Τα αίτια που ορισμένοι άνθρωποι αναζητούν καταφύγιο στα ναρκωτικά οι κοινωνικοί επιστήμονες τα αναζητούν σε ψυχολογικά, κοινωνικά και οικονομικά κυρίως. Δεν δύνανται όμως να δώσουν σαφείς απαντήσεις, αφού τίποτα στην ανθρώπινη συμπεριφορά δεν είναι απόλυτο, διότι λίγα άτομα με χαμηλή αυτοεκτίμηση γίνονται χρήστες και πολλοί νέοι παρά τις αντιξοότητες και από προβληματικές ή με χαμηλό οικονομικό δείκτη οικογένειες δεν γίνονται χρήστες. Όσο πολύπλοκο, όμως, κι αν είναι το φαινόμενο, βέβαια, δεν μπορώ να μην δω ως πρώτο ένοχο την άγνοια των γονέων και κηδεμόνων μας, την περιέργεια και αυτοπροβολή που διακατέχει εμάς σαν παιδιά, τις κακές συναναστροφές και βεβαίως την έλλειψη ενημέρωσης και την ανάδειξη του προβλήματος στις σωστές του διαστάσεις που είναι χρέος της πολιτείας και όχι με τον αποπροσανατολισμό που υφιστάμεθα με μπαμπούλες και μύθους, διότι η δύναμη είναι προϊόν της γνώσης και η γνώση μας λέει ότι με την έναρξη της χρήσης των ναρκωτικών αρχίζει ένας φαύλος κύκλος μεταξύ κατοχής, χρήσης, διακίνησης, καλλιέργειας, εμπορίας όπου το άτομο παύει πια να είναι ελεύθερο και δρα μέσα σε φυσική και ψυχολογική εξάρτηση με κυρίαρχο στόχο μόνο την εξασφάλιση της δόσης του με οποιοδήποτε μέσο και τρόπο. Και για να αποκαταστήσει την ηρεμία του θα

κάνει το παν. Εδώ στην Ελλάδα, σε σύγκριση με άλλες χώρες της Ευρώπης, υπάρχουν τα χαμηλότερα ποσοστά χρηστών, γεγονός που οφείλεται στους ισχυρότερους οικογενειακούς δεσμούς, στη συνειδητοποίηση από τους νέους των κινδύνων που συνεπάγονται και στην αυστηρότερη νομοθεσία της Ευρώπης. Όμως οι νόμοι δεν θα πρέπει να γίνονται με διαχωριστικές γραμμές και παραθυράκια ή με τη λογική «γίνε τοξικομανής για να έχεις την εύνοια του νόμου» ή είσαι ή δεν είσαι εξαρτημένος θα θεραπευτείς». Κανείς νόμος, όσο απαγορευτικός ή φιλελεύθερος κι αν είναι, δεν θα καταπολεμήσει τα ναρκωτικά, αν αφ' ενός μεν δεν εφαρμόζονται στην αυστηρότητα τους και αν αφετέρου η αστυνομία, οι τελωνιακές ή λιμενικές αρχές δεν βοηθούνται αποτελεσματικά στη δίωξη με ανθρώπους και μέσα χωρίς τις αστήρικτες κατηγορίες, τα

518

πρόχειρα συμπεράσματα, την κοινή συνθηματολογία που πηγάζουν ίσως από μεμονωμένες περιπτώσεις επίορκων, ώστε οι εντεταλμένοι αυτοί φορείς να κάνουν απερίσπαστα το έργο τους και να μην ασχολούνται συνεχώς με την παρακολούθηση και σύλληψη των ίδιων ατόμων, ενδεχομένως δε και των ίδιων ποσοτήτων. Το κυριότερο όμως είναι η κοινωνία να βρει τρόπους να βοηθήσει τους νέους να ξεφύγουν από την αναζήτηση της φυγής, από το κενό της μοναξιάς που δημιουργούν οι μη ίσες ευκαιρίες, η ανεργία, το μπλοκάρισμα στην αγορά εργασίας από τους πολυθεσίτες και νεοσυνταξιούχους και σίγουρα οι δικές μας αποτυχίες στις αποφάσεις ζωής που καλούμαστε να παίρνουμε με το μυαλό των δεκαέξι μας χρονών. Όμως, με όλα αυτά δεν μπορώ να μην σκεφτώ το γιατί δεν αντιμετωπίζεται το πρόβλημα στη ρίζα του, και εννοώ στις χώρες παραγωγής που σε όλους μας είναι γνωστές από τους ισχυρούς της γης που με τόση υποκρισία και στημένες προφάσεις επεμβαίνουν και διαλύουν δύσμοιρα έθνη και δεν επεμβαίνουν να καταστρέψουν τις τεράστιες φυτείες σε συγκεκριμένα μέρη με συγκεκριμένη διακίνηση ακόμα και σ' αυτές τις ίδιες τις χώρες τους, για να εξαναγκαστούν οι λαοί να ασχολούνται με ωφέλιμα για τον άνθρωπο αγροτικά προϊόντα. Ίσως σ' αυτό να φταίει ο διαχωρισμός και η κατάταξη που θέλουν να κάνουν σία ναρκωτικά, αγνοώντας όμως πως η επιστήμη δεν κάνει διαχωρισμούς αλλά επιπλέον κατατάσσει σ' αυτή την κατηγορία τόσο το αλκοόλ, την καφεΐνη και τη νικοτίνη, όσο και τα χιλιάδες ηρεμιστικά, υπνωτικά και αγχολυτικά φάρμακα. Τέλος, εναπόκειται στο ίδιο το άτομο να καταλάβει ότι ο μόνος κερδισμένος από την υπόθεση των ναρκωτικών είναι κάποιος μεγαλέμπορος ο οποίος σημειωτέον δεν είναι χρήστης, να συνειδητοποιήσει ότι τα ναρκωτικά δεν λύνουν κανένα πρόβλημα αλλά αντιθέτως δημιουργούν. Και να μην επιτρέψει στους εμπόρους να μεταχειρίζονται το σώμα του σαν φαρμακευτικό πτυελοδοχείο. Και ας βάλουμε καλά όλοι στο μυαλό μας ότι για τα ναρκωτικά, όποια κι αν είναι, η αρχή το τέλος τους είναι πάντα το ίδιο, ο θάνατος. Ευχαριστώ πολύ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γείτονας): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αθανάσιος ΣΤΕΝΗΜΑΧΙΤΗΣ από τη Β' Αθήνας. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΤΕΝΗΜΑΧΙΤΗΣ (Β' Αθήνας · 3ο Ενιαίο Λύκειο Κηφισιάς): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητέ μας κύριε Σαμαράκη, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, κατ' αρχήν θα ήθελα να απευθύνω ένα τεράστιο «εύγε» στους εμπνευστές πρωτεργάτες, αλλά και σε όλους όσους εργάζονται για να δώσουν στους μαθητές ανεπανάληπτα μαθήματα δημοκρατίας μέσω του εκπαιδευτικού προγράμματος της Βουλής των Εφήβων. Ολοφάνερα η συμμετοχή του καθενός μας οφείλεται και στην προσπάθεια κάποιου άξιου εκπαιδευτικού του σχολείου του που θα ήθελε να ευχαριστήσω ιδιαιτέρως. Έτσι έχω την ευκαιρία να ευχαριστήσω και

προσωπικά από τούτο εδώ το Βήμα τη φιλόλογο κ. Κεϊσόγλου, του 3ου Λυκείου Κηφισιάς, το οποίο εκπροσωπώ. Το κύριο θέμα που ανέπτυξα στην επιτροπή μου ήταν το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας μας. Η ευαισθησία μου απέναντι σ' αυτό οφείλεται στο ό,τι αφ' ενός είμαι παιδί πολύτεκνης οικογένειας και αφετέρου στο ό,τι κατάγομαι από το ακριτικό Διδυμότειχο με το οποίο διατηρώντας άρρηκτους δεσμούς διαπιστώνω χρόνο με το χρόνο την αφαίμαξη συνολικά του πληθυσμού του νομού Έβρου. Η υπογεννητικότητα και τα πολλά τοπικά προβλήματα απειλούν εκείνους που φυλάττουν τα πλέον ευαίσθητα σύνορα της χώρας για να ζούμε όλοι οι υπόλοιποι ήσυχοι στις μεγαλουπόλεις μας. Μπορεί σαν χώρα να έχουμε αρκετά προβλήματα να επιλύσουμε. Όμως το πιο σημαντικό είναι ότι πλέον η πατρίδα μας εξελίσσεται σε χώρα γερόντων σύμφωνα και με τα αποτελέσματα της τελευταία έρευνας της ΕΙΓΚΟ8ΤΑΤ, που είναι η στατιστική υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι αριθμοί είναι αμείλικτοι καθώς τα τελευταία τριάντα χρόνια οι γεννήσεις μειώθηκαν κατά 35%. Ο δείκτης γονιμότητας έγινε 1,2 και συνεχώς μικραίνει, αφού πιο πρόσφατες έρευνες τον τοποθετούν στον 0,90 ενώ για την ανανέωση του πληθυσμού θα έπρεπε να ήταν 2,1. Οι εκπαιδευτικοί είναι οι πρώτοι που εισπράττουν τα αρνητικά αποτελέσματα αυτής της κατάστασης, αφού λιγοστεύουν κάθε χρόνο κατά δεκαπέντε χιλιάδες οι μαθητές της υποχρεωτικής εκπαίδευσης. Συνεπώς, τα αμέσως επόμενα χρόνια θα επηρεαστούν ακόμα πιο δραματικά και οι ανώτερες βαθμίδες της εκπαίδευσης. Η μείωση βέβαια των παιδιών σημαίνει και μείωση των στρατευσίμων και κατόπιν των εργαζομένων. Έτσι, ενώ η αναλογία εργαζομένων και συνταξιούχων έπρεπε να είναι τουλάχιστον 4 προς 1 για ένα υγιές ασφαλιστικό σύστημα, είναι 1,7 προς 1 με τάση να μειωθεί περισσότερο. Έρα, το δημογραφικό δεν είναι ένα απλό πρόβλημα αλλά ανατρέπει με την πάροδο του χρόνου οτιδήποτε άλλο έχει προγραμματιστεί, με αποτέλεσμα να δημιουργεί το ίδιο αμέτρητα άλλα προβλήματα. (Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ) Γνωρίζουμε ότι το Ελληνικό Κοινοβούλιο έχει ασχοληθεί με το θέμα αυτό πολλές φορές, όμως τα μέτρα που τελικά έχουν παρθεί αποδεικνύονται από μόνα τους ελλιπή, αφού δεν φέρνουν θετικά αποτελέσματα. Η λύση θα βρεθεί, μόνο αν θεωρηθεί το δημογραφικό σαν κυρίαρχο εθνικό πρόβλημα. Χρειάζεται να δοθούν τα κατάλληλα κίνητρα για να αλλάξει η νοοτροπία των νέων ζευγαριών για την απόκτηση περισσότερων παιδιών.

520

Το λαμπρό παράδειγμα δίνει η ηρωική τάξη των πολυτέκνων που πρέπει να βοηθηθεί κατάλληλα και να αποτελεί πρότυπο για κάθε ελληνική οικογένεια. Μόνο με αυτό τον τρόπο θα αποκτήσουν νόημα όλες οι άλλες προσπάθειες και θυσίες που κάνουμε σαν άτομα και σαν κοινωνία σε όλους τους άλλους τομείς. Για μας, τη νέα γενιά, κάθε καθυστέρηση είναι καθοριστική για τη μελλοντική μας ζωή και ειλικρινά δεν θα θέλαμε να σημαδευτεί η γενιά των γονιών μας με το βάρος της αποτυχίας στη λήψη των απαραίτητων αποφάσεων. Προσδοκούμε την πλήρη ενεργοποίηση της πολιτείας που οφείλει να πάρει τα απαραίτητα μέτρα που δεν θα τροποποιούνται, ούτε θα καταργούνται, αλλά θα δίνουν τη σιγουριά στα ελληνικά ζευγάρια ότι το κράτος θα στηρίξει την απόφαση τους να γεννήσουν και να μεγαλώσουν σωστά πολλά νέα Ελληνόπουλα. Ευχαριστώ πολύ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Ιωάννης Τζαμτζής από το Νομό Καβάλας έχει το λόγο. ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ (Νομός Καβάλας 5ο Ενιαίο Λύκειο Καβάλας): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι και φίλοι, θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας

από αυτό το Βήμα τις νεανικές μου ανησυχίες για ένα φαινόμενο που γνωρίζει έξαρση στις μέρες μας και όλοι ανεξαιρέτως πέφτουμε σης παγίδες του, το ρατσισμό. Το σύνολο των στερεότυπων και θεμελιωμένων ιδεών και πεποιθήσεων μας προκαταλαμβάνει και καταφέρνει δυστυχώς να μας κάνει δέσμους του. Ο ρατσισμός έχει διεισδύσει σε κάθε τομέα της καθημερινότητας και εμείς ακούσια τον υπηρετούμε, με αποτέλεσμα να στερούμε από τους συνανθρώπους μας τα δικαιώματα τους. Φερόμαστε ρατσιστικά στο γείτονα μας είτε γιατί ανήκει στο άλλο φύλο, είτε γιατί ήρθε στη χώρα μας από την Αλβανία ή τη ΓΕΩΡΓΙΑ και τον περιθωριοποιούμε, γιατί πιστεύει στο Βούδα ή στον Αλλάχ. Σ' αυτό το τελευταίο πρέπει να ρίξουμε κάθε βαρύτητα, γιατί κάθε στιγμή της μέρας άπειροι συνάνθρωποι μας γίνονται θύματα του θρησκευτικού ρατσισμού που είναι αποτέλεσμα φανατικών και μισαλλόδοξων απόψεων. Και αυτά σε μια Ελλάδα που έχουμε ανεξιθρησκεία και σεβόμαστε τη θρησκεία όλων. Δεν είναι κοροϊδία αυτό; Ξεγελάμε τους εαυτούς μας, γιατί ξεχνάμε το δικαίωμα στην ισότητα και την προσωπική ελευθερία και το θίγουμε με αγώνες και κινητοποιήσεις, μόνο όταν μας συμφέρει, μόνο όταν έχει να κάνει με τη δική μας απόλαυση. Έτσι, συνεχίζουμε σε μια δημοκρατική κοινωνία μέσα στην οποία θεωρητικά και μόνο είμαστε όλοι διαφορετικοί αλλά όλοι ίσοι. Σπουδαιότερο ρόλο στην υποκίνηση του θρησκευτικού ρατσισμού παίζουν ο φανατισμός και η μισαλλοδοξία, η έλλειψη δημοκρατικής συνείδησης, η εγωπάθεια, ο ατομικισμός, η έλλειψη σεβασμού προς τα ιδανικά της ισότητας, της ειρηνικής ύπαρξης και της ανεξιθρησκείας. Όλα αυτά με τον καιρό, χωρίς να το καταλαβαίνουμε, δημιουργούν πολλές αρνητικές συνέπειες στην κοινωνία, στους γύρω μας, αλλά και στους εαυτούς μας. Παράγουμε καθημερινά μίσος, αντιπάθεια, ακόμα και βία και μετά αναρωτιόμαστε γιατί βρίσκεται σε έξαρση η εγκληματικότητα στις μέρες μας. Εμείς οι ίδιοι την υποκινούμε και τη χρησιμοποιούμε και προσποιούμενοι τους ανήξερους ψάχνουμε τους ψεύτικους, τους φτιαχτούς εγκληματίες. Και παράλληλα, ως φιλελεύθεροι πάντα, περιθωριοποιούμε, εκμεταλλευόμαστε και αδικούμε τους συνανθρώπους μας που ανήκουν σε θρησκευτικές ή δογματικές μειονότητες. Συχνό και έντονο είναι το φαινόμενο των συγκρούσεων ανάμεσα σε άτομα με διαφορετικές θρησκευτικές αντιλήψεις, φαινόμενο που ασφαλώς κάνει πιο δύσκολη την επικοινωνία ανάμεσα στους ανθρώπους. Και είναι γενικώς αποδεκτό πως μία κοινωνία που έχει έλλειψη επικοινωνίας, δεν μπορεί να κάνει ούτε ένα βήμα μπροστά. Δεν μπορεί να αναπτυχθεί ούτε και να προοδεύσει. Πρέπει, λοιπόν, εμείς ως νέοι, να αγωνισθούμε για να διαμορφώσουμε την κατάλληλη για αρμονική συνύπαρξη, κοινωνία. Πρέπει να φτιάξουμε μία κοινωνία όπου οι ρατσιστικές αντιλήψεις δεν θα έχουν καμία θέση. Μία κοινωνία όπου ο καθένας θα ανέχεται και θα βοηθά το διαφορετικό διπλανό του, ανεξάρτητα από τις θρησκευτικές του πεποιθήσεις. Και δεν θα αποτελούν αυτές παράγοντα τριβών, αλλά αντιθέτως μέσω αυτών θα προσπαθούμε να ενισχύσουμε την επικοινωνία, να προάγουμε την ανεκτικότητα και την αμοιβαία κατανόηση μεταξύ των λαών. Δυστυχώς, πολλοί με την αδιαφορία τους ενισχύουν ουσιαστικά τους ρατσιστές και άλλοι με την διστακτικότητα τους γίνονται συνένοχοι τους. Υπάρχει όμως ανάγκη να συνειδητοποιήσουμε όλοι τον κίνδυνο που μας απειλεί και να συντονίσουμε τις προσπάθειες μας για την καταπολέμηση κάθε μορφής διακρίσεων. Ας συμμετέχουμε, λοιπόν, όλοι ενεργά στον αφανισμό του φαινομένου. Ας σκίσουμε τα δίχτυα του ρατσισμού που μας κρατούν εγκλωβισμένους. Ας συνδράμουμε όλοι και ας κατεδαφίσουμε τα τείχη που ύψωσαν οι προγονοί μας και ας τα αφήσουμε γκρεμισμένα στους απογόνους μας για να ζήσουν πιο ελεύθερα, πιο αρμονικά και πιο ειρηνικά με τους συνανθρώπους τους. Ευχαριστώ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ

(Απόστολος Κακλαμάνης): Η Μαρία ΦΕΖΓΚΑ, Έφηβος Βουλευτής από το Νομό Αχαΐας, έχει το λόγο. ΜΑΡΙΑ ΦΕΖΓΚΑ (Νομός Αχαΐας Β' Ενιαίο Λύκειο Αιγίου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητέ κύριε Σαμαράκη, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, λέγομαι ΦΕΖΓΚΑ Μαρία και εκπροσωπώ το Β' Ενιαίο Λύκειο Αιγίου. Θα ήθελα να σας μιλήσω ευθέως, κοιτάζοντας σας στα

521

μάτια και χωρίς να τα γράψω κάπου. Μα, δεν μπορώ, γιατί οι σκέψεις μου μπερδεύονται και μου είναι δύσκολο να πω όλα αυτά που πρέπει. Στην αρχή αναρωτήθηκα για ποιο θέμα να μιλήσω. Και τότε σκέφθηκα το ρατσισμόξίζε τον κόπο, γιατί το ρατσισμό τον βλέπω καθημερινά στα μάτια των ανθρώπων, στα βλέμματα και στις σκέψεις που αυτοί προσπαθούν να κρύψουν. Αλλά μάταια, γιατί αυτά φαίνονται σαν τον ήλιο την ημέρα. Γιατί νομίζετε ότι τα βλέπω εγώ όλα αυτά; Για τον απλούστατο λόγο, επειδή είμαι ξένη. Δεν θέλω να σας κουράσω, γιατί και εγώ άνθρωπος σαν και εσάς είμαι, γεμάτη φιλοδοξίες και όνειρα για το μέλλον, με πολύ όρεξη να ζήσω τη ζωή μου καλά και ωραία. Είμαι άνθρωπος σαν και σας με πατρίδα και χωρίς πατρίδα. Εγκαταλείψαμε την Αλβανία πριν μερικά χρόνια, όταν το μαύρο πέπλο του θανάτου είχε σκεπάσει τη χώρα μου, όταν το μόνο που επικρατούσε ήταν το χάος και ο πόλεμος. Ελπίζαμε μια καλύτερη ζωή για καλύτερα όνειρα και ένα πιο ασφαλές μέλλον και έτσι αφήσαμε πίσω ό,τι πιο πολύ αγαπήσαμε, ό,τι πολυτιμότερο και ωραιότερο είχαμε: Την πατρίδα μας, τους φίλους και συγγενείς μας και μια βαλίτσα γεμάτη αναμνήσεις. Αφήσαμε πίσω, επίσης, δραματικές εικόνες που ακόμα και τώρα μου έρχονται στο μυαλό σαν ένα κακό όνειρο, όπως δολοφονίες, απαγωγές και το αγαπημένο σχολείο που το φρουρούσαν οπλισμένοι άνδρες. Όλα αυτά, λοιπόν, τα άφησα πίσω και έφθασα στη χώρα της δημοκρατίας που τόσο πολύ είχα ονειρευτεί. Η αρχή ήταν δύσκολη, πολύ δύσκολη και εγώ πολλές φορές έπρεπε να αντιμετωπίσω δύσκολες καταστάσεις και να τα βγάλω πέρα μόνη μου. Τα βλέμματα γεμάτα έλεος των συμμαθητών αλλά και των καθηγητών με πλήγωναν. Εγώ δεν ζητούσα από αυτούς έλεος, αλλά μόνο λίγη αγάπη. Ίσως αυτό να μην ήταν τίποτα, αλλά ίσως για μένα να ήταν τα πάντα. Με πλήγωναν, επίσης, και οι λέξεις ορισμένων καθηγητών γιατί όλοι εσείς οι Αλβανοί είστε ίδιοι. Δεν ήξερα γιατί το έλεγαν αυτό. Και εγώ κλεινόμουν και έκλαιγα μέσα μου. Πώς μπορώ, όμως, να ξεχάσω τη φιλόλογο που στάθηκε δίπλα μου και εγώ δεν ήξερα πώς να την ευχαριστήσω; Αυτή η καθηγήτρια μου έδινε θάρρος και κουράγιο και εγώ την αγάπησα πολύ. Δεν ήταν όμως η μόνη καθηγήτρια που με βοήθησε. Υπήρχαν και υπάρχουν και άλλοι καθηγητές και συμμαθητές που με βοήθησαν. Υπήρχαν, όμως, και συμμαθητές που απομακρύνονταν από εμένα κι εγώ συχνά έμενα μόνη μου. Όσες φορές με κοιτούσαν αδιάφορα, το χαμόγελο μου πάγωνε, ο ήλιος σκοτεινίαζε, η φύση έχανε την ομορφιά της. Γιατί έπρεπε να ήταν όλα τόσο δύσκολα; Γιατί έπρεπε πολλοί άνθρωποι να μας βλέπουν με άλλη ματιά; Γιατί ο θεός μας είχε γυρίσει την πλάτη; Αναρωτιόμουν γιατί γεννήθηκα. Γιατί είμαι Αλβανίδα. Μα, ήταν κάτι που δεν μπορούσα να αλλάξω. Όμως, δεν το έβαζα κάτω. Σκεφτόμουν ότι κάποια μέρα αυτοί θα με γνώριζαν καλύτερα και τα βλέμματα τους δεν θα ήταν πια κρύα όταν θα με έβλεπαν, αλλά γεμάτα αγάπη και τρυφερότητα. Ίσως, ήθελα να τους δείξω ότι εμείς οι Αλβανοί έχουμε ήθη και έθιμα και δεν είμαστε όλοι εγκληματίες. Έτσι λοιπόν έζησα εγώ το ρατσισμό. Βέβαια, ο σημερινός ρατσισμός δεν έχει πάρει τις διαστάσεις που είχε στη Γερμανία το 1930 και 1940, όπου εκατομμύρια Εβραίοι κάηκαν στους χιτλερικούς φούρνους ή όπως η ΚουκλουξΚλαν στις Η.Π.Α., που μέχρι το 1960 σκότωνε ακόμη και στη

μέση του δρόμου αθώους μαύρους. Βέβαια, σήμερα, ο ρατσισμός δεν έχει πάρει τέτοιες διαστάσεις, όμως, πολλές φορές και ένα βλέμμα, μια λέξη, ένα ψεύτικο χαμόγελο σε κάνει να νιώθεις εξευτελισμένη και ταπεινωμένη. Γιατί όλοι μας λίγο ή πολύ είμαστε ρατσιστές. Όμως, ας μην ξεχάσουμε τα λόγια του Πολ Βερλέν, πως τίποτα δεν είναι καλύτερο για την ψυχή από το να κάνουμε λιγότερο λυπημένη μιαν άλλη ψυχή. Κλείνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσοι όχι μόνο μου έδωσαν την ευκαιρία να γράψω, αλλά και να κερδίσω και να έρθω εδώ στη Βουλή των Εφήβων. Επίσης, θέλω να ευχαριστήσω την ελληνική Κυβέρνηση που στάθηκε δίπλα μας, που άνοιξε τις πόρτες, μας βοήθησε και μας έδωσε κουράγιο. Σας ευχαριστώ πολύ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αιόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ευδοξία Γεωργακοπούλου από το Σικάγο των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής. Ήρθες τώρα ή ήσουν εδώ πριν από τα γεγονότα; ΕΥΔΟΞΙΑ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Η.Π.Α. Εκπαιδευτήρια «ΑΘΗΝΑ» Σικάγο): Ήρθα την Κυριακή. ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ήρθες την Κυριακή. Μπράβο. ΕΥΔΟΞΙΑ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Η.Π.Α. Εκπαιδευτήρια «ΑΘΗΝΑ» Σικάγο): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Σαμαράκη και Έφηβοι Βουλευτές, όσον αφορά στην εθνική μας άμυνα, η απάντηση είναι μία: Όποιος θέλει να είναι Έλληνας και με ελληνική συνείδηση, είτε πολιτικός, είτε υπεύθυνος, είτε απλός πολίτης, πρέπει να υπεραμύνεται και να προστατεύει τα συμφέροντα της πατρίδας του, κράτος και έθνος ταυτόχρονα. Οι θέσεις που θα λαμβάνουν θα είναι υπέρ της πατρίδας και της απόκτησης των χαμένων πατρίδων. Είναι λογικό πως τέτοιου είδους θέσεις θα θίγουν τα συμφέροντα των γειτονικών χωρών και ιδίως... (Χειροκροτήματα) Είναι λογικό πως τέτοιου είδους θέσεις θα θίγουν τα συμ

522

φέροντα των γειτονικών χωρών και ιδίως των Βαλκανικών και της γειτονικής Τουρκίας. Όμως είναι αναπόφευκτο φαινόμενο και πρέπει να είμαστε σκληροί, γιατί την ειρήνη δεν θα την αποκτήσουμε χαρίζοντας κάθε φορά και μια από τις πατρίδες μας. Ή εάν έχουν χαριστεί, δεν θα πρέπει να τις σβήσουμε. (Χειροκροτήματα) Αφού εμείς δεν πράττουμε τούτο, πώς είναι δυνατόν να το γνωρίζουν οι ξένοι, που πέρα από τον αφανισμό των Ποντίων θέλουν και της υπόλοιπης Ελλάδας και του ελληνισμού; Το 1940 τρεις φορές ο ελληνικός στρατός πάτησε στη Βόρειο Ήπειρο και πάλι οι φίλτατες δυνάμεις τη χάρισαν στην Αλβανία. Και αντί να διεκδικούμε εμείς την «αδελφή» μας, έρχονται οι Αλβανοί που τους φιλοξενούμε και με δωρεάν περίθαλψη και μας ζητούν την ελεύθερη Ήπειρο. Ερωτώ: Ποια είναι η θέση μας; Εκείνοι έχουν τοθάρρος και βγάζουν φυλλάδια ανενόχλητοι, κυνηγούν τα αδέρφια μας και καταπατούν τα ανθρώπινα δικαιώματα. Και εμείς ως κράτος τι λέμε; Νότια Αλβανία με ελληνική μειονότητα; Ε, λοιπόν, όχι! Η νέα γενιά πρέπει να γνωρίσει πως η Βόρεια Ήπειρος μας ανήκει. Αυτό πρέπει να μάθουμε στα σχολεία μας. Αμφισβητείται η ελληνικότητα της Μακεδονίας. Αναφέρεται επίσης πως ο Μέγας Αλέξανδρος δεν ήταν Έλληνας αλλά Σκοπιανός. Τι έχουμε να πούμε, αν δούμε τους χάρτες που κυκλοφορούν στην Αμερική που τα Σκόπια τα ονομάζουν Μακεδονία; Στα αμερικάνικα σχολεία αυτό μας λένε. Σαν μαθητές απαντούμε στους δασκάλους μας και τους λέμε ότι η ιστορία είναι γραμμένη λάθος. Σαν κράτος, όμως, σαν έθνος, τι πρέπει να κάνουμε; Τα Σκόπια χωρίς μεγάλο κόπο πέτυχαν αυτό που ήθελαν. Εμείς, όμως, σαν κράτος και Σ.Α.Ε. διορίσαμε και ελληνικό λόμπι έχουμε και θρησκευτικούς ηγέτες προσκυνάμε και προξενεία έχουμε. Όλα αυτά, όμως, δεν πετυχαίνουν τίποτα. Το Σ.Α.Ε. δεν διορίστηκε για να βρίσκει έναν Έλληνα εδώ και έναν Έλληνα εκεί, αλλά για να κινείται με μία πολιτική γραμμή. Ένα

γνωρίζω σαν Ελληνοπούλα. Πως μέσα στα αμερικάνικα σχολεία τους λέμε πως η Βόρεια Ήπειρος είναι Ελληνική, πως η Μακεδονία είναι Ελληνική και ο Μέγας Αλέξανδρος Ελληνικότατος. Την ιστορία μας τη στραγγαλίζουν. Όλοι αυτοί, όμως, ανήκουν σε κάποια θρησκεία. Όλες οι θρησκείες δέχονται την (δια Βίβλο. Εκεί μέσα, στην προφητεία του Δανιήλ, Κεφάλαιο 8ο, ο θεός ονομάζει το Μέγα Αλέξανδρο βασιλιά των Μακεδόνων, βασιλιά των Ελλήνων. Τι έχουν να πουν γι' αυτό; Πού είναι οι δικοί μας θρησκευτικοί ηγέτες να λάβουν θέση και να δώσουν θρησκευτικά πλέον την απάντηση; Ναι, υπάρχει κρίση στα Βαλκάνια και θα συνεχίσει. Καταλαβαίνω πόσο δύσκολη είναι η θέση των υπευθύνων, γιατί κρατούν τις ζωές μας στα χέρια τους. Έξω, όμως, ξέρετε γιατί μας κρίνουν; Γιατί δεν έχουμε μία φωνή εξωτερικής πολιτικής, όλα τα κόμματα, όπως η Τουρκία. Όλα τα κόμματα πρέπει να βοηθήσουν το κάθε κυβερνών κόμμα για την ευημερία στον τόπο μας. Στην εξωτερική πολιτική πρέπει ομόψυχα να στηρίζουν κοινές θέσεις, με μία φωνή. Τότε θα έχουμε το σεβασμό όλων των κρατών. Έγινε η διχοτόμηση της Κύπρου. Γιατί; Τί ωφέλησε αυτό, όταν ειρηνικά ζούσαν οι δύο φυλές; Δυστυχώς, προδοσίες γνωρίζουμε. Προδότες, όμως, ποτέ. Τα συμφέροντα των μεγάλων τα πληρώνουν οι μικροί. Όσον αφορά τους απόδημους Έλληνες, είναι ένα θέμα που έχει αφεθεί από το Υπουργείο Παιδείας στα χέρια της Αρχιεπισκοπής που για 150 χρόνια από την ύπαρξη της Αμερικής έβαλε γερά τα θεμέλια του ανθελληνισμού δείχνοντας, όμως, προσωπείο προστάτιδας του Ελληνισμού. Είναι τυχαίο το γεγονός πως ενώ ο Ελληνισμός στην Αμερική μεγαλουργεί, τα σχολεία κλείνουν; Η γλώσσα μας διαμελίζεται και οι υπεύθυνοι θαυμάζουν το ολέθριο έργο και τον ανθελληνισμό. Ξέρετε ποια είναι η απάντηση των υπευθύνων της Αρχιεπισκοπής όπου παρασύρει το ποίμνιο και το Υπουργείο Παιδείας; Οι δάσκαλοι από την Ελλάδα είναι αγράμματοι. Ξέρετε τι εννοούν με αυτό; Πως οι δάσκαλοι από την Ελλάδα δεν μιλούν αγγλικά. Σας ερωτώ: Εμείς τα ελληνόπουλα θα μάθουμε ελληνικά από αγγλόφωνους ή ελληνόφωνους δασκάλους; Τέλος, θα αναφερθώ στη τρομοκρατία που χτυπώντας την υπερδύναμη τάρaxe ολόκληρο τον κόσμο. Όλοι μας με κομμένη την ανάσα παρακολουθούμε την εξέλιξη των πραγμάτων αλλά και όλοι απορούμε πως μια υπερδύναμη σαν την Αμερική με άριστη τεχνολογία δεν πρόλαβε να ελέγξει γρήγορα την κατάσταση και συνέβη το μοιραίο. Όλοι αναρωτιούνται και ταυτόχρονα φοβούνται. Όποιος κινείται τρομοκρατικά θεωρούν πως είναι δειλός και όχι μαχητής. Ο μαχητής χτυπά με πρόσωπο καθαρό. Όμως, μήπως είναι μόνο η υπερδύναμη που δέχτηκε τρομοκρατική ενέργεια; Η Ελλάδα που συνεχώς πλήττεται... ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ευδοξία, με συγχωρείς πάρα πολύ αλλά ο χρόνος είναι ορισμένος και οι συνάδελφοι σου περιμένουν και θα πρέπει κάποια στιγμή να κλείσεις. ΕΥΔΟΞΙΑ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Η.Π.Α. Εκκια-δευιήρια «ΑΘΗΝΑ» Σικάγο): Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε. Δεν έχω τίποτε άλλο να πω. Ευχαριστώ πολύ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η κυρία Έλενα Κλεάνθους Έφηβος Βουλευτής από την Λευκωσία έχει το λόγο.

523

ΕΛΕΝΑ ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ (Λευκωσία Λύκειο Παλου-ριώτισσας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι Υπουργοί και Αρχηγοί των κομμάτων, αγαπητέ κύριε Σαμαράκη, Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, χαρά στο νέο που θαρρεί πως έχει χρέος να ξαναδημιουργήσει τον κόσμο, να τον κάνει πιο σύμφωνο με την αρετή και τη δικαιοσύνη, πιο σύμφωνο με την καρδιά του, γιατί αυτή η μαχητικότητα και ο ενθουσιασμός είναι μέσα στη φύση των νέων, οι οποίοι πιστεύουν ότι αν πάρουν κάποτε τη δύναμη στα χέρια τους

θα ξεριζώσουν την κάθε κακία και θα πλάσουν έναν κόσμο δίχως καμία ατέλεια και αδικία, έναν κόσμο ανιδιοτελή που να νοιάζεται μόνο για το κοινό και όχι για το ατομικό συμφέρον. Δυστυχώς, όμως, οτιδήποτε οι ώριμοι σπέρνουν, αυτό θα θερίσουν από τη μελλοντική γενιά. Και αυτό που σπέρνουν οι ώριμοι είναι ένα κόσμος γεμάτος μίσος, αδικία, πόλεμο, θάνατο, καταστροφή. Στη σημερινή κοινωνία και ενώ ο σύγχρονος άνθρωπος ιδιαίτερα ο άνθρωπος στις ανεπτυγμένες χώρες επιθυμεί την ειρήνη συγχρόνως προετοιμάζεται για πόλεμο ή εξωθεί άλλους λαούς σε πολεμικές συγκρούσεις μεταξύ τους. Ενώ επιδιώκει την οικονομική συνεργασία, οργανώνεται με βάση τον οικονομικό ανταγωνισμό. Ενώ υποστηρίζει την επικράτηση της δικαιοσύνης, ακολουθεί την αρχή του συμφέροντος. Και ενώ διακηρύσσει την προσήλωση του στα ανθρώπινα δικαιώματα, στην πράξη τα υποτάσσει στη σκοπιμότητα της στιγμής. Έτσι, τη στιγμή που η τεχνολογική πρόοδος αυξάνεται με γοργούς ρυθμούς και τα σύγχρονα μέσα, ηλεκτρονικοί υπολογιστές, διαδίκτυο, τηλεόραση, οδηγούν στην εδραίωση της παγκοσμιοποίησης, δυστυχώς δεν μιλάμε για οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη, αλλά για παγκοσμιοποίηση της βίας, της τρομοκρατίας και της εγκληματικότητας. Μέσα σε αυτό τον κόσμο ανδρώνεται η νέα γενιά και σε αυτόν προσπαθεί να ενσωματωθεί, αναγκασμένη να συμβιβαστεί με το ρεύμα των νέων καιρών, προσπαθώντας να αντιμετωπίσει τις σύγχρονες προκλήσεις. Ιδιαίτερα για τη νεολαία της Κύπρου αυτές οι προκλήσεις είναι πιο έντονες. Φαντασθείτε πόσο δύσκολο είναι για εμάς τους έφηβους Ελληνοκύπριους να ζούμε σε μια ημικατεχόμενη πατρίδα και να στερούμαστε τα βασικότερα ανθρώπινα δικαιώματα, της ελεύθερης διακίνησης, της ιδιοκτησίας, της κρατικής υπόστασης. Δεν ζητάμε τον οίκτο, αλλά συμπαράσταση, γιατί οι νέοι της Κύπρου βιώνουμε καθημερινά το δικό μας δράμα και αγωνιζόμαστε για ένα καλύτερο μέλλον, αναζητώντας μια ολοκληρωμένη πατρίδα. Την ίδια στιγμή στην άλλη άκρη της γης μια άλλη νεολαία ενώ ζει σε ένα υγιές και ανεπτυγμένο περιβάλλον βιώνει τη δική της τραγωδία. Είναι η νεολαία της Αμερικής που καλείται να αντιμετωπίσει τα χτυπήματα τρομοκρατών. Και στις δύο περιπτώσεις ένας λαός κατατρεγμένος θρηνεί για τους νεκρούς, αγνοούμενους πρόσφυγες. Ένας λαός που θα αναζητήσει στο πρόσωπο της νεολαίας την ελπίδα. Και ελπίδα είμαστε εμείς, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές. Θα βαδίσουμε στα ίχνη της προηγούμενης γενιάς; Θα διαπράξουμε τα αιώνια λάθη της ιστορίας; Ή μήπως θα προσπαθήσουμε να κτίσουμε ένα νέο κόσμο, όσο ουτοπικό και αν ακούγεται αυτό; Άλλωστε όπως λέει και ο Τόμας Μαν, «νέος θα πει να είσαι αυθόρμητος, να μείνεις κοντά στις πηγές της ζωής, να μπορείς να ορθώνεσαι και να τραντάξεις τις αλυσίδες ενός φθαρμένου πολιτισμού. Να τολμάς αυτό το οποίο οι άλλοι δεν έχουν κουράγιο να επιχειρήσουν». Εμείς ποιο δρόμο θα διαλέξουμε; Ευχαριστώ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Γιατί οι Έλληνες της Κύπρου τόσο πλούσια ελληνική γλώσσα και τόσο εκφραστικά; Να σκεφθείτε πάνω σ' αυτό. (Χειροκροτήματα) Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κυριακή MATZAPIΔΟΥ από το Νομό Δράμας. ΚΥΡΙΑΚΗ MATZAPIΔΟΥ (Νομός Δράμας 2ο ΤΕΕ Δράμας): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητέ Αντώνη Σαμαράκη και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, κατ' αρχήν θα ήθελα να ευχηθώ περαστικά στον Έφηβο Βουλευτή Γρηγόρη και συγχρόνως να στείλω τις θερμότερες ευχές μου για γρήγορη ανάρρωση. Θα ήθελα να ευχαριστήσω αυτούς που εργάστηκαν για το πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων». Εμείς οι Έφηβοι πρέπει να συμμετέχουμε στα κοινά. Πρέπει να μας δίνεται ο λόγος. Πρέπει να έχουμε τη δυνατότητα να εκφράσουμε τη γνώμη μας σε θέματα πολιτικά, κοινωνικά, οικονομικά. Πιστεύω ότι το Πρόγραμμα έχει ήδη πετύχει, γιατί έχει βρει μεγάλη ανταπόκριση όλους εμάς. Αυτές τις μέρες είχαμε την πρώτη επαφή με το ελληνικό

Κοινοβούλιο. Ο ναός της Δημοκρατίας, όπως συνηθίζουμε να τον αποκαλούμε, πιστεύω ότι μας γοήτευσε όλους. Στις τρεις συνεδριάσεις που παρακολούθησα στην Επιτροπή Εθνικής Έμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων οι Έφηβοι Βουλευτές ασχολήθηκαν, κυρίως, με την παγκοσμιοποίηση, με το Κυπριακό και με τις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Εγώ, όμως, θα ήθελα να σας μιλήσω για ένα θέμα που είναι πάντα επίκαιρο για όσους θέλουν να χαρακτηρίζονται άνθρωποι με άλφα κεφαλαίο και που πρέπει να απασχολεί ολόκληρη την ανθρωπότητα και αυτό είναι η δραματική κατάσταση στον Τρίτο Κόσμο. Στα όρια της αναγκαιότητας και ευκαταίας παγκόσμιας συνεργασίας και του χρέους της χώρας μας απέναντι στις υπό ανάπτυξη τριτοκοσμικές χώρες, δηλαδή τα φτωχά κράτη της γης

524

που βρίσκονται κυρίως στο νότιο ημισφαίριο, Ασία, Αφρική, Νότιο Αμερική, γίνονται συχνές αναφορές στα προβλήματα τους. Πείνα και εξαθλίωση που κυριαρχούν στις υποανάπτυκτες χώρες. Ανομβρία, ασιλία, ασθένειες, πολεμικές συγκρούσεις αναλφαβητισμός. Καυτηριάζεται η εγκληματική αδιαφορία των προηγμένων χωρών γι' αυτές και επισημαίνεται το ευρύ χάσμα μεταξύ πλούσιων και φτωχών χωρών, το οποίο μεγαλώνει στα πλαίσια της παγκοσμιοποίησης. Δηλαδή συνειδητοποιούμε σιγάσιγά ότι οδεύουμε σε έναν τρόπο ζωής με είδωλο το αμερικάνικο εντελώς αποτυχημένο μοντέλο. Η ανίδεη αυτή συμπεριφορά τους συντελεί στην αδιαφορία των πλούσιων χωρών για την κατάσταση αυτή που πλήττει κυρίως τα δεκαπέντε εκατομμύρια παιδιά του Τρίτου Κόσμου που πεθαίνουν το χρόνο. Γιατί στο όνομα του παιδιού αντηχεί η ελπίδα του μέλλοντος και το όνειρο για το αύριο. Στα παιδιά αυτά καθρεπτίζεται ο πόνος και η δυστυχία. Είναι τα θύματα της μιζέριας που τους περιβάλλει. Τους αφαιρείται το δικαίωμα ζωής και μιας θέσης στον κόσμο. Οι άνθρωποι αγωνίζονται ακόμη και σήμερα γι' αυτά που ορισμένοι θεωρούν αυτονόητα, την εξεύρεση τροφής, στέγης φαρμάκων και για ελευθερία αυτονομία ειρήνη και δικαιοσύνη. Η ανάγκη αυτή για βοήθεια είναι άμεση. Λείπει ως τώρα η οργανωμένη παρέμβαση, διότι απουσιάζει το αληθινό ενδιαφέρον. Το γεγονός ότι σε μια μέρα ξοδεύονται εκατομμύρια δολάρια σε εξοπλισμούς σε οργίζει. Οι άνθρωποι αγοράζουν όπλα για να προστατευτούν μεταξύ τους, ενώ συγχρόνως παραμελούμε εκείνα τα παιδιά που καθημερινά μολύνονται από τις συχνές αρρώστιες, θα ήθελα να προσθέσω το παιδικό δουλεμπόριο που ανθίζει στη δυτική Αφρική. Είμαστε κοινωνία καταναλωτική, γιατί τα θέλουμε όλα δικά μας. Αγοράζουμε, καταναλώνουμε και πετάμε. Δεν μπορούμε να σκεφθούμε ότι οι άνθρωποι που βρίσκονται στις χώρες του Τρίτου Κόσμου δεν μπορούν να τα αγοράσουν, γιατί υποφέρουν και πεινούν. Ο Χριστός μας δίδαξε ότι αυτός που έχει δύο χιτώνες να δίνει τον έναν. Αλλά εμείς δεν δίνουμε ούτε τον έναν και τα κρατάμε όλα για εμάς. Θα ήθελα να επισημάνω ότι θα ήταν προδοσία απέναντι στον εαυτό μας και την ανθρωπότητα να λέγαμε ότι το φαινόμενο αυτό δεν μπορεί να εξαλειφθώστω, μπορούν να γίνουν υπεράνθρωπες προσπάθειες για την αντιμετώπιση αυτής της άθλιας κατάστασης που επικρατεί στον Τρίτο Κόσμο, αρκεί να υπάρχει ανάλογη ανταπόκριση. Αξίζει να σας παραπέμψω σε μια επίκαιρη ρήση πάνω σ' αυτό το θέμα η οποία είναι η εξής: «Η ζωή του ατόμου έχει νόημα μόνο εφόσον κάνουμε τη ζωή κάθε ζωντανού πλάσματος ευγενέστερη και ομορφότερη». Τερματίζοντας την ομιλία μου θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι εμείς είμαστε το μέλλον της Ελ.άδας και γι' αυτό θα σας πρότεινα να κάνετε εσείς την αρχή βοηθώντας αυτούς τους ανθρώπους. Και σας βεβαιώνουμε ότι εμείς θα είμαστε οι ολοκληρωτές τους, γιατί η ανθρωπιά, η ελευθερία και η δικαιοσύνη είναι το μέλημα των

νέων, το δικό μας μέλημα και ευχόμαστε να βγούμε νικητές απ' αυτήν την Αίθουσα. Ευχαριστώ. (Χε ιροκροτή ματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αναστασία ΛΙΟΚΑΤΗ από το Νομό Μαγνησίας. (Χειροκροτή ματα) ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΛΙΟΚΑΤΗ (Νομός Μαγνησίας Μουσικό Λύκειο Βόλου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αιώνιε έφηβε κύριε Αντώνη Σαμαράκη, φίλοι και συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, αγαπητοί γονείς, με κρυφή χαρά και βαθιά συγκίνηση παραβρίσκομαι στο Βήμα του χώρου αυτού που αποτελεί το ναό της Δημοκρατίας. Το θέμα με το οποίο ασχολήθηκα και στο οποίο θα αναφερθώ σύντομα στη σημερινή ολομέλεια, αφορά την ελληνοτουρκική προσέγγιση με βάση τις προσωπικές εμπειρίες που έχω αποκτήσει από τα ταξίδια μου στη Μικρά Ασία και στην Κωνσταντινούπολη. Από συζητήσεις, λοιπόν, με τον απλό λαό καταλαβαίνει κανείς πως οι άνθρωποι αυτοί έχουν ανάγκη από ανθρώπινη ζεστασιά και φροντίδα και ανάγκη επικοινωνίας χωρίς σκοπιμότητα και δόλο. Οι νέοι της γειτονικής χώρας σήμερα δείχνουν να έχουν απαλλαγεί από διάφορες προκαταλήψεις προς τους Έλληνες και προσπαθούν να δείξουν πως τώρα πια οικοδομείται μια διαφορετική κατάσταση στις σχέσεις των δύο λαών, διότι επιζητούν ηρεμία θέλοντας να ζήσουν ειρηνικά με τη γειτονική χώρα και να εξασφαλίσουν ένα καλύτερο μέλλον για τις επόμενες γενιές. Αν όμως παρακολουθήσει κανείς την πολιτική που ακολουθούν οι ηγέτες και οι ισχυροί που αποφασίζουν για την τύχη των αδυνάτων, συμπεραίνει ότι οι συναισθηματισμοί του ελληνικού και του τουρκικού λαού δεν λαμβάνονται υπόψη και δεν εξυπηρετούν την όλη υπόθεση. Αυτά τα γεράκια, έχοντας σκοπό να εξυπηρετήσουν τις πολιτικές τους φιλοδοξίες και να ικανοποιήσουν τις επεκτατικές τους τάσεις, δεν αφήνουν τις ελεύθερες φωνές να ακουστούν, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται δυσάρεστες καταστάσεις μεταξύ των δύο λαών. Παρ' όλα αυτά, πιστεύω πως οι συνθήκες είναι ευνοϊκές για συνεργασία αρκεί να ληφθούν υπόψη οι κατάλληλες προϋποθέσεις όπως: Καλή διάθεση και από τις δύο πλευρές ιδιαίτερα από την πλευρά της Τουρκίας, υποχώρηση στις αξιώσεις της που αφορούν το Κυπριακό. Η επίλυση των προβλημάτων να γίνει χωρίς μεσολάβηση τρίτων χωρών. Μπορούν και οι δύο χώρες να συζητήσουν και να βρουν λύσεις μόνες τους χωρίς ξένες παρεμβάσεις. Κύριο στοιχείο αυτής της προσέγγισης ο εποικοδομητικός διάλογος που επιβάλλεται να πρωταγωνιστήσει και να παραμεριστούν οι εγωιστικές τάσεις και όλοι να είναι έτοιμοι για αμοιβαίες

525

υποχωρήσεις. Ακόμη, απαραίτητη αλληλοεκτίμηση στις σχέσεις και τήρηση των κανόνων του διεθνούς δίκαιου, κυρίως ο σεβασμός από πλευράς της Τουρκίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αφού λοιπόν τηρηθούν οι παραπάνω προϋποθέσεις μπορούμε να κάνουμε ένα βήμα πολύ πιο σημαντικό που είναι η ένταξη της Τουρκίας στην ευρωπαϊκή οικογένεια, εξασφαλίζοντας έτσι μια σύμμαχο χώρα που θα λειτουργεί με βάση το όραμα της Ενωμένης Ευρώπης εγκαταλείποντας τις επεκτατικές της σκέψεις και τον ισλαμικό φανατισμό. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Επικρατείας Σταύρος Μεσσήνης. ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΕΣΣΗΝΗΣ (Βουλευτής Επικρατείας Εκπαιδευτήρια Τσιαμούλη): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητέ κύριε Σαμαράκη, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, σε καιρούς χαλεπούς κατά τη διάρκεια των οποίων ο άνθρωπος και ο εθνικός πολιτισμός του υφίστανται κρίση και η καθημερινότητα μας ολοένα και δυσχεραίνει, μιας και οι απειλές γύρω μας είναι πολλαπλές, όλοι βιώνουμε τα γεγονότα των τελευταίων ημερών στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Διάλεξα να ασχοληθώ με ένα θέμα που αφορά ουσιαστικά τόσο στις διπλωματικές μας σχέσεις με την Αγγλία όσο και

στην εδραίωση μας ως πολιτιστική οντότητα. Τα μάρμαρα του Παρθενώνα και η επιστροφή τους στον τόπο που τα γέννησε είναι ζήτημα ουσιαστικών διπλωματικών σχέσεων εάν τελικά θέλουμε να υπάρξει γόνιμη και ειλικρινής συνεργασία των δύο χωρών σία πλαίσια της διεθνούς κοινότητας και πλέον της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι καιρός η συνεργασία των χωρών να λάβει την ουσιαστική της μορφή, να ξεφύγει από τα στεγανά των οικονομικοπολιτικών σχέσεων και να υπάρξει ως γνήσια ανταλλαγή πολιτισμού. Αυτό, όμως, προϋποθέτει την προηγούμενη αναγνώριση των κεκτημένων. Για να συλλειτουργήσουμε με την Αγγλία στα πλαίσια οποιασδήποτε ένωσης χρειάζεται να ανακτήσουμε όσα μας στέρησαν από την εθνική μας κληρονομιά, διαφορετικά το αγκάθι των κακώς ονομαζόμενων Ελγινείων θα υποβόσκει ως ανασταλτικός παράγοντας στις σχέσεις μας με τη χώρα αυτή. Η ενεργοποίηση όλων μας θα μπορούσε να συμβάλει στην επίλυση του προβλήματος. Όλοι μαζί τώρα, Έλληνες όπου γης, φιλέλληνες, λάτρεις της τέχνης, αλλά και απλοί πολίτες, πολιτικοί και αρμόδιοι φορείς να ισχυροποιηθούμε και να απαιτήσουμε την επιστροφή των μαρμάρων, μιας και το ζήτημα είναι πολιτιστικό, άρα και διεθνές. Ο αγώνας μας μπορεί να είναι πολύπλευρος. Κατ' αρχήν, είναι αναγκαίο να υπάρξει ενημέρωση μέσω φυλλαδίων που θα μοιραστούν σε σχολεία, σε δημόσιες υπηρεσίες, ακόμα και σε χώρους του εξωτερικού. Επιπλέον, μέσω διπλωματικών επαφών με εξέχουσες προσωπικότητες που θα μας συμπαρασταθούν μέσω σχετικών πολιτιστικών εκδηλώσεων και τέλος μέσω της διαφώτισης του κοινού από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Στόχος των παραπάνω είναι η πειθώ όλων όσοι αγαπούν τον πολιτισμό και αναγνωρίζουν το δίκαιο. Ας παραδειγματισθούμε, τέλος πάντων, από τις προσπάθειες του αξέχαστου Μακρυγιάννη και της πολυαγαπημένης Μελίνας Μερκούρη, που έδωσαν ένα πραγματικό αγώνα για την επιστροφή των Μαρμάρων του Παρθενώνα. Ας κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να επιστραφούν τα Μαρμαρά μας, γιατί στην Αθήνα βρίσκεται το μνημείο στο οποίο ανήκουν, δηλαδή ο Παρθενώνας, γιατί αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του μνημείου, συμβόλου του ελληνικού κλασσικού πολιτισμού την εποχή της ακμής τούλλωστε, με τον τρόπο αυτό θα αποκατασταθεί η ενότητα της διακόσμησης και η αρχιτεκτονική συνοχή του μνημείου, γιατί αποτελεί χρέος των Βρετανών απέναντι στην παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά η αποκατάσταση του συμβόλου της, που είναι ο Παρθενώνας. Μεγάλη μου χαρά θα είναι να δω χτισμένο το καινούριο μουσείο στο οποίο θα μπορούν να εκτεθούν όλα τα κομμάτια του Παρθενώνα. Από το εσωτερικό του μνημείου στους πρόποδες του Ιερού Βράχου της Ακροπόλεως να μπορεί ο καθένας, Έλληνας, Βρετανός, οποιασδήποτε εθνικότητας άνθρωπος να υψώνει το βλέμμα του και να αντικρύζει τον Παρθενώνα, μεγαλόурγημα του ανθρώπινου πολιτισμού, να αντικρύζει τον εθνικό μας πλούτο στον τόπο που τον έπλασε, γνήσιο και αυθεντικό, όπως αρμόζει να είναι κάθε δημιουργηματομνημείο της ανθρωπότητας. Ευχαριστώ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΗ, Έφηβος Βουλευτής από την Αμμόχωστο της Κύπρου έχει το λόγο. ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΗ (Βουλευτής Αμμοχώστου Λύκειο Κοκινόχωριών): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, συγχωρέστε με λίγο για τη φωνή μου. Κύπρος, αγαπημένη πατρίδα ματωμένη, μικρή σταγόνα αιμάτου στην υδρόγειο και αν δεν είχα βλαστήσει στο άγιο χώμα σου σαν χλόη και σαν θυμάρι, σαν κυπαρίσσι και σαν πλάτανος, πάλι θα τραγουδούσα με την αύρα και τον άνεμο το αγνό σου κάλος, την πολύπαθη ψυχή σου. Κύπρος! Μικρή σταγόνα αιμάτου στην υδρόγειο. Ηλιόλουστο διαμάντι στου πελάγου τη γλαυκή απεραντοσύνη. Κύπρος, αγαπημένη των κυμάτων που σου φιλούσε τα πόδια με τα χείλη της γαλήνης ή

σμίγουνε τον βόγγο, την κραυγή τους με τη δικιά σου οργή και με τον θρήνο σου. Μαρτυρική πατρίδα, δέξου απόψε νοσταλγικά τον ύμνο της αγάπης μου, σαν ορατόριο την πολυφώνη στοργή μου. Ναι, Κύπρος, μια μικρή σταγόνα αιμάτου στη Μεσόγειο.

526

Ένα διαμάντι στο πέλαγος. Αγαπημένη των κυμάτων, μαρτυρική πατρίδα. Πατρίδα ματωμένη από το άγγιγμα των ξένων κατακτητών. Περπατώντας κάθε σπιθαμή της Κυπριακής γης ακούς τις φωνές από τα σημάδια αυτών που πέρασαν κατά καιρούς από αυτό το μαρτυρικό νησί. Μοιάζουν εραστές που πέρασαν το βράδυ τους στην αγκαλιά μιας παρθένας γεμάτης από την ευλογία ενός αγνώστου θεού. Περπατάς και αφουγκράζεσαι τις απόμακρες μυστικιστικές κραυγές των Ασσυρίων, παν ακολουθούν πιστά τα χνάρια των βαβυλωνίων θεών. Σε ακολουθούθα με μια άγρυπνη ματιά το χρυσοστόλιστο κεφάλι του Φαραώ, που ξεπουλά τα δάση σου για να φτιάξει πλοία. Από την άλλη απηχά ο πολεμικός αλαλαγμός των Φοινίκων, των μεγάλων εκείνων εμπόρων που όργωναν τις θάλασσες και σε έκαναν δική τους. Περπατάς κατά τη Σαλαμίνα μέσα στα ερείπια, τις αρχαίες εκείνες κολώνες. Περνάς από το αρχαίο της θέατρο και ακούς τις φωνές των Σαλαμιναίων γεμάτες ενθουσιασμό για το δικό τους βασιλιά Ευαγόρα που τα έβαλε με ολόκληρη αυτοκρατορία, την Περσική. Σμίγουν οι φωνές τους με το βούισμα των μελισσών από το κουφάρι του Ονήσιλου κρεμασμένο στο κοντάρι, γιατί τα έβαλε με τους Πέρσες ζητώντας τη λευτεριά του. Κατεβαίνεις προς τη θάλασσα και νιώθεις να σε χτυπά στο πρόσωπο το γλυκό εκείνο δροσερό αεράκι από τη χώρα του Μέγα Αλεξάνδρου και να σε φωτίζει χάνοντας στο πρόσωπο του χιλιάδες ακτίνες φωτός το αστέρι της Βεργίνας. Και ξαφνικά στρέφεις το βλέμμα εκεί που λένε ότι κάποτε γεννήθηκε η Αφροδίτη από ένα κομμάτι θεϊκής σάρκας που έπεσε μέσα στα αφροσιόλιστα κύματα της κυπριακής θάλασσας. Και σμίγει η αρχαία θρησκεία με το κήρυγμα του Αποστόλου Παύλου και Βαρνάβα που έφθασαν φέρνοντας το μήνυμα της «νέας» θρησκείας. Απλώνεις νοσταλγικά το χέρι και δείχνεις το βουνό που από πάνω του κάθισε σαν κορώνα ο σταυρός, εκεί που αγία αυτοκράτειρα σεβαστή Ελένη είχε φτιάξει τον οίκο του θεού και εναπόθεσε μέσα ένα κομμάτι από το τίμιο ξύλο σύμβολο της νέας θρησκείας που κυρίευσε το νησί και έφερε τη λύτρωση μετά από 40 χρόνια αναβροχιά. Το νησί ευλογείται και γίνεται μακάρια γη, νήσος αγίων, έως ότου και πάλι πέσει στα χέρια αλλοθρήσκων. Φράγκοι, Ενετοί, Τούρκοι κατακτούν το νησί, για πολλοστή φορά δέχεται τους βαρβάρους. Ψευδοπροφήτες στη συνέχεια με λόγια ψεύτικα τάζουν ελευθερία και ένωση με την ξενική γλώσσα. Δεν μιλούν με τη γλώσσα της καρδιάς των απλών Κυπρίων που παίρνουν τα όπλα και ανηφορίζουν για να βρουν τον δρόμο προς την ελευθερία, «θα πάρω μίαν ανηφοριά, θα πάρω μονοπάτια, να βρω τα σκαλοπάτια που παν στην λευτεριά». Και η λευτεριά έρχεται με μια νέα Κύπρο ελεύθερη, ανεξάρτητο νησί με τη σημαία της να κυματίζει εκεί ψηλά στον ιστό. Και άξαφνα ο αποκρουστικός θόρυβος των τουρκικών αεροπλάνων έκοψαν στη μέση το όμορφο νησί. Πάλι πόνος, κλάμα, αίμα και οργή. Ήταν 15 Ιουλίου 1974. Τα τανκς της χούντας οδηγούνται προς το Προεδρικό Μέγαρο, σκοπός τους να σκοτώσουν τον Εθνάρχη και πρώτο Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας Μακάριο. Δεν τα καταφέρνουν. Η φωνή τον Αρχιεπισκόπου Μακαρίου ακούεται από τις γειτονιές της Πάφου: Είμαι ζωντανός. Τη χαρά αυτή έρχεται μετά από πέντε μέρες στις 20 Ιουλίου 1974 να πνίξει η απόβαση των τουρκικών στρατευμάτων στις ακτές της Κερύνειας. Ο Πενταδάκτυλος αντιστέκεται. Ανασηκώνει την πλάτη προσπαθώντας να ανακόψει τη βία των Τούρκων που με ψεύτικα προσχήματα σκόρπισαν το θάνατο. Χιλιάδες εγκατέλειψαν τα

σπίτια τους. Πρόσφυγες με τα λιγοστά πράγματα στο χέρι πρέπει να σωθούν κυνηγημένοι από τους Τούρκους. Παντού ερείπια, θάνατος, κλάμα από τις χαροκαμένες μάνες που μέσα στα ερείπια τους καπνούς και τα χαλάσματα ζητούν το γιο, τον άντρα, τον αδελφό. Και να' μαστέ τώρα στην πράσινη γραμμή να στεκόμαστε, να αγνατεύουμε και να προσπαθούμε να αγγίξουμε τον σκαβωμένο Πενταδάκτυλο που χαράχτηκε με μία τεράστια τουρκική σημαία. Να προσπαθούμε να φτάσουμε με τη σκέψη μας στο χωριό, στο σπίτι και στην εκκλησία μας. Οι 1619 αγνοούμενοι κάπου εκεί περιμένουν το φως της λευτεριάς τους και πίσω από το συρματοπλέγμα οι μάνες, οι αδελφές, οι γυναίκες, τα παιδιά με τη φωτογραφία στο χέρι, με την ελπίδα στην καρδιά, να θέλουν να μάθουν πού είναι, πότε θα έρθουν. Πίσω από το συρματοπλέγμα στην ελεύθερη Κύπρο χτυπούν καρδιές, καμπάνες ελπίδας για την επιστροφή. Μαθαίνουν οι μικροί για τα κατεχόμενα χωριά τους, για τους προγόνους, για το σπίτι που γεννήθηκαν και ας το πατούν οι ξένοι. Και φυτεύεται η ελπίδα, το σύνθημα «δεν ξεχνώ και αγωνίζομαι να επιστρέψω πίσω». Πέρασαν σχεδόν 27 χρόνια και η Κύπρος στενάζει ακόμη κάτω από την μπότα του κατακτητή. Προσπάθειες πάνω στις προσπάθειες, ψηφίσματα υπέρ της Κύπρου, συνομιλίες, προτάσεις και εισηγήσεις περνούν, φεύγουν, ξαναέρχονται και το πρόβλημα παραμένει πάντα το ίδιο και πάντα άλυτο. Οι μεγάλοι του κόσμου υπόσχονται, λένε ότι θα μας βοηθήσουν, όταν φυσικά αυτοί θα το θελήσουν. Αυτοί δεν είναι μέσα στο παιχνίδι, δεν έχουν χάσει τα σπίτια τους, δεν τους έχουν ρημάξει τις εκκλησίες τους, δεν βεβήλωσαν τον πολιτισμό τους, δεν βίασαν τις γυναίκες τους, δεν έχουν αγνοούμενους, δεν παραβιάστηκαν τα δικαιώματά τους. Και ερωτώ: Νιώσατε ποτέ τον πόνο να χάνεις το σπίτι σου; Ξέρετε τι σημαίνει να μην έχεις τον πατέρα σου δίπλα σου 27 χρόνια; Ρωτήσατε τις χαροκαμένες μάνες, ντυμένες στα μαύρα, με μαύρα, με μια φωτογραφία στο χέρι, τι υπάρχει μέσα στην ψύχη τους που περιμένουν τους δικούς τους;

527

Και όμως, είναι τόσο απλό, τόσο δίκαιο και τόσο εύκολο, αν υπήρχε λίγη θέληση από μέρους των μεγάλων, χωρίς συμφέροντα να βρεθεί η τελειωτική λύση. Να επιστρέψει ο καθένας στο σπίτι του είτε Ελληνοκύπριος είτε Τουρκοκύπριος στο σπίτι που γεννήθηκε και μεγάλωσε. Και όλοι αυτοί οι κουβαλητοί έποικοι του ψευδοκράτους ας γυρίσουν εκεί που όρισε η μοίρα τους να ζήσουν. Όχι εδώ στο δικό μας το νησί! Ας μας αφήσουν μόνους μας και μεις θα τα βρούμε. Αδέλφια είμαστε, παιδιά της ίδιας γης. Τι και αν ονομαστεί ομοσπονδία ή συνομοσπονδία; Μαζί θα είμαστε πάλι κάτω από τον ίδιο ουρανό. Και ας μας πουν πού βρίσκονται οι 1619 αγνοούμενοι αδελφοί μας, αν ζουν ή πέθαναν, έτσι για να ξέρουμε, έτσι για να ησυχάσουν οι ψυχές. Το είπα και το ξαναλέω, τόσο απλό και τόσο εύκολο και όμως άλλοι το κάνουν δύσκολο. Αλλά εμείς ποτέ δεν θα ησυχάσουμε. Εμείς τα νιάτα της Κύπρου δεν θα ξεχάσουμε, θα αγωνιζόμαστε για το καλύτερο, για την επιστροφή. Αν κοιτάξετε καλά μέσα στην ψυχή μας θα δείτε ότι υπάρχουν χιλιάδες «Ισαάκ» και «Σολωμοί» που θέλουν να κατεβάσουν τη σημαία της ντροπής. Δεν φοβόμαστε το θάνατο. «Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή...» όπως λέει ο Ρήγας Φεραίος «...παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή». Κλείνω αυτές τις εφηβικές μου σκέψεις που ίσως σας φανούν απλές, χωρίς πολλά λόγια γεμάτα με πολιτικά συνθήματα και πολιτικές έννοιες. Είναι σκέψεις απλές δικές μου που βγαίνουν μέσα από τη δική μου ψυχή που είναι ποτισμένη με την ελευθερία της επιστροφής. Και εγώ έχω την καρδιά μου σε μια πόλη που αν και δεν γεννήθηκα εκεί έχω τις ρίζες μου, στην Αμμόχωστο. Μαζί μου συντροφιά στις δικές μου σκέψεις και ελπίδες πορεύεται η αγαπημένη αδελφή, που γεννήθηκε εκεί στα χρυσαφένια

ακρογιάλια της Αμμοχώστου. Όνειρο της, να γυρίσει πίσω στο δικό της σπίτι, στη δική της αυλή! (Όρθιοι οι έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα) Εκεί που κοριτσάκι μικρό έκανε τα πρώτα βήματα της, είπε τις πρώτες της λέξεις. Ήταν το δικό της όνειρο και τώρα έχει γίνει το δικό μου. Η Μαρία μου, η αγαπημένη μου αδελφή δεν πραγματοποίησε το όνειρο της. Έφυγε από αυτή τη ζωή πολύ γρήγορα, λες και ήθελε να προλάβει να φτάσει εκεί πρώτη. Έκλεισε τα μάτια και το όνειρο έμεινε. Το πήρα και το έκανα δικό μου, δικό της, δικό μας και δικό τους. Ας μείνει άσβηστη η ελπίδα και ο πόθος για επιστροφή. Εμείς θα το κάνουμε πραγματικότητα, θα επιστρέψουμε. Εγώ τουλάχιστον το υπόσχομαι στην αδελφή μου. Εσείς; Τελειώνω με το ποίημα που είχε γράψει η αδελφή μου με το μήνυμα της ελπίδας ότι θα έρθει πάλι η λευτεριά; «Είναι οι βάρβαροι εχθροί μας που μας 'κλεψαν τη γη μας!' φησαν ξεριζωμένους Και πολλούς αγνοούμενους. Μάνες κλαίνε και πονούν Οι καρδιές τους θα ραγούν! Πόσους χρόνους περιμένουν; Δεν αντέχουν, δεν μπορούν. Μήνυμα καμιά δεν παίρνει. Μα, γιατί να γίνεται έτσι; Είναι μάνες που θρηνούν για τους αγνοομένους αδελφούς. Κι ας περπατούν νύχτα μέρα μέσα στις λαγκάδες πέρα. Έστω μια φωτογραφία να τους δίνει μια ελπίδα και να είναι παρηγοριά. Έστω μια φωτογραφία να τους δίνει μια ελπίδα πως θα έρθουνε ξανά. Όλοι μας μικροί μεγάλοι ας ελπίσουμε ξανά Πως θα έρθει και στην Κύπρο πάλι η λευτεριά!» (Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παιδιά, οι Κύπριοι, η Κύπρος ήταν, είναι και θα είναι το διαμάντι του Ελληνισμού! Αυτό να μη το ξεχάσουμε ποτέ! (Χε ιροκροτή ματα) Άνα ΞΑΝΘΟΥΛΗ Έφηβος Βουλευτής της Α' περιφέρειας της Αθήνας, έχει το λόγο. (Χειροκροτήματα) ANNA ΞΑΝΘΟΥΛΗ (Α' Περιφέρεια Αθήνας 30ό Ενιαίο Λύκειο Αθηνών): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, αγαπημένε κύριε Σαμαράκη, φίλοι και συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι. Είναι μεγάλη μου τιμή και χαρά που παρευρίσκομαι σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα και που μου δίνεται η ευκαιρία να στέκομαι σ' αυτό το βήμα και να μιλώ ενώπιον σας. Ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσοι εργάστηκαν, ώστε να γίνει η ιδέα της Βουλής των Εφήβων πραγματικότητα. Να τους ευχαριστήσω, γιατί πίστεψαν σ' εμάς τους εφήβους και μας έδωσαν την ευκαιρία να εκφράσουμε τη γνώμη μας και την άποψη μας πάνω στα οικονομικά, κοινωνικά, πολιτικά και άλλα δρώμενα του τόπου μας αλλά και του κόσμου όλου. Το θέμα της εργασίας μου με την οποία και εκλέχθηκα για να παρακολουθήσω το συγκεκριμένο Πρόγραμμα είναι πεζό και αναφέρεται και απασχολεί μία μόνο μερίδα ανθρώπων τους αξιωματικούς του στρατού. Συγκεκριμένα, έγραψα για τα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζουν οι οι

528

κογενειες τω/ν αξιωματικών εξ αίτιας των πολλών και συχνών μεταθέσεων. Δεν θα αναφερθώ όμως στη συγκεκριμένη εργασία για να μην σας κουράσω με ένα θέμα που πολύ πιθανόν να μην είναι ενδιαφέρον. Εξάλλου, αν αυτή η εργασία πρόκειται να αλλάξει κάτι, τότε αυτή η αλλαγή σίγουρα θα γίνει, αν οι αρμόδιοι διαβάσουν τα Πρακτικά των συνεδριάσεων των επιτροπών όπου υπάρχει και η πρόταση μου. Μια παράκληση εκ μέρους όλων των Εφήβων Βουλευτών: Διαβάστε αυτά τα Πρακτικά, αξίζουν! Θα ήθελα λοιπόν να μιλήσω για ένα επίκαιρο θέμα, να μιλήσω για γεγονότα που έγιναν τόσο μακριά μας αλλά και τόσο κοντά μας, για γεγονότα τα οποία συγκλόνισαν το παγκόσμιο παρασκήνιο, που εξόργισαν ανθρώπους, που έσπειραν πόνο και οδύνη και που προκάλεσαν την παγκόσμια κατακραυγή. Φυσικά, όπως όλοι θα καταλάβατε, αναφέρομαι στην πρόσφατη τραγωδία

που τάραξε συθέμελα την Αμερική. Στις 11 Σεπτεμβρίου η Αμερική δέχθηκε τριπλό τρομοκρατικό κτύπημα. Τρία μοιραία επιβατηγά αεροπλάνα συγκρούστηκαν με τους λεγόμενους δίδυμους πύργους και το Πεντάγωνο, γκρεμίζοντας μαζί μ' αυτά την υπερηφάνεια και το γόητρο των Αμερικάνων. Πανικός και μια πόλη αποδιοργανώνεται τελείως. Ένα Έθνος αποδιοργανώνεται. Ποιος να μιλήσει για τις μέρες που ακολούθησαν; Μέσα στα συντριμια άνθρωποι νεκροί και ζωντανοί, θύματα και σωστικά συνεργεία, όλοι σε μία υπεράνθρωπη προσπάθεια να βοηθήσουν και να βοηθηθούν. Οι σκηνές που είδαμε και ακούσαμε μας συγκίνησαν, μας τάραξαν. Ο αριθμός των νεκρών των αδικοχαμένων ανθρώπων άγνωστος. Ίσως κανείς να μη θέλει να το μάθει και οι υλικές και ηθικές ζημιές τεράστιες και όλοι έχουν μείνει με ένα γιατί. Γιατί; Ποιος ήταν ο λόγος που οδήγησε ανθρώπους αν μπορούν να ονομαστούν έτσι να παρασύρουν στο θάνατο αθώους, χιλιάδες αθώους; Για να πληρώσουν ποιοι; Για να τιμωρηθούν ποιοί; Για να ευαισθητοποιηθούν ποιοι; Και να αποδείξουν τι; Χιλιάδες αναπάντητα ερωτήματα. Αναπάντητα αλήθεια; Δεν νομίζω. Όλοι, μα όλοι ξέρουμε γιατί συγκεκριμένα η Αμερική δέχθηκε το πλήγμα αυτό Όλοι νομίζω ξέραμε ότι θα έρχονταν ο καιρός που η Αμερική θα πλήρωνε με το ίδιο νόμισμα, με τον ίδιο πόνο που προκάλεσε σε τόσους και τόσους λαούς είτε άμεσα είτε έμμεσα υποκινώντας διενέξεις και εχθρικές συγκρούσεις. Ίσως κάποιοι ακόμη και ανάμεσα μας, να σκέφθηκαν ότι ίσως και να τους άξιζε ένα τέτοιο κτύπημα. Αυτό όμως που καταδικάζουμε όλοι είναι ότι για την πράξη εκδίκησης όπως αποκαλέστηκε χρησιμοποιήθηκε άοπλος και αθώος κόσμος. Τώρα, όμως, όλοι περιμένουμε την απάντηση. Ποια θα είναι η κίνηση της Αμερικής; Ήδη κυκλοφορούν σενάρια πολέμου. Δεν θέλουμε άλλους αδικοχαμένους πολίτες. Ένας πόλεμος είναι και θα είναι ό,τι χειρότερο. Η Ελλάδα δεν θέλει να πάρει μέρος σε ακόμη έναν θρησκευτικό πόλεμο. Δεν θέλουμε πόλεμο, δεν θέλουμε άλλα χαμένα αδέρφια, άλλους χαμένους γονείς, φίλους, συνανθρώπους. Δεν θέλουμε άλλη αδικία. Αρκετά έχει πονέσει το ελληνικό έθνος, θέλουμε και πρέπει να επιδιώκουμε το διάλογο. Θα βρεθεί κάποια λύση, αρκεί αυτοί που θα αποφασίσουν ποια θα είναι αυτή η λύση να μην παρασυρθούν, να μην κινηθούν αλόγιστα και εγωιστικά. Να μην παρασυρθούν από τα οικονομικά ή πολιτικά συμφέροντα τα οποία επιδιώκουν. Να μην παρασυρθούν ούτε από εκείνους που θέλουν να κερδίσουν καλλιεργώντας αντιπαραθέσεις μεταξύ των λαών και των πολιτισμών, όπως είναι οι μεγαλέμποροι και οι κατασκευαστές των όπλων. Όμως, κερδίζουν όλοι αυτοί έχοντας καταντήσει καλύτερους πελάτες την Ελλάδα και την Τουρκία. Και έπειτα, ας θυμηθούμε και τη ρήση του μεγάλου Ινδού φιλοσόφου επαναστάτη Γκάντι, ο οποίος είπε ότι αν ακολουθήσουμε το βιβλικό «οφθαλμόν αντί οφθαλμού» στο τέλος θα μείνουμε όλοι τυφλοί. Ο θεός μαζί σας. Ευχαριστώ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει ο κ. Αχιλλέας Συρμός, Έφηβος Βουλευτής από το Νομό Ιωαννίνων. ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΣΥΡΜΟΣ (Νομός Ιωαννίνων 5ο Ενιαίο Λύκειο Ιωαννίνων): Κύριοι παρευρισκόμενοι στην Αίθουσα του Ελληνικού Κοινοβουλίου, προπάντων φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, γεια σας. Έρχομαι ως εκπρόσωπος του Βορειοηπειρωτικού λαού, ενός λαού που δεινοπάθησε και δεινοπαθεί ακόμη και σήμερα στα χέρια των Αλβανών. Η φωνή μου θα είναι φωνή διαμαρτυρίας για την απαθή στάση και την πλήρη αδιαφορία που έχει να επιδείξει το ελληνικό κράτος όχι μόνο τα τελευταία χρόνια, αλλά;και κατά το παρελθόν. Έρχομαι να υπενθυμίσω σε όλους τους Έλληνες ότι υπάρχουμε ακόμη, ζούμε και αναπνέουμε με την ελπίδα ότι η Βόρειος Ήπειρος θα ξαναγίνει ελληνική. Λέγοντας θα «ξαναγίνει» εννοώ μόνο στα χαρτιά, να αναγνωρισθεί δηλαδή επισήμως από τη διεθνή κοινότητα ως κομμάτι του ελληνικού εδάφους. Γιατί η Βόρειος Ήπειρος ήταν, είναι και θα

παραμένει ελληνική όσον αφορά την πνευματική της υπόσταση. Οι Αλβανοί είτε είχαν ως αρχηγό τον Εμβέρ Χότζα, είτε το Σαλί Μπερίσα, είτε οποιονδήποτε άλλο θα έχουν, πάντα θα προσπαθούν να καταπνίξουν και να λυγίσουν το φρόνημα μας. Προσπάθησαν κατά το παρελθόν να βγάλουν από μέσα μας με κάθε τρόπο το ελληνικό στοιχείο και να μας αφομοιώσουν με το αλβανικό έθνος. Και αφού είδαν πως αυτό είναι ανεπίτευκτο και ακατόρθωτο, καταφεύγουν τώρα στην αμφισβήτηση της ελληνικότητας της Βορείου Ηπείρου. Ισχυρίζονται δηλαδή ότι εμείς έχουμε έρθει στα εδάφη τους και ακολουθούν έτσι μία ύπουλη πολιτική που αποσκοπεί στην απομάκρυνση μας από αυτά τα άγια χώματα και στην

529

εγκατάσταση εκεί αλβανοφώνων. Αμφισβητούν μια ελληνικότητα που ακόμη και ο μεγαλύτερος γεωγράφος της αρχαιότητας, ο Στράβων, επιβεβαιώνει. Μπορεί το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε να είναι η εγκατάλειψη και η ερήμωση του τόπου, όμως το γεγονός ότι σε αρκετά χωριά είναι έκδηλη η εγκατάσταση Αλβανών του Βορρά και Κοσσοβάρων, δυσχεραίνει ακόμη περισσότερο την κατάσταση. Δεν γνωρίζουν, όμως, ότι η ύπαρξη μας είναι συνυφασμένη με τα ιερά εδάφη της περιοχής αυτής, όπου το ελληνικό στοιχείο έχει γραφτεί ανεξίτηλα επάνω τους και όπου έζησαν οι προγονοί μας που τα πότισαν με ιδρώτα και αίμα, που άφησαν και τα κόκαλα τους ακόμα. Το ελληνικό κράτος θα μπορούσε να σταματήσει και να αποτρέψει αυτή την κατάσταση επεμβαίνοντας κατ' αρχήν στον οικονομικό τομέα της ελληνικής μειονότητας και στην παιδεία της. Ανοίγοντας, δηλαδή, δύο ή τρία βιομηχανικά κέντρα σε καίριες περιοχές της Βορείου Ηπείρου ή προχωρώντας στη δημιουργία οποιωνδήποτε οικονομικών πόρων, θα βοηθούσε πολλούς συμπατριώτες μου να επιστρέψουν στα σπίτια τους και θα έδινε ταυτόχρονα κίνητρο σε αυτούς που ζουν μέσα να παραμείνουν, θα έδινε πραγματικά ανάσα ζωής στον τόπο και θα βελτίωνε κατά πολύ το βιοτικό επίπεδο των Βορειοηπειρωτών. Μια τέτοια επέμβαση δεν θα ήταν καθόλου επιζήμια για την Ελλάδα, ούτε θα προϋπέθετε μεγάλες δαπάνες, αφού τα κέρδη που μπορεί να απορρεύσουν από την εκμετάλλευση των μεγάλων καλλιεργήσιμων εκτάσεων, των υδάτων, των παραθαλάσσιων περιοχών και των μεταλλευμάτων θα ήταν πραγματικά μεγάλα. Εφόσον αντιμετωπίζουμε σημαντικότερο πρόβλημα και στην παιδεία, το ελληνικό κράτος θα ενίσχυε τη συντήρηση του ελληνισμού στην περιοχή, θέτοντας σε λειτουργία καθαρά ελληνικά σχολεία και οργανωμένα πανεπιστήμια ακόμα. Έτσι, η νεολαία δεν θα αναγκάζεται να ξενιτεύεται προκειμένου να ακολουθήσει ανώτερη παιδεία ή τεχνική εκπαίδευση, κάτι το οποίο συμβαίνει αυτή τη στιγμή, αφού από τάξη σε τάξη ελαττώνονται οι ελληνικές ώρες διδασκαλίας και αυξάνουν, όπως είναι φανερό, οι αλβανικές. Με αυτούς τους τρόπους και προχωρώντας σε αυτές τις ενέργειες η Ελλάδα θα μπορούσε να εναντιωθεί στην επεκτατική πολιτική των Αλβανών, που ενώ προσπαθούν να αντικαταστήσουν το ελληνικό με το αλβανικό στοιχείο στο Νότο της Αλβανίας, διατηρούν ταυτόχρονα το θερμό και εμπόλεμο κλίμα στο Κόσσοβο και στα Σκόπια. Βλέπετε ότι οι Αλβανοί ποτέ δεν παύουν να σκέπτονται την ιδέα της μεγάλης Αλβανίας. Μια άλλη σκληρή και άδικη πραγματικότητα που έχει να αντιμετωπίσει ο κάθε Βορειοηπειρωτής είναι το γεγονός ότι αποκαλούμαστε Αλβανοί από τους ίδιους μας τους αδελφούς, αφού οι πιο πολλοί Έλληνες, όσο οδυνηρό κι αν είναι, έχουν ταυτίσει την έννοια του Αλβανού με την έννοια του Βορειοηπειρωτή. Ο ίδιος είμαι μάρτυρας ενός τέτοιου γεγονότος. Μια φορά ενώ ταξίδευα μαζί με δύο φίλους μου, κάθονταν και δύο Έλληνες από μπροστά. Σε μια στιγμή

γύρισε ο ένας και μας ρώτησε από πού είμαστε. Και όταν εμείς του είπαμε ότι είμαστε από τη Βόρεια Ήπειρο, τότε του λέει ο διπλανός του: «Ε μωρέ, Αλβανοί είναι». Τέτοιες στιγμές καταστρέφουν το αγωνιστικό μας σθένος, πλήττουν ανεπανόρθωτα τις χώρες μας και μας κάνουν να σκεφτόμαστε πως όλα τα βασανιστήρια, οι θυσίες και οι εξορίες πήγαν χαμένες. Γιατί, λοιπόν, να συνεχίσουμε, αφού είμαστε ήδη καταδικασμένοι και ξεχασμένοι προ πολλού; Τέτοιες στιγμές είναι δύσκολο να φυλάγεις Θερμοπύλες. Σε ένα τέτοιο περιβάλλον απόρριψης και διχασμού καλούμαστε λοιπόν να ζήσουμε. Από τη μια πλευρά να προσπαθούν να σε διώξουν από τον τόπο σου θεωρώντας σε Έλληνα και από την άλλη να σε αποκαλούν Αλβανό. Προς αποφυγή τέτοιων θλιβερών γεγονότων, ζητάμε την άμεση παραχώρηση ελληνικής υπηκοότητας στους Έλληνες της Βορείου Ηπείρου. Στις εκπομπές της τηλεόρασης επίσης ακούμε για χαιρετισμούς στους αδελφούς Κύπριους, στους απόδημους Έλληνες του Καναδά, ης Αυστραλίας κλπ. Μα ποτέ στους αδελφούς της Βορείου Ηπείρου. Ακόμη και αυτή τη χαρά μας στερείτε, να νιώσουμε δηλαδή ότι δεν μας έχετε ξεχάσει. Παρ' όλα τα προβλήματα, εμείς θα ευελπιστούμε ότι το ελληνικό κράτος δεν θα αργήσει να προχωρήσει σε μια δυνατή αντιμετώπιση του Βορειοηπειρωτικού ζητήματος. Έλληνες, πρέπει να βιαστείτε τώρα που διανύουμε μια εποχή ανακατάταξης στα Βαλκάνια, για να μην έρθει μια μέρα που θα μιλάμε για μια ακόμη χαμένη πατρίδα. Αρκετές χαμένες πατρίδες έχει κλάψει η Ελλάδα. Μαζί με τους αδελφούς μας στην Κύπρο θα περιμένουμε τη μεγάλη στιγμή. Γιατί να μην μιλάμε και εμείς για μια μεγάλη Ελλάδα; Ελπίζω ο λόγος μου να μην ξεχαστείτην επομένη και μαζί μ' αυτόν ξεχαστούν και τα όνειρα των χιλιάδων συμπατριωτών μου, κι έρθει κάποιο άλλο Βορειοηπειρωτόπουλο να σας τα ξαναθυμίσει. Έλληνες μην ξεχνάτε τα αδέλφια σας. Ευχαριστώ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Έφηβος Βουλευτής Γιώργος ΓΕΡΑΚΑΚΗΣ από το νομό Χανίων έχει το λόγο. ΠΩΡΓΟΣ ΓΕΡΑΚΑΚΗΣ (Νομός Χανίων 7ο Ενιαίο Λύκειο Χανίων): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητέ κύριε Σαμαράκη, κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, πριν προχωρήσω στο κύριο σκέλος της εργασίας μου και παίρνοντας ως αφορμή την πρόσφατη τρομοκρατική επίθεση θα ήθελα να εκφράσω τα συλλυπητήρια μου στις οικογένειες των θυμάτων των οποιωνδήποτε τρομοκρατικών ενεργειών. Ταυτόχρονα, όμως, πρέπει να προβληματιστούμε και να αναρωτηθούμε τι κίνητρα έδωσαν στη διεκπεραίωση αυτών των τρομοκρατικών ενεργειών.

530

Η πρόσφατη τρομοκρατική επίθεση δεν άφησε την Αθήνα ανέπαφη. Οι άμεσες επιδράσεις διαγράφηκαν σχεδόν αμέσως. Παρατηρήθηκε πτώση του Χρηματιστηρίου Αθηνών, αλλά ταυτόχρονα παρατηρήθηκε μια εγρήγορση του κρατικού μηχανισμού. Μέχρι τώρα δεν έχει διαπιστωθεί σημαντική αντιπαράθεση μεταξύ κυβερνήσεως και αντιπολίτευσης, γεγονός που προβληματίζει ευχάριστα, καθώς όλοι μας έχουμε συνηθίσει το γνωστό παιχνίδι μεταξύ κυβερνήσεως, αντιπολίτευσης και τις αλληπάλληλες διαμάχες. Δυστυχώς, αν και η πολιτική διαδραματίζει τον πιο σημαντικό ρόλο στη σημερινή αναπτυσσόμενη Ελλάδα καθώς επηρεάζει όλες τις πτυχές της ελληνικής κοινωνίας, δεν διαπνέεται από την ανάλογη ηρεμία πολιτικής σκέψης. Τα αρχικά ήθη και οι αρχικές αξίες πολιτικής έχουν αλλοτριωθεί από τη μαζική και ξαφνική διείσδυση ξένων λανθασμένων ηθικών αξιών. Ως αυτοσκοπός η πολιτική έχει μεταβεί από την προσπάθεια για ανάπτυξη και εξέλιξη της χώρας στη μοναδική έγνοια των σημερινών πολιτικών παρατάξεων, την κυβερνητική εξουσία. Στο βωμό αυτό της κυβερνητικής εξουσίας οι Έλληνες πολιτικοί τοποθετούν και θυσιάζουν την

ελπίδα που κατακαίει τα ελληνικά σωθικά για ένα καλύτερο και πιο ανθρώπινο αύριο. Δαπανούν τεράστια οικονομικά ποσά για τις εκλογικές τους εκστρατείες, ενώ κατά την προεκλογική περίοδο όλες οι παραμεθόριες και ακριτικές περιοχές κεντρίζουν το ενδιαφέρον των πολιτικών. Φουσκώνουν τους ανθρώπους αυτούς με όνειρα και υποσχέσεις, για να τους προδώσουν αργότερα μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο, όπου έχοντας κατακτήσει την πολυπόθητη βουλευτική έδρα αδιαφορούν για την ελπίδα που σκόρπισαν απλόχερα. Με αληθοφανείς ελιγμούς, που πια αποκαλούνται και εκφράζονται από τη γενικότερη έννοια της λέξης image, οι εκάστοτε δημόσιες εμφανίσεις τους αποτελούν μια καλοστημένη ταινία, μιας και λόγια αλλά και ενδυμασία, όπως και ο τρόπος συμπεριφοράς, είναι προσχεδιασμένα και προσαρμοσμένα για την επίτευξη στόχων, όπως η δημαγώγηση και η επίρριψη ευθυνών. Η προετοιμασία της επικείμενης αντιπαράθεσης έχει τελειώσει και όλοι αναμένουν το έναυσμα, κάποια αφορμή. Όταν αυτή δοθεί, ο εκάστοτε σχηματισμός κυβερνήσεως και αντιπολίτευσης, διαπληκτίζεται έντονα αντί να επικρατήσει η λογική και συνεπώς η εξεύρεση κάποιας λύσης. Αντιλαμβανομασσε όλοι πως η μέχρι τώρα εφαρμοσμένη τακτική των κομμάτων μόνο ως ανώριμη μπορεί να χαρακτηριστεί. Αυτό; ο χαρακτηρισμός αποστρέφει νέους και ενήλικες από τον κοινοβουλευτικό χώρο. Οι άδειες Αίθουσες του Ελληνικού Κοινοβουλίου αποδεικνύουν περίτρανα την αδιαφορία μερικών Βουλευτών που έχουν συνδέσει την πολιτική με το εύκολο κέρδος. Η αδιαφορία αυτή σιγάσισγά επιφέρει τη διαφθορά, ενώ οι πολιτικοί φορούν παρωπίδες και υπακούουν σχεδόν τυφλά στις κομματικές ιδέες και προτάσεις της πολιτικής παράταξης στην οποία ανήκουν. Η στενομυαλιά αυτή επιφέρει πολλές αντιξοότητες στην ομαλή ροή της ελληνικής κοινωνίας μιας και δεν είναι λίγες οι φορές κατά τις οποίες ιδιαίτερα σε θέματα τοπικής αυτοδιοίκησης προτάσεις ορθολογιστικά σωστές απορρίπτονται με μόνο δικαιολογητικό την ύπαρξη αυτής στην ιδεολογία της εκάστοτε αντίπαλης πολιτικής παράταξης. Απορώ με την κατάσταση αυτή του τόπου μου μιας και άνδρες φωτεινοί με οξυδέρκεια αλλά και ηθικές αξίες κυβέρνησαν κατά καιρούς το ελληνικό κράτος. Ένα από τα πολλά λαμπρά παραδείγματα είναι ο Ιωάννης Καποδίστριας. Αλτρουιστής αλλά και φιλότιμος απαρνήθηκε την υλική ευτυχία και προτίμησε να προσπαθήσει να επιφέρει θετικά αποτελέσματα με την πολιτική του. Τα χαρίσματα του ηγέτη αυτού έχουν χαθεί και συνάμα ο τρόπος πολιτικής του. Ας αναλογιστούμε, όμως, ότι καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου αυτού της σκηνής ξένες πολιτικές δυνάμεις εισχωρούν στην πολιτική μας σκηνή και μας μετατρέπουν σε μαριονέτες ενός παγκοσμίου θεάτρου συμφερόντων. Καταβάλλονται, επίσης, προσπάθειες να πληγούν οι ιστορικές μας ρίζες των οποίων η αξία είναι σε όλους μας γνωστή. Αν αυτό επιτευχθεί, η παγκοσμιοποίηση που ελλοχεύει θα σαρώσει τα πάντα στο πέρασμα της αλλά και θα επιτευχθούν οι στόχοι του Χένρι Κίσιγκερ ο οποίος είχε καταστήσει την Ελλάδα ως αγκάθι για την ιμπεριαλιστική πολιτική των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Η άσβεστη φλόγα της ελευθερίας που έχει σφυρηλατηθεί στην ελληνική καρδιά αλλά και το φιλότιμο, λέξη που απουσιάζει από το λεξιλόγιο οποιασδήποτε άλλης γλώσσας, είναι τα ελληνικά χαρακτηριστικά που επιβάλλεται να διατηρηθούν αναλλοίωτα. Επιβάλλεται, επίσης, εσείς που αναπαύεστε στα Υπουργικά και στα Βουλευτικά Έδρανα να αναθεωρήσετε τις στερεότυπες και συνάμα λανθασμένες αξίες που ίσως έχετε διαμορφώσει για την πολιτική. Αφήστε τη Βουλή και μπειτε στον καθημερινό στίβο της ζωής του μέσου ανθρώπου και αντικριστέ ρεαλιστικά τη μερική μιζέρια που στιγματίζει άδικα τον ελληνικό λαό. Ας αγωνιστούμε όλοι μαζί ανιδιοτελώς και με περηφάνια για να ανορθώσουμε το ελληνικό στοιχείο και να το

οδηγήσουμε εκεί που αξίζει. Ευχαριστώ πολύ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Ουρανία Κοσβυρα Έφηβος Βουλευτής από το Νομό Τρικάλων, έχει το λόγο. ΟΥΡΑΝΙΑ ΚΟΣΒΥΡΑ (Ν.Τρικάλων 7ο Ενιαίο Λύκειο Τρικάλων): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, εκπρόσωποι της Κυβέρνησης, κύριοι Βουλευτές, αγαπητέ κύριε Σαμαράκη, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, εκπροσωπώ το 7ο Ενιαίο Λύκειο Τρικάλων.

531

Ήθελα και επιθυμούσα να έλθω στη Βουλή και να μιλήσω απ' αυτήν εδώ τη θέση, για να αναφέρω τις ελλείψεις και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο νομός μου. Ο Νομός μου είναι πολύ όμορφος και ανήκει στον θεσσαλικό κάμπο αλλά δυστυχώς είναι ένας από τους πιο υποανάπτυκτους νομούς της Ελλάδος. Τα προβλήματα που έχουν να αντιμετωπίσουν οι κάτοικοι του νομού μου και ειδικά οι νέοι είναι αρκετά και αφορούν πολλούς τομείς της καθημερινής ζωής. Ένα από τα πιο σημαντικά προβλήματα που έχουν να αντιμετωπίσουν οι νέοι που μένουν στα Τρίκαλα, είναι η ανεργία, καθώς οι περισσότεροι κάτοικοι ασχολούνται με τη ΓΕΩΡΓΙΑ και την κτηνοτροφία, δύο τομείς που περνούν σοβαρή κρίση. Το υψηλό επίπεδο ανεργίας που υπάρχει στο νομό μου, οφείλεται επίσης και στη μη βιομηχανική ανάπτυξη του, καθώς δεν υπάρχουν πάνω από 56 εργοστάσια. Επίσης, παρ' Όλο που ο νομός μου έχει σημαντικά αξιοθέατα με πιο γνωστό τα Μετέωρα, δεν έχει αναπτυχθεί αρκετά ο τουρισμός. Αν είχε αναπτυχθεί περισσότερο, τότε θα μπορούσαν να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας και μ' αυτό τον τρόπο θα επιτυγχανόταν η αντιμετώπιση της ανεργίας. Άλλο ένα πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε εμείς, οι κάτοικοι των επαρχιακών πόλεων, αφορά τον τομέα της υγείας. Συγκεκριμένα, ο νομός μου εξυπηρετείται μόνο από ένα νοσοκομείο, το οποίο δεν πληροί όλες τις κατάλληλες προϋποθέσεις, καθώς, αν και είναι εξοπλισμένο με σύγχρονα μηχανήματα, τα μηχανήματα αυτά δεν λειτουργούν γιατί υπάρχει έλλειψη νοσηλευτικού προσωπικού και ασθενοφόρων. Βέβαια, αξίζει να σημειώσω ότι υπάρχουν και ορεινά χωριά σία οποία δεν υπάρχει ούτε αγροτικό ιατρείο, αλλά ούτε καν ένας γιατρός. Ένα σημαντικό πρόβλημα επίσης που αντιμετωπίζουν οι νέοι που κατοικούν στο νομό μου είναι η έλλειψη αθλητικών εγκαταστάσεων, καθώς στην πόλη μου υπάρχουν μόνο ένα κλειστό και ένα ανοικτό στάδιο, τα οποία δεν επαρκούν για να καλύψουν τις ανάγκες των παιδιών που θέλουν να γυμνασθούν, γιατί σ' αυτά πρέπει να προπονούνται οι ομάδες του μπάσκετ, του βόλεϊ, του στίβου και του τένις. Ακόμη, οι νέοι δεν μπορούν να παρακολουθούν τα πολιτιστικά δρώμενα, καθώς στο νομό μου σπάνια μας δίνεται η δυνατότητα να παρακολουθούμε αξιόλογες πολιτιστικές εκδηλώσεις. Γιατί δηλαδή η παρακολούθηση μιας θεατρικής παράστασης ή μιας συναυλίας για τους νέους που κατοικούν στα μεγάλα αστικά κέντρα να είναι κάτι το συνηθισμένο, ενώ εμείς το θεωρούμε πολυτέλεια; Τα παραπάνω έχουν σαν συνέπεια να κάνουν τα παιδιά του νομού μου, αλλά και γενικά της επαρχίας, να αισθάνονται κατώτερα σε σχέση με τα παιδιά που κατοικούν στα μεγάλα αστικά κέντρα. Γι' αυτό όλοι θα πρέπει να βοηθήσουμε στην ανάπτυξη της επαρχίας και στην αποφυγή της αστυφιλίας και όλοι θα πρέπει να έχουμε στο νου μας ότι Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα και τα μεγάλα αστικά κέντρα. Γι' αυτό θα κάνω μερικές προτάσεις που, κατά τη γνώμη μου, θα βοηθήσουν στην ανάπτυξη του νομού μου. Πρώτα απ' όλα, για τη μείωση της ανεργίας θα πρέπει η Πολιτεία να δώσει κίνητρα σε ξένους και Έλληνες επιχειρηματίες για να επενδύσουν στα υπανάπτυκτα μέρη, όπως παραδείγματος χάρη να χορηγήσει κονδύλια και

να μειώσει τη φορολογία των επιχειρήσεων, έτσι ώστε να επιτευχθεί η βιομηχανική ανάπτυξη του νομού. Ακόμη για την αντιμετώπιση της ανεργίας θα πρέπει οι τοπικοί φορείς να φροντίσουν για την ανάπτυξη του τουρισμού, ο οποίος στις μέρες μας αποτελεί μια προσοδοφόρα επιχείρηση που δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας. Όσον αφορά τον τομέα της υγείας, θα πρέπει να ιδρυθούν σύγχρονα και πλήρως εξοπλισμένα νοσοκομεία, τα οποία να στελεχωθούν με καλά καταρτισμένους γιατρούς και ειδικευμένο νοσηλευτικό προσωπικό. Επίσης, θα πρέπει να λειτουργούν και σταθμοί πρώτων βοηθειών σε κάθε χωριό, ακόμη και στα πιο απομακρυσμένα, ενώ για την καλύτερη των συνθηκών ζωής των νέων της επαρχίας θα πρέπει να ιδρυθούν περισσότερες βιβλιοθήκες και κέντρα νεότητας, όπως επίσης και στάδια, για να μπορούν οι νέοι να ασχοληθούν με το άθλημα της αρεσκείας τους. Επιπλέον, για την πολιτιστική δραστηριότητα των νέων, θα πρέπει οι αρμόδιοι φορείς να φροντίσουν να διοργανώνουν συχνά πολιτιστικές εκδηλώσεις. Επίσης, θα πρέπει να ιδρυθεί στα Τρίκαλα ένα Μουσείο Αρχαιοτήτων, στο οποίο να φυλάσσονται τα αρχαία που έχουν βρεθεί στην περιοχή μας και μέχρι τώρα παραμένουν σε μουσεία της Θεσσαλονίκης και του Βόλου. Θα ήταν εύλογη και θα συντελούσε στην περαιτέρω ανάπτυξη του νομού μου η ίδρυση, εκτός των ΤΕΦΑΑ που ήδη υπάρχουν και άλλων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Όμως, θα ήθελα να αναφέρω ότι τα μέτρα τα οποία πρότείνω δεν είναι τα μόνα τα οποία θα πρέπει να υλοποιηθούν, είναι όμως τα πλέον απαραίτητα για να επιτύχουμε την ουσιαστική ανάπτυξη της επαρχίας και την αντιμετώπιση της αστυφιλίας. Τελειώνοντας θα ήθελα να προσθέσω ότι παρ' όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο νομός μου εγώ αισθάνομαι υπερήφανη που κατάγομαι απ' αυτόν και θα ήθελα να συνεχίσω να ζω στον τόπο που γεννήθηκα και μεγάλωσα. Για το λόγο αυτό σας παρακαλώ να λάβετε σοβαρά υπόψη τις προτάσεις μου, έτσι ώστε να γίνει η ζωή των κατοίκων του νομού μου αλλά και γενικά της επαρχίας πιο εύκολη. Ευχαριστώ πολύ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει η Μαργαρίτα ΛΥΚΟΥΔΗ, Έφηβος Βουλευτής από το νομό Βοιωτίας.

532

(Χειροκροτήματα) ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΛΥΚΟΥΔΗ (Νομός Βοιωτίας Ιο Ενιαίο Λύκειο Λειβαδιάς): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητέ κ. Σαμαράκη, κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, είμαστε Έλληνες, ένας λαός δημιουργικός και περήφανος, που ακολουθείται από μια συγκλονιστική ιστορία κι ένα σπουδαίο πολιτισμό. Σήμερα, όμως, τι κάνει το μέσο Έλληνα να ζει με άγχος, μιζέρια και μέσα στην αμφισβήτηση; Ίσως, το ότι δεν κατανοούνται τα προβλήματα του και δεν βρίσκει ανταπόκριση από τους αρμοδίους στο κάλεσμα του για βοήθεια. Ίσως, νιώθει το άδικο και την αναξιοκρατία να τον συνοδεύει σε κάθε προσπάθεια για επιβίωση και πρόοδο. Ίσως επίσης, γιατί νιώθει πως δεν καλύπτεται και δεν προστατεύεται από τους υπάρχοντες νόμους ή ότι ακόμη και αυτοί που υπάρχουν και κατοχυρώνουν τα δικαιώματά του, δεν τηρούνται. Κακά τα ψέματα, είναι πλέον γεγονός ότι βασικά ανθρώπινα δικαιώματα δεν γίνονται σεβαστά από όλους και ότι πάντα υπάρχει και θα υπάρχει κάποιος επιτήδειος που θα εκμεταλλεύεται καταστάσεις εις βάρος των συνανθρώπων μας. Και μιλάμε βέβαια για την επιβολή των ισχυρότερων σε εκείνους των ασθενέστερων τάξεων, τις ασθενείς τάξεις που δεν τολμούν να σηκώσουν ψηλά το κεφάλι τους, γιατί τρέμουν την ταπείνωση που θα υποστούν. Άνθρωποι με ειδικές ανάγκες παρόλη τη δημιουργικότητα και τις ιδιαίτερες ικανότητες τους, δεν λαμβάνουν μέρος στην κοινωνική δράση, γιατί ξέρουν ότι θα γνωρίσουν την

αδιαφορία. Πολλές φορές, η κοινωνία γίνεται τόσο απρόσωπη, άχρωμη και ψυχρή που δεν καταλαβαίνει ότι έστω και άθελα της καταπατά νοητούς κανόνες υποτυπώδους συμπεριφοράς και χάνει τον ανθρωπιστικό της χαρακτήρα με αποτέλεσμα τον εξευτελισμό και την καταπάτηση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Ας ορισθούν λοιπόν νόμοι που να διαφυλάττουν και να εξασφαλίζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα με αυστηρές ποινικές διώξεις για τους παραβάτες. Ας ληφθούν μέτρα αναβάθμισης περιοχών όπου κατοικούνται από ανθρώπους χαμηλότερης κοινωνικής τάξης, ώστε να νιώσουν την (δια ασφάλεια και προστασία με τους υπόλοιπους Έλληνες. Ας προβληθούν τα έργα και η δημιουργικότητα ανθρώπων με ειδικές ανάγκες, ώστε να γίνει κοινώς αποδεκτή η ενεργός δράση τους στα κοινά. Ας δοθούν περισσότερες θέσεις εργασίας και κίνητρα στους νέους να συμμετέχουν στα πολιτικά και πολιτιστικά δρώμενα της χώρας μας. Ας ληφθούν, επιτέλους ουσιαστικά μέτρα κατά της σωματικής και πνευματικής εκμετάλλευσης των παιδιών γεγονός που παίρνει τραγικές διαστάσεις στις μέρες μας, για να έχουν όλα τα παιδιά δικαίωμα να ζουν σε μια προστατευμένη κοινωνία. Για να έχουν όλοι οι άνθρωποι δικαίωμα στην εργασία, για να έχουμε όλοι μας δικαίωμα στην παιδεία χωρίς διακρίσεις. Για να επικρατήσει επιτέλους, το δίκαιο και για να μην ψάχνουμε ηθικούς αυτουργούς πίσω από τραγικά γεγονότα που κάθε τόσο απασχολούν την κοινή γνώμη. Αυτές είναι προτάσεις που ακούγονται γνήσια, όχι μόνο από εμένα, αλλά και από χιλιάδες άλλους εφήβους που θα μπορούσαν να βρίσκονται σε αυτό εδώ το βήμα. Νιώθοντας λοιπόν ότι αντιπροσωπεύω την Επιτροπή μου και συνάμα όλους τους έφηβους που δεν μπόρεσαν να παραστούν σήμερα εδώ, κάνω έκκληση προς εσάς, κύριε Πρόεδρε της Βουλής: Μην αφήσετε ετούτο εδώ το θεσμό να πάρει την εικόνα μιας όμορφης γιορτής, αλλά ενός εποικοδομητικού διαλόγου και μιας σύνθεσης οραμάτων και ιδεών που ελπίζουν σε ένα αύριο γεμάτο ευκαιρίες. Εσείς μιλάτε για φαντασία στην εξουσία. Λοιπόν, ας διδαχθείτε από τη φαντασία μας, τις ελπίδες και τα όνειρά μας, μαζί με την εικόνα που έχουμε για το μέλλον μας. Απευθύνομαι, όμως, και σε σας Έφηβοι Βουλευτές. Εμείς θα φτιάξουμε το μέλλον μας. Εμείς είμαστε το μέλλον. Ας μείνουμε λοιπόν σταθεροί στις ιδέες μας, στα πιστεύω μας και ας συνεχίσουμε με τους ίδιους προβληματισμούς την πορεία που χαράσσουμε. Μην σταματήσετε ποτέ να αμφισβητείτε και να διερωτάσθε για τον κόσμο που μας περιβάλλει και μην αφήσετε τις ιδέες σας να ξεθωριάσουν μετατρέποντας το εγώ σας σε αναπόσπαστο κομμάτι του κατεστημένου. Συνεχίστε να ονειρεύεστε τη μέρα που η εξουσία θα ανήκει πραγματικά και ουσιαστικά στη φαντασία. Ευχαριστώ πολύ. (Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωνρά και παρατεταμένα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Έφηβος Βουλευτής Αθανάσιος ΜΑΓΚΑΦΑΣ από το Νομό Αχαΐας, έχει το λόγο. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΑΓΚΑΦΑΣ (Νομός Αχαΐας Ενιαίο Λύκειο Καλαβρύτων): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητέ κύριε Σαμαράκη, αγαπητοί συνάδελφοι, Έφηβοι Βουλευτές, το θέμα το οποίο με έχει απασχολήσει και στο οποίο θα αναφερθώ στη συνέχεια, είναι αυτό της αξιοκρατίας. Ένα θέμα, που όπως φαίνεται, είναι διαχρονικό όσο και επίκαιρο. Χαρακτηριστικά αναφέρω ότι και ο Θουκυδίδης στον Επιτάφιο του Περικλή έγραφε ότι στις ιδιωτικές μας διαφορές, όλοι είμαστε (σοι απέναντι στο νόμο. Στα αξιώματα όμως προβαλλόμαστε ανάλογα με τις δυνατότητες μας, χωρίς να εμποδίζεται κανένας από την καταγωγή, τον πλούτο και την κοινωνική του θέση. Η άποψη αυτή του Θουκυδίδη μας δίνει τις απαραίτητες νύξεις, για να δώσουμε το περιεχόμενο της έννοιας της αξιοκρατίας. Αξιοκρατία, λοιπόν, είναι η εκτίμηση της ικανότητας του ανθρώπου για την κάλυψη κάποιας θέσης, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη

η καταγωγή, η περιουσία ή οι πολιτικές του πεποιθήσεις. Η αξιοκρατία πρέπει να εφαρμόζεται σε

533

όλους τους τομείς της κοινωνικής δραστηριότητας. Συγκεκριμένα, πρέπει να ισχύει στο σχολείο, ούτως (ώσπερ ο μαθητής να αμείβεται για το πνευματικό του επίπεδο. Επίσης, στον επαγγελματικό χώρο όπου και αποτελεί αναγκαία και ικανή συνθήκη, υπό την προϋπόθεση βεβαίως να είναι οι κοινωνίες φιλελεύθερες, ώστε να δίνουν το δικαίωμα της εργασίας σε όλα τα μέλη τους. Πρωτίστως, όμως, η αξιοκρατία πρέπει να εφαρμόζεται στον ευαίσθητο αλλά και καίριο τομέα της πολιτικής, προκειμένου να τοποθετούνται στις κατάλληλες κρατικές θέσεις άτομα με προσόντα, πολίτες μορφωμένοι, δυναμικοί, δραστήριοι, που ενδιαφέρονται για το κοινό καλό και όχι άτομα που καταχρώνται τη βουλευτική ασυλία, ανίκανα για τέτοιου είδους θέσεις, δεδομένου ότι οι πιθανές αστοχίες τους, που οφείλονται στην ανικανότητα τους, είναι βέβαιο ότι θα οδηγήσουν με μαθηματική ακρίβεια το πλοίο της πολιτείας στο βυθό. Το ερώτημα που προκύπτει μετά την παραπάνω εισαγωγή είναι αν στην εποχή μας υπάρχει αξιοκρατία, ένα ερώτημα που δύσκολα μπορεί να απαντηθεί. Οπωσδήποτε, στις μέρες μας έχουμε κατά πολύ ξεφύγει από την εποχή της ευνοιοκρατίας, του νεποτισμού, που χαρακτήριζε παλαιότερες εποχές. Ωστόσο, μπορεί κανείς να επισημάνει ότι σε κάποιες περιπτώσεις, η αρχή της αξιοκρατίας καταπατάται ακόμα. Συγκεκριμένα, στην πολιτική που έπρεπε κατ' εξοχήν η αξιοκρατία να είναι κανόνας, διαπιστώνουμε πως γίνονται πολλές δολοπλοκίες. Συχνά κυβερνούν ανάξιοι πολιτικοί, χωρίς ευθύνη για το δύσκολο έργο τους, επιδιώκοντας ίσως να ικανοποιήσουν προσωπικές φιλοδοξίες ή ατομικά συμφέροντα. Στο χώρο της εργασίας, αντί να ισχύει η ορθολογική αρχή «ο σωστός άνθρωπος στη σωστή θέση» μπορεί να δει κανείς σε θέσεις κλειδιά να εργάζονται άνθρωποι χωρίς κατάλληλα προσόντα, υποσκελίζοντας άλλους αξιόλογους, μετερχόμενοι διάφορα μέσα, όπως κολακείες, χρηματική δύναμη, εξαγορά συνειδήσεων, ψυχολογικές πιέσεις, χρήση βίας στην έσχατη περίπτωση. Τέτοιου είδους συμπεριφορές αλλοτριώνουν την κοινωνική συνείδηση των πολιτών, συντελούν στο να αγνοείται η δικαιοσύνη, να κυριαρχεί ο ανταγωνισμός και να επέρχεται η μείωση της παραγωγής, γιατί οι ανίκανοι δεν μπορούν να προσφέρουν πουθενά. Το πιο ανησυχητικό, όμως, είναι ότι με την αναξιοκρατία τα άτομα αποθαρρύνονται και χάνουν τα κίνητρα για αγώνα, ενώ συνάμα διαφθείρεται το ήθος των πολιτών οι οποίοι, προκειμένου να επιβιώσουν ή να προωθηθούν, χρησιμοποιούν όχι μόνο θεμιτά, αλλά και αθέμιτα μέσα, με άλλα λόγια ενεργούν ανήθικα. Εμείς οι νέοι οφείλουμε να διαφωνούμε με την πρακτική της αναξιοκρατίας και να την καταγγέλλουμε σε κάθε περίπτωση. Ο θεσμός της Βουλής των Εφήβων αποτελεί για μας μοναδική ευκαιρία να διατρανώσουμε την προτίμηση μας σε αξιοκρατικές επιλογές. Από το Βήμα αυτό είναι καλό να ακουστεί ότι εμείς απαιτούμε να προκόβουν τα άτομα εκείνα που διαθέτουν επιστημονική μόρφωση, επαγγελματική κατάρτιση, δημιουργικότητα, κύρος, ηθικό χαρακτήρα, ευσυνειδησία, συλλογικό πνεύμα, αρετές που δεν είναι γενετικά προκαθορισμένες, αλλά είναι επίκτητες και κατακτώνται με προσωπική προσπάθεια, πολύχρονη και πολύμοχθη, με αγωγή, αγωνιστικότητα και θέληση. Εμείς ειδικά οι νέοι δεν θα πρέπει να συμβιβάζομαστε με τις παλιές κακές πρακτικές, με την κρατούσα για πολλά έτη νοοτροπία. Αντιθέτως, οφείλουμε μέσα από τις αντίξοες συνθήκες της εποχής μας να ανακαλύψουμε τον εαυτό μας, να ενεργοποιήσουμε τις δυνάμεις μας και να αγωνιζόμαστε αδιάλειπτα για ισότητα, δικαιοσύνη, συναδέλφωση,

επικράτηση αυτών των αξιών στις σχέσεις μας. Μόνο έτσι δεν θα αναπαράγουμε κι εμείς το ισχύον status quo, αλλά θα γίνουμε σκαπανείς της ουσιαστικής προόδου και της εξελίξεως. Ευχαριστώ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Κυριακή Στιβάκτα, Έφηβος Βουλευτής από το Νομό Λακωνίας, έχει το λόγο. (Χειροκροτήματα) ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤΙΒΑΚΤΑ (Νομός Λακωνίας Ενιαίο Λύκειο Νεάπολης): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμε κύριε Σαμαράκη, φίλοι αγαπημένοι Έφηβοι Βουλευτές, θα σας μιλήσω για τα προβλήματα της περιοχής μου, τα οποία πιστεύω ότι είναι και προβλήματα πολλών άλλων περιοχών. Ζω εδώ και τρία χρόνια στα Βάτικα, σε μια μικρή πόλη που το χειμώνα οι βοριάδες σφυροκοπούν ψυχές και σώματα και περιμένουν όλοι το καλοκαίρι, εκείνο το καλοκαίρι που ο ήλιος θα λούζει τις παραλίες και οι παραθεριστές θα ζωντανεύουν τα πνεύματα. Ένα με ενάμισι μήνα περίπου ο τόπος σφύζει από ζωή, κίνηση, ενεργητικότητα. Πριν το καταλάβεις όμως ερημώνει ο τόπος, σταματά η ζωή και μένουμε εμείς οι ίδιοι και οι ίδιοι, ξεχασμένοι με παρέα το βοριά, αλλά με πολλά «θέλω». Εδώ ξεκινά ο δικός μου αγώνας, αγώνας όχι μόνο επιβίωσης, αλλά και αναβάθμισης του ίδιου του εαυτού μου, αλλά και της περιοχής μου. Δεν ξέρω από πού να αρχίσω. Σκέφτομαι ποιο αλήθεια απ' όλα αυτά τα προβλήματα έχει προτεραιότητα και μήπως κάποιο αξίζει να αναφερθεί πρώτο, θα αναφερθώ, λοιπόν, σ' αυτό που πονάει εμένα περισσότερο, τον αθλητισμό. Σε ένα μικρό μέρος, όπως είναι τα Βάτικα, ο αθλητισμός είναι το κύριο κομμάτι στη ζωή των παιδιών, τα οποία με καθημερινή προσπάθεια, χωρίς τον κατάλληλο εξοπλισμό, χωρίς καν γήπεδα και προπάντων με κίνδυνο τη σωματική της

534

ακεραιότητα παίρνουν μέρος σε αγώνες, κατεβάζοντας πλήθος αθλητών, κερδίζοντας πρώτες θέσεις, ενώ δίνουν τα πάπα για να κάνουν την πατρίδα τους περήφανη. Νιώθω τύψεις. Είμαι αθλήτρια και θεωρώ τον αθλητισμό πρωτεύοντα. Μήπως έπρεπε να πω πρώτα για το δρόμο που από τη Σπάρτη μέχρι τη Νεάπολη σε πεθαίνει; Εκατοντάδες στροφές. Ατέλειωτες ώρες γι' αυτούς που κινούνται με λεωφορεία ή φτηνά αυτοκινητάκια. Ήθελα να ήξερα αυτοί οι εκλεκτοί του λαού οι μεγάλοι που μας τιμούν καμιά φορά με την παρουσία τους, δεν βλέπουν; Τις πιο πολλές φορές, όμως, έρχονται δια θαλάσσης με σκάφη ή δια οδού με Mercedes. Δεν ξέρω ίσως καθισμένος σε μια Mercedes» δεν νιώθεις τις στροφές και την ταλαιπωρία. Το λιμάνι, τι να πω για το λιμάνι; Η μητέρα μου πριν από 15 χρόνια ήρθε από τον Πειραιά με καράβι. Τώρα δεν υπάρχει καράβι που να ενώνει τον τόπο μας με την πρωτεύουσα. Εδώ και αρκετά χρόνια. Έχει πρόβλημα λέει ο μόλος . Χρειαζόμαστε καινούργιο λιμάνι; Δεν τα πολυκαταλαβαίνω αυτά. Δηλαδή για να έρθεις στη Αθήνα με λεωφορεία θέλεις οκτώ ώρες. Οκτώ ώρες! Πάς στην άκρη του κόσμου σε τόσες ώρες. Ή μήπως εμείς είμαστε η άκρη του κόσμου και όλοι μας ξεχνούν, εκτός και εάν θέλουν κάτι. Γιατί να μην υπάρχει σε αυτό τον τόπο ένα μικρό νοσοκομείο εκσυγχρονισμένο; Να έχει, όχι μονάδα εντατικής που και αυτή χρειάζεται, αλλά έναν υπέρηχο που λείπει. Έναν ορθοπεδικό, έναν γυναικολόγο. Γιατί; Γιατί να είσαι υποχρεωμένος να κάνεις τρεις ώρες μαρτυρικό ταξίδι, όταν χρειαστείς κάτι από τα παραπάνω; Και όταν λείπουν τέτοια βασικά, πώς να μιλήσεις για έλλειψη πνευματικής αναβάθμισης και κουλτούρας που και αυτά είναι βασικά. Είναι άδικο να ερημώνουν τέτοια όμορφα μέρη, είναι άδικο να μιλούν για αποκέντρωση και να μην γίνεται τίποτα για να βοηθηθεί και ακόμα πιο άδικο είναι η λίγη αυτή ομορφιά που έχει απομείνει σε μέρη σαν το δικό μου, να απειλείται από τον εκσυγχρονισμό. Τέρατα του ηλεκτρισμού με το όνομα

ανεμογεννήτριες είναι η απειλή της περιοχής μου. Όμως, κανένας απρόσωπος οργανισμός όσο ψηλά και αν είναι δεν μπορεί να μας στερήσει τα δικαιώματα μας να έχουμε γνώμη στη διαμόρφωση περιβάλλοντος στο οποίο ζούμε. Πρέπει κάτι να γίνει γι' αυτό τον τόπο και σίγουρα για δεκάδες άλλους τόπους σαν τον δικό μου, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και ανά τον κόσμο. Οι λύσεις υπάρχουν και πρέπει να υπάρχουν. Δεν μπορεί λίγοι μόνο να αποφασίζουν για ζητήματα όλων. Σίγουρα εμείς δίνουμε την εξουσία στη Βουλή να αποφασίζουν για εμάς. Όμως πιστεύω πως σε καίρια ζητήματα θα έπρεπε να αποφασίσει κατευθείαν ο λαός. Ίσως με δημοψήφισμα. Οι ανεμογεννήτριες είναι πρόβλημα δικό μας και άλλων περιοχών που απειλούνται. Ας αποφασίσουμε εμείς για το δρόμο, το λιμάνι, την υγεία, τον αθλητισμό, την ποιοτική και πνευματική αναβάθμιση του τόπου μου. Χρειάζονται έργα και κακά τα ψέμματα χρειάζονται κονδύλια, χρειάζονται και οι Βουλευτές μας στη Βουλή αυτοί που επιλέξαμε να φωνάξουν να απαιτήσουν. Μόνο έτσι θα πιστέψουμε και εμείς ότι δεν μας θυμούνται μόνο προεκλογικά. Αλλιώς, πρέπει να κινηθούμε εμείς. Να πιάσουμε κάθε μικρό και μεγάλο αυτού του τόπου. Όχι να παρακαλέσουμε, να διεκδικήσουμε. Αν χρειαστεί να πάμε οι ίδιοι αυτοπροσώπως στην κορυφή της εξουσίας και να απαιτήσουμε να μας ακούσει. Όχι πια παθητική σίαση και διαρκή αναμονή. Μόνο η δράση θα φέρει αποτέλεσμα. Δεν είμαι πια παιδί. Παλαιά έκλαιγα με ό,τι από αυτά με πονούσε. Τώρα θέλω να δράσω, να φωνάξω, να βοηθήσω. Τώρα μπορώ. Ζητώ και θέλω βοήθεια, αλλά ακόμα και αν δεν την πάρω θα υψώσω το ανάστημά μου μαζί με των άλλων παιδιών και θα διεκδικήσω. Και ίσως, ίσως...! Ευχαριστώ πολύ. (Χειροκροτήματα) ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Φαίνεσθε καταπονημένοι, αλλά θα σας πω κάτι που παρόλα αυτά θα σας στενοχωρήσει. Ότι τελείωσε ο κατάλογος. (Χειροκροτήματα) Είμαι βέβαιος ότι όπως εγώ έτσι και εσείς θα θέλατε αυτός ο κατάλογος να συνεχισθεί. Να ειρωθούν και άλλα, να ακουστούν και άλλα και κυρίως να καταγραφούν και άλλα. Διότι scripta manent. Τα γραπτά μένουν και θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι παρόλο που αρκετοί από εσάς ακόμα και πολλοί που δεν το εξέφρασαν είτε στις επιτροπές είτε εδώ από το βήμα το πιστεύουν, αυτά τα κείμενα των λόγων σας είναι χρήσιμα. Είναι πολύ χρήσιμα και λαμβάνονται υπόψη. Πρώτα πρώτα, λαμβάνονται υπόψη από όσους δεν νιώθουν ή δεν θέλουν να αποκοπούν από την ζωντάνια, την γονιμότητα, τον ενθουσιασμό και τόσα άλλα θετικά χαρακτηριστικά της νιότης. Και είναι αρκετοί αυτοί οι οποίοι δεν λαμβάνουν υπόψη ούτε αυτά που θα πείτε, ούτε αυτά που είπατε, ούτε αυτά που θα καταγραφούν. Εγώ λέω πολύ απλά κακό του κεφαλιού τους. (Χειροκροτήματα) Δυσάρεστο μεν, αλλά κακό του κεφαλιού του;. Δε σημαίνει αυτό ότι όλα όσα ειπώθηκαν και από εσάς και όλα όσα έγραψαν στις εργασίες τους 17.847 νέοι έφηφοι παιδιά του Λυκείου, που εμπιστευόμενοι αυτό το πρόγραμμα κάθισαν και διετύπωσαν αυτά που αισθάνονται αυτά που πιστεύουν, αυτά που τους προβληματίζουν, αυτά που νομίζουν ότι μπορεί να κάνουν καλό στον τόπο και στους ίδιους και στη γενιά τους, ότι όλα αυτά είναι σωστά, ότι όλα είναι χρήσιμα. Μα, όλα όσα κάνουμε στη ζωή μας, όλα όσα λέμε στη ζωή μας, είναι όλα σωστά και χρήσιμα; Ας δούμε, λοιπόν, με περισσότερη κατανόηση και η κάθε γενιά τις άλλες γενιές και ο καθένας τον άλλον. Τέτοια μη

νύματα, όπως αυτό, εγώ διαπίστωνα και το διαπιστώνω κάθε χρόνο ότι κυριαρχούν σ' αυτές τις διαδικασίες μας στη Βουλή των Εφήβων, έστω και αν κάποιος είτε δεν θέλουν, είτε γιατί δεν έχουν το χρόνο, είτε γιατί βαριούνται επιτέλους, είτε γιατί έτσι αντιλαμβάνονται

το ρόλο τους ως διαμορφωτών της κοινής γνώμης, βγαίνουν την επόμενη, τη μεθεπόμενη της λήξης των συζητήσεων μας το ίδιο θα γίνει και αύριο και μεθαύριο και πιάνουν μια φράση, μια ατάκα, όπως είναι η γνωστή έκφραση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και εκεί πάνω ακολουθεί ένας καμβάς που έχει ως αφηγηρία την άρνηση για το καινούργιο, την αίσθηση της επάρκειας για ό,τι αυτοί γνωρίζουν, την αίσθηση μιας δύναμης που αισθάνονται ότι έχουν, μια και αυτά που θα πείτε εσείς εδώ, αυτά που λέει κάθε πολίτης, αυτά που λέει ολόκληρος ο ελληνικός λαός, είτε συλλογικά είτε ατομικά, δεν μπορεί να ακουστούν, ούτε να διαβαστούν από τις μυριάδες καμιά φορά και εκατοντάδες χιλιάδες και εκατομμύρια ανθρώπων που θα ακούσουν την οποιαδήποτε δική τους άποψη, την οποιαδήποτε απαξιωτική τους διατύπωση. Και νομίζω ότι αυτό το διαπιστώνουμε συχνά από λειτουργούς των μέσων ενημέρωσης που δεν σκέφτονται και διατυπώνουν άποψη απαξιωτική για τους νέους. Όπως για παράδειγμα, όταν κάποια περίοδο δύοτρείς «συμμορίες» παιδιών άρπαζαν τις οικονομίες των συμμαθητών τους ήταν κάτι που μπορούσε να παίξει δύοτρείς μέρες σία κανάλια και κάτι που μπορούσε να βοηθήσει τη στήλη μιας εφημερίδας να γράψει «μα, νέα γενιά είναι αυτή, όλο συμμορίες;» ή όταν κάποιο παιδί χάθηκε στην παραλιακή λεωφόρο, ήταν ευκαιρία δύο μέρες να δείχνουν, τα νυκτερινά κέντρα, τις γυναίκες που έρχονται από τα ξένα μέρη, που τις εκμεταλλεύονται και να γράφουν «νεολαία είναι αυτή που πηγαίνει στη λεωφόρο με τα φώτα, τα μηχανάκια» κλπ. για να δείξουν έτσι ότι δεν υπάρχει γι' αυτό τον τόπο ελπίδα. Γιατί αν είναι απαξιωμένη η νέα γενιά, προφανώς δεν υπάρχει ελπίδα. Παιδιά μου, εγώ και όλοι μας σας ακούσαμε με πολλή προσοχή και με αγάπη και με ενδιαφέρον γι' αυτά που είπατε. Θα ήθελα, όμως ταπεινά σας το λέγω, αλλά να το σημειώσετε να σας πω μία άποψη. Δεν πρέπει να γενικεύουμε σε τίποτα. Εσείς οι ίδιοι μιλήσατε καλύτερα από οποιονδήποτε άλλο κοινωνιολόγο και ειδικό κλπ. για το ρατσισμό. Γιατί είναι κάτι που στη δική σας αγνή ψυχή γίνεται πιο καθαρό από οποιουδήποτε άλλου τη σκέψη και την κρίση στην οποία μπορεί να φωλιάζουν και άλλες δευτερες και πιο υστερόβουλες σκέψεις. Μήπως αυτό που επικρίνουμε το κάνουμε σήμερα εδώ; Θητεύω είκοσι επτά χρόνια στο Κοινοβούλιο και ένοιωσα ο ίδιος ότι αδικούμε με την έκφραση «οι πολιτικοί». Μα, οι πολιτικοί δεν είναι οι εκλεκτοί του λαού; Ο λαός σε ένα σύγχρονο δημοκρατικό πολίτευμα δεν έχει και πρέπει να έχει τη δυνατότητα τους ανάξιους πολιτικούς, τους ανάξιους εκπροσώπους του να μην τους στέλνει στη Βουλή; Αναφέρθηκαν ορισμένα παιδιά στο ρόλο του ενεργού πολίτη. Αυτό το πρόγραμμα για το οποίο στα εικοσιτετράωρα των καναλιών είδατε ουδέν κακόν αμιγές καλού η τρομοκρατία στην Αμερική δεν έδωσε τη δυνατότητα να θεατρινιστεί η εικόνα αυτής της διαδικασίας. Ευτυχώς, φέτος δεν ασχολήθηκαν με μας τα κανάλια, αλλά και ο Τύπος. Και διερωτώμαι: Την Κυριακή που θα μας έλθει αυτά τα κιλά των εφημερίδων δεν θα μπορούν να έχουν μια σελίδα, αλλά όχι επαναλαμβάνω ατάκες, όχι τα γνωστά τα οποία εσείς καταλαβαίνετε, κείμενα, θέσεις, συγκεκριμένα πράγματα που είπαν οι νέοι, σε μια προσπάθεια να γίνουν ενεργότεροι πολίτες; Αυτός είναι ο στόχος αυτού του προγράμματος. Δεν είναι να έλθετε εδώ εσείς ή οι χιλιάδες των παιδιών που γράφουν τις εργασίες τους για να διατυπώσουν αιτήματα να ζητήσουν και να λάβουν. Είναι λάθος. Και είναι λάθος, όταν διερωτώνται ορισμένα παιδιά «άραγε, αυτά που ζητήσαμε θα γίνουν» και να το συνδέουν αυτό με την αξία αυτού του προγράμματος. Δηλαδή, αν δεν γίνουν αυτά, δεν έχει νόημα να συζητούμε. Όλοι οι αγώνες, όλες οι ειρηνικές προσπάθειες έχουν νόημα. Έχουν νόημα, ακριβώς γιατί γίνονται, γιατί μας ενθαρρύνουν για καινούριους αγώνες, για καινούριες προσπάθειες. Αυτό να μην το ξεχνάτε ποτέ. Το ότι εσείς έχετε αυτήν

την εμπειρία, το ότι οι χιλιάδες των συμμαθητών σας έχουν την εμπειρία της συμμετοχής του προγράμματος, το ότι 6 χρόνια τώρα εκατό χιλιάδες νέοι ασχολήθηκαν, ανταποκρίθηκαν σ' αυτό το κέντρισμα να ασχοληθούν με τα κοινά, είναι ήδη ένας καρπός, επιτρέψτε μου να σας πω, πιο πλούσιος από τους καρπούς πολλών από τις προτάσεις που διατυπώθηκαν, αν είχαν ικανοποιηθεί. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος για τη δημοκρατία. Να ανοίξουμε το δρόμο που φράσσεται σήμερα από τις αντιλήψεις, τους φορείς των αντιλήψεων αυτών, ή όσους αξιοποιούν φορείς και αντιλήψεις για συμφέροντα που δεν έχουν καμία σχέση με τη λειτουργία της δημοκρατίας και τα πραγματικά συμφέροντα του λαού και του τόπου μας. Η πολιτική είναι η πεμπτουσία της δραστηριότητας, της σκέψης κάθε πολίτη. Όποιος πολίτης παραιτείται απ' αυτό το καθήκον, απ' αυτή την αξία δίνει ήδη τη θέση του στην ιδιοτέλεια, την υστεροβουλία, τη σύγχυση, τον αποπροσανατολισμό. Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι κάθε χρόνο η σύνθεση των κειμένων που όπως ξέρετε προκύπτει από την αποδελτίωση των εργασιών όχι των τριακοσίων πενήντα που έρχεσθε εδώ, των χιλιάδων παιδιών που παίρνουν μέρος στο πρόγραμμα, τα Πρακτικά των Επιτροπών και της Ολομέλειας, αυτά τα κείμενα σε χιλιάδες στέλνονται στα σχολεία όπου μπορούν συμμαθητές σας νεότεροι από σας να τα μελετούν, στέλνονται στους φορείς, στα Υπουργεία, στους ορ

536

γανισμούς, στην Εκκλησία, στα συνδικάτα, τα ζητούν ειδικοί επιστήμονες, επαναλαμβάνω όσοι καταλαβαίνουν ότι συμφέρον τους είναι να μην αποκοπούν απ' αυτό που είναι η νιότη. Κέρδος έχουν, κέρδος δικό τους, κέρδος για το ρόλο τους, για το έργο τους, κέρδος έχει ο τόπος. Φεύγοντας από δω πρέπει να έχετε αυτή την αίσθηση ότι δεν ήλθατε πέντε μέρες απλώς στην Αθήνα, ότι δεν περάσατε καλά ή όχι καλά, όπως θα προσδοκούσατε αυτές τις μέρες, αλλά ότι είσαστε και εσείς σε εκείνους, στις εκατό χιλιάδες νέων μέχρι τώρα που θέλουν να βγουν από ένα καβούκι όπου άλλες αντιλήψεις, άλλες λογικές, τολμών να πω και άλλα συμφέροντα, θέλουν να έχουν και τη νέα γενιά και ολόκληρο τον ελληνικό λαό. Προβληματιστήκατε για ζητήματα που απασχολούν σήμερα ολόκληρη την ανθρωπότητα. Κάνατε κάτι που πολλοί μεγαλύτεροι σας δεν το κατορθώνουν, έχουν παραιτηθεί καν να σκέπτονται και να προβληματίζονται. Και αυτό είναι πολύ σημαντικό πρώτα πρώτα για σας, ανεξάρτητα αν αυτά που είπατε αυτοί που θα τα μελετήσουν θα τα υιοθετήσουν, θα τα αποδεχτούν, θα τα προωθήσουν ή όχι. Φίλες και φίλοι μου, σεις θα γυρίσετε σία σχολεία σας. Μεταφέραμε το Πρόγραμμα αυτό από το τέλος Ιουνίου στο Σεπτέμβριο, παρότι αυτό το μήνυμα δεν περνάει και δεν αναμένουμε να περάσει από τα ΜΜΕ, δεν μετράει στις μετρήσεις της AGB, δεν είναι διαφήμιση καταχωρημένη ή κάτω από το τραπέζι, γιατί έχουμε καλύτερη δυνατότητα όσοι δουλεύουμε γι' αυτό το πρόγραμμα, γιατί έχουμε τους ίδιους τους νέους. Εσείς και τα χιλιάδες άλλα παιδιά που θα γυρίσετε στα σχολεία σας, πρέπει να δουλέψετε με τους συνδέσμους σας, τους καθηγητές που έχουν ενστερνιστεί αυτό το μήνυμα και εργάζονται και αντιλαμβάνονται την αξία του προγράμματος. Εάν έπειτα από λίγα χρόνια δεν θα είμαι εγώ σ' αυτήν την Έδρα, θα είναι κάποιος άλλος αυτός ο θεσμός θα καλύπτει όχι είκοσι χιλιάδες παιδιά, αλλά ογδόντα χιλιάδες παιδιά, δυστυχώς χρόνο με το χρόνο, κύριε Υπουργέ, λιγοστεύουν τα παιδιά μας και στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο, τα παιδιά για το δημογραφικό και την υπογεννητικότητα είπαν πολλά πράγματα χρήσιμα, καταλαβαίνετε ποια σημασία θα έχει δηλαδή να διαβουλευτεί ολόκληρη η ελληνική νεολαία, στο σχολείο, στο σπίτι με την εργασία αυτή

που θα κάνει κάποια παιδιά να έρχονται εδώ και να μεταφέρουν το κλίμα, το πνεύμα, καταλαβαίνετε πόσο ζωοποιός δύναμη θα είναι μια κάποια διαδικασία για τον τόπο μας. Είμαι βέβαιος ότι το καταλαβαίνετε, όπως το καταλαβαίνουν οι χιλιάδες των παιδιών που εδώ και κάμποσα χρόνια που φαντάζονταν ότι η Βουλή των Ελλήνων είναι κάποιο μουσείο, κάτι ξένο γι' αυτά, έρχονται εδώ στη Βουλή. Είμαστε περήφανοι ότι τα τελευταία χρόνια εξακόσιες χιλιάδες παιδιά της Ε' Δημοτικού, της Γ' Γυμνασίου, των δύο τάξεων του Λυκείου, έρχονται στη Βουλή και συμμετέχουν, επικοινωνούν με όλες αυτές τις δραστηριότητες και τις εκδηλώσεις της Βουλής, τα προγράμματα της, για τις εθνικές επετείους, φέτος έχουμε τα 180 χρόνια του 1821, την ενσωμάτωση της Δωδεκανήσου, το έτος της Θράκης πέρυσι, το έτος του Ρήγα Φεραίου, Διονυσίου Σολωμού, Χαρίλαου Τρικούπη. Παιδιά μου, και αυτό θέλω να σας πω, η Ελλάδα μας δεν έγινε από μόνη της αυτό που ζούμε σήμερα και το θετικό και το αρνητικό. Έργο δικό μας είναι, του λαού μας και της ηγεσίας του, άλλοτε άξιας και άλλοτε ανάξιας, αυτή είναι η Δημοκρατία. Εδώ σ' αυτά τα Έδρανα φθάνουν 300 Βουλευτές. Είναι πολύ εύκολο να λείψουν κανείς γιατί είναι άδεια τα έδρανα. Μα, εγώ ξέρω ότι αν σας κρατούσα δέκα μέρες, δεν θα μπορούσατε να μένετε καθηλωμένοι, έξι ώρες όχι μόνο τέσσερις, έξι ώρες που είναι η συνεδρίαση της Βουλής αν αυτά που θα ακούγατε θα ήταν έξω από το δικό σας αντικείμενο. Υπάρχουν Βουλευτές που ασχολούνται στα κόμματα τους, στη Βουλή ή έχουν ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τα θέματα της ΓΕΩΡΓΙΑΣ, άλλοι της παιδείας, άλλοι για τα θέματα της εξωτερικής πολιτικής. Υπάρχουν οι επιτροπές όπου εσείς συνεδριάσατε, συνεδριάζουν εκεί και οι Βουλευτές. Υπάρχει η περιφέρεια τους, πρέπει να επικοινωνούν με το λαό, όπως το ζητήσατε και σωστά. Υπάρχει η διεθνής δραστηριότητα της Βουλής, οι διεθνείς οργανισμοί. Όχι, λοιπόν, στις γενικεύσεις που είναι καρπός της φασιστικής αντίληψης της συλλογικής ευθύνης. Απορρίψτε το αυτό. Κρίνετε κάθε έναν. Αξιολογήστε κάθε έναν γι' αυτά που σκέφτεται. Όχι, είναι δικαίωμα του γι' αυτά που λείψουν, αν συμφωνείτε ή όχι, γι' αυτά που κάνει και ως ελεύθεροι πολίτες θα παίρνετε τις αποφάσεις σας. Το πιο άδικο είναι να πει κανείς ότι το Λύκειο Χανίων είναι απορριπτέο, διότι εμάς δεν μας άρεσε ένα παιδί που ήρθε εδώ. Και θα πούμε, εντάξει, το Λύκειο τάδε Χανίων... Όχι κάθε ένας πρέπει να κρίνεται. Αυτό δεν ζητάτε στην τάξη σας, στο σχολείο σας; Δεν θέλω να σας κουράσω περισσότερο, θέλω να σας ευχαριστήσω για τη συμμετοχή σας και να σας ευχαριστήσω και από πριν γι' αυτό που πιστεύω ότι θα κάνετε, ώστε αυτό το πρόγραμμα να προχωρήσει στο στόχο, τον οποίον έχει και τον οποίον είμαι βέβαιος η συντριπτική πλειονότητα σας αναγνωρίζει. Θα έρθουμε τώρα στη διαδικασία της έγκρισης ή μη της σύνθεσης των κειμένων, όπως τα κείμενα αυτά διαμορφώθηκαν σε κάθε επιτροπή. Όπως ξέρετε, εκεί η κάθε Επιτροπή προσέθεσε ή αφαίρεσε με τη διαδικασία που προηγήθηκε ομόφωνα η κατά πλειοψηφία διάφορες σκέψεις, διάφορες προτάσεις, όπως ήρθαν εδώ μέσα από τα κείμενα που αποδελτιώθηκαν των δεκαοκτώ χιλιάδων τετρακοσίων ογδόντα επτά συμμαθητών σας και με τις δικές σας προσθήκες ή βελτιώσεις στα κείμενα αυτά.

537

Θα σας ερωτώ για μίαμιά Επιτροπή. Έχω υπόψη μου τι απορρίφθηκε από το αρχικό κείμενο ή τι προσετέθη σε κάθε Επιτροπή. Και υποθέτω κανονικά έτσι πρέπει να είναι ότι ουσιαστικά θα εμπιστευτείτε τους Έφηβους Βουλευτές της κάθε επιτροπής, διότι δεν νομίζω ότι θα είχατε το χρόνο μακάρι αν τον είχατε και τον διαθέσατε για να δείτε όλα αυτά τα κείμενα, πώς τελικά διαμορφώθηκαν. Είμαι βέβαιος ότι την αρχική σύνθεση θα τη

διαβάσατε. Αυτές οι αλλαγές έγιναν από κάθε επιτροπή. Όσοι είδατε τις αλλαγές αυτές, αν συμφωνείτε, θα τις ψηφίσετε. Αν δεν συμφωνείτε, δεν θα τις ψηφίσετε. Αρχίζω λοιπόν. Σας ερωτώ εάν δέχεστε το κείμενο της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, όπως έγινε δεκτό στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Παρακαλώ οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων να σηκώσουν το χέρι. (Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων). Οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων να σηκώσουν το χέρι. (Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων). Συνεπώς, το κείμενο της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία. Σας ερωτώ αν δέχεστε το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου, όπως έγινε δεκτό στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου. Παρακαλώ οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου να σηκώσουν το χέρι. (Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων Παραγωγής και Εμπορίου) Οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων Παραγωγής και Εμπορίου να σηκώσουν το χέρι. (Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων Παραγωγής και Εμπορίου) Συνεπώς, το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων Παραγωγής και Εμπορίου γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία. Σας ερωτώ αν δέχεστε το κείμενο της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, όπως έγινε δεκτό στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων. Παρακαλώ οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων να σηκώσουν το χέρι. (Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων) Οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων να σηκώσουν το χέρι. (Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων). Συνεπώς, το κείμενο της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία. Σας ερωτώ αν δέχεστε το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Ύμνας και Εξωτερικών υποθέσεων, όπως έγινε δεκτό στην Επιτροπή Εθνικής Ύμνας και Εξωτερικών Υποθέσεων. Παρακαλώ οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Ύμνας και Εξωτερικών Υποθέσεων να σηκώσουν το χέρι. (Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Ύμνας και Εξωτερικών Υποθέσεων). Οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Ύμνας και Εξωτερικών Υποθέσεων να σηκώσουν το χέρι. (Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Ύμνας και Εξωτερικών Υποθέσεων). Συνεπώς, το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Ύμνας και Εξωτερικών Υποθέσεων γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία. Σας ερωτώ αν δέχεστε το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης, όπως έγινε δεκτό στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης. Παρακαλώ οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης να σηκώσουν το χέρι. (Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης). Οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης να σηκώσουν το χέρι. (Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης). Συνεπώς, το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία. Και τώρα στο σύνολο της η σύνθεση αυτή, όπως την είχατε διαβάσει και μελετήσει με όποιες αλλαγές έγιναν στις επιτροπές και όπως τώρα έγιναν δεκτές κατά πλειοψηφία. Σας ερωτώ εάν δέχεστε στο σύνολο της η σύνθεση αυτή, όπως την είχατε

διαβάσει και μελετήσει με όποιες αλλαγές έγιναν στις επιτροπές και όπως τώρα έγιναν δεκτές κατά πλειοψηφία. Παρακαλώ οι αποδεχόμενοι το σύνολο της σύνθεσης αυτής να σηκώσουν το χέρι. (Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το σύνολο της σύνθεσης). Παρακαλώ οι μη αποδεχόμενοι το σύνολο της σύνθεσης αυτής να σηκώσουν το χέρι.

538

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το σύνολο της σύνθεσης). Υπάρχουν δύο διαφορετικές απόψεις. Στη δημοκρατία αυτό είναι το αλάτι. Να μην το ξεχνάμε αυτό. Συνεπώς, το σύνολο της Σύνθεσης αυτής, όπως την είχατε διαβάσει και μελετήσει, με όποιες αλλαγές έγιναν στις Επιτροπές και όπως τώρα έγιναν δεκτές, γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία. Θέλω στο σημείο αυτό να απευθύνω τις θερμές μου ευχαριστίες: Στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων της Ελλάδας, στον παριστάμενο Υπουργό. (Χειροκροτήματα) Στο Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου, που μας βοήθησαν στην υλοποίηση αυτού του προγράμματος. (Χειροκροτήματα) θερμές ευχαριστίες, επίσης, στους δεκαεπτά χιλιάδες οκτακόσιους σαράντα επτά (17.847) μαθητές που πήραν μέρος στο πρόγραμμα αυτό και σε εσάς, τους τριακόσιους πενήντα, που βοηθήσατε στην ολοκλήρωση του για φέτος. (Χειροκροτήματα) Στους γονείς όλων αυτών των παιδιών και ιδιαίτερα σε αυτούς που σας συνόδευσαν έως εδώ. (Χειροκροτήματα) Στους, καθηγητές σας. (Χειροκροτήματα) Σε όλους εκείνους που μέσα από την καρδιά τους βοηθούν αυτό το πρόγραμμα. (Χειροκροτήματα) Στους Προϊσταμένους των διαφόρων υπηρεσιών του Υπουργείου Παιδείας, των Διευθύνσεων και Γραφείων εκπαίδευσης. (Χειροκροτήματα) Στους εκπαιδευτικούς που αξιολόγησαν τα γραπτά σας. (Χειροκροτήματα) Η μόνη οδηγία που τους έχουμε δώσει είναι να φτάσουν εδώ όσο γίνεται περισσότερες απόψεις. Δεν μας ενδιαφέρουν αν είναι συντηρητικές, αν είναι προοδευτικές, αν είναι ανατρεπτικές, αν είναι αρνητικές. Μας ενδιαφέρει να είναι όσο γίνεται πιο αυθεντικές απόψεις νέων. Γιατί ξέρουμε ότι το Πρόγραμμα αυτό, σε ελάχιστο ευτυχώς βαθμό για την ώρα εξαρτάται από εσάς, τα (δια τα παιδιά γίνεται προσπάθεια να νοθευτεί με καλή διάθεση. Κάποιοι μπαμπάδες που ενδιαφέρονται πολύ, κάποιες μαμάδες περισσότερο, κάποιοι εκπαιδευτικοί για το σχολείο τους. Οι εκπαιδευτικοί, όμως, που αξιολογούν τα κείμενα προσπαθούν και στο μέγιστο βαθμό, όπως το διαπιστώνω διαβάζοντας και εγώ τα κείμενα σας, κατορθώνουν να φθάνουν εδώ κείμενα αυθεντικά, κείμενα που εκφράζουν πραγματικά εκείνους που τα διατύπωσαν. Γιατί επιμένουμε να λέμε ότι αυτή η εργασία πρέπει να γίνεται όχι στο σχολείο, όχι σαν έκθεση, όπως εμάς μας υποχρέωναν παλιά να γράφουμε, γιατί θα παίρναμε κάποιον κουμπάρά για την αποταμίευση, δύο ώρες στην τάξη. Θέλω να ευχαριστήσω, επίσης, την Επιτροπή του προγράμματος: Τον Αντώνη Σαμαράκη. (Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα) Τον καθηγητή του Πανεπιστημίου Γιάννη Μαρκαντώνη. (Χειροκροτήματα) Τον πατέρα Γεώργιο Μεταλληνό, καθηγητή του Πανεπιστημίου. (Χειροκροτήματα) Τον Ηλία Κατσούλη, καθηγητή του Πανεπιστημίου. (Χειροκροτήματα) Το Γεώργιο Κασιμάτη, καθηγητή του Πανεπιστημίου. (Χειροκροτήματα) Τον Αδαμάντιο Πεπελάση, καθηγητή του Πανεπιστημίου. (Χειροκροτήματα) Τη Λίνα Αλεξίου, δημοσιογράφο. (Χειροκροτήματα) Το Γιάννη Γιαννόπουλο, ιστορικό. (Χειροκροτήματα) Το Χαράλαμπο Μελισσάρη, φιλόλογο. (Χειροκροτήματα) Το Γενικό Γραμματέα της Βουλής, τον καθηγητή Παναγιώτη Τζωρτόπουλο. (Χειροκροτήματα) Όλες τις υπηρεσίες, τους οργανισμούς και τους ιδιώτες που συμβάλλουν με πολλούς τρόπους στην επιτυχία αυτού του προγράμματος.

(Χειροκροτήματα) Τα στελέχη του Υπουργείου Παιδείας της Ελλάδας, του Υπουργείου Εξωτερικών, του Απόδημου Ελληνισμού που μας βοηθούν, στην Κύπρο, στον απόδημο ελληνισμό. (Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα) Την Ελληνική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση που μετέδωσε ζωντανά αυτό το πρόγραμμα, αυτή τη συνεδρίαση. (Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα) Οφείλω εδώ να ευχαριστήσω και τα άλλα μέσα Μαζικής Ενημέρωσης που είχαν μεταδώσει ένα σποτ για το πρόγραμμα αυτό. (Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα) Να ευχαριστήσω το Ολυμπιακό Αθλητικό Κέντρο «ΣΠΥΡΟΣ ΛΟΥΗΣ», τα Ελληνικά Ταχυδρομεία, την Ολυμπιακή Αεροπορία, το Εθνικό Κέντρο Ύψους Βοήθειας, την Πυροσβεστική Υπηρεσία, την Ελληνική Αστυνομία και Τροχαία.